

வெறுதலையும்

நடக்கதொகுப்பு

ச. உ. ஏ. முருகை ப்ரிஸ்டனா

வீரகாவியம்

“5” - நாடகங்கள்

சிவ. ஏழுமலைப்பிள்ளை

வீரகாவியம் (“5” - நாடகங்கள்)

ஆசிரியர் : சிவ. ஏழுமலைப்பிள்ளை
முதற் பதிப்பு : 2015 கார்த்திகை
பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு
அட்டைப்பட வழவழைப்பு :
வெளியீடு : காவேரிக்கலாமன்றம்
பக்கம் : X + 182
விலை : 350/-
அச்சு : பரனீ அச்சகம், நெல்லியடி

Veerakaviyam

(Plays - 5)

Author : Siva. Elumalaipillai
First Edition : 2015 November
Copy Rights : Author
Cover design :
Publication: Kaveri Kala mantram
Pages : X + 182
Price : 350/-
Printers : Bharanee Printers, Nelliady
ISBN : 978-955-7825-01-4

வெளியீட்டுரை

வரலாறுகளை கதையாக்கி அவைகளுக்கு இசையாலும் மொழிவளத்தாலும், அரங்காற்றுகையாலும் உயிர் கொடுத்து மக்கள் முன் படைக்கப்படுகின்ற ஒரு சிறந்த வரலாற்று பாரம்பரியத்தை தமிழர்கள் நீண்ட காலமாக கொண்டிருந்த போதிலும் அவைகளை பதிவு செய்து அடுத்த சந்ததியினர்க்கு பகிரும் பாங்கும் வளமும் குன்றியிருந்ததே என்கின்ற ஏக்கத்தை மாற்றும் செய்யும் சில படைப்பாளர்களில் வளம் நிறைந்த ஒரு படைப்பாளியின் சிறந்த படைப்பே “வீரகாவியம்” என்கின்ற வரலாற்று படைப்பாக இப்போது படைக்கப்படுகின்றது.

சொல்லுக்குச் சொல் தமிழுக்கு கவையையும் இனிமையான உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் இக் காவிய படைப்பில் திரு ஏழுமலைப்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்வியல் சிறப்புக்கள் நூல் முழுதும் வியாபித்து நிற்பதையும் இது வரலாற்று கதைகளுக்கு உயிர் கொடுத்திருப்பதையும் காணக் கூடியதாகவள்ளது.

காவேரி பதிப்பகத்தின் பல பதிவுகளுக்கு அடித்தளமாய் திகழும் இக்காவியக்கதைகள் வாழும் மனிதர்களுக்கு ஆற்றும், ஆக்கும் சக்தியாக அமையும் என்பதே எமது நம்பிக்கை.

வணக்கம் T.S. யோசவா
தமைவர்
காவேரி பதிப்பகம்

வெள்ளியானம்

வெள்ளியானம் என்று கூறுவதே வெள்ளியானம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையைக் குறிக்கும். வெள்ளியானம் என்ற சொல்லை வெள்ளியானம் என்று கூறுவதே வெள்ளியானம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையைக் குறிக்கும். வெள்ளியானம் என்ற சொல்லை வெள்ளியானம் என்று கூறுவதே வெள்ளியானம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையைக் குறிக்கும்.

வெள்ளியானம் என்ற சொல்லை வெள்ளியானம் என்று கூறுவதே வெள்ளியானம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையைக் குறிக்கும். வெள்ளியானம் என்ற சொல்லை வெள்ளியானம் என்று கூறுவதே வெள்ளியானம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையைக் குறிக்கும்.

வெள்ளியானம் என்ற சொல்லை வெள்ளியானம் என்று கூறுவதே வெள்ளியானம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையைக் குறிக்கும்.

வெள்ளியானம்

வெள்ளியானம்

வெள்ளியானம்

யற்ற தாமின் கீறுதிக் கணத்திலும், சகோதரனின்
கீறுதி அவசத்திலும் கலந்து கொள்ள முழுயாதவாறு
காலம் எனக்கு இட்ட தடையின் நினைவுகளையும்
பெரும் யுக முறைகளில் பல சாம்ராசியங்களின்
துறைகொண்டு தோற்காற்கப்பட்ட வீரர்களின்
“வீரகாவியங்கள்”

புனித “நடுகற் கோவில்”களில் பூஜைக்கு
படையலாக...

அரவான்களைப் பலியெடுக்கும் இலக்கியங்கள்

அதிகார பூர்வமானதென அல்லது மூலாதாரமானதென எங்களுக்கு அறியத்தரப்படுகின்ற இலக்கியங்கள் குறிப்பாக இதிகாசங்கள், புராணங்கள் அவ்வாறானவை அல்ல என்பதை அறிந்தும், புரிந்தும்கொள்ள வேண்டியவர்களாக நாங்கள் இருக்கின்றோம்.

அறியத்தரப்படுகின்ற இலக்கியங்களின் முன்பகுதிகள், இடைப்பகுதிகள், பின்பகுதிகளேன விடுபட்ட பகுதிகள் பிரபலமாக அறியப்படாமலே இருக்கின்றவைகள் பற்றி அறியும் பொழுது இந்த உண்மைகள் புலப்பட ஆரம்பிக்கும்.

இரண்ணியன் ஏன் கோபம் கொண்டான் என்று தேடி அதன் முன்கதையை அறியும் பொழுது பல உண்மைகள் வெளிப்பாட்ட தொடங்கும். அது போலவே கம்பராமாயணமே இராமாயணம் என்று நம்பியிருக்கையில் வித்தியாசமான பார்வைகளுக்கும் விடுதலைபெற்ற பார்வைகளுக்கும் இடமிருக்கப்போவதில்லை. பலநாறு இராமாயணங்கள் பற்றி அறியும் போது கம்பராமாயணத்தின் அரசியல் புரியத் தொடங்கும்.

நாட்டார் வழக்காறுகளில் புழங்கப்பட்டுவரும் புராண, இதிகாசக்கதைகள் மிகவும் வித்தியாசமான பார்வைகளைத் தரவல்லவையாக இருக்கின்றன. பிரதேச மற்றும் பிராந்திய ரீதியான பனுவல்கள் வித்தியாசமான வாசிப்புக்களைத் தருகின்றன. இந்தப் பின்னணியில் தான் புனித இலக்கியங்கள், தொல்சீர் இலக்கியங்கள் என்ற முத்திரை குத்தல்களுடன் அதிகார நிலைப்படுத்தப்பட்டு பிரபல்யப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இலக்கியங்களை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு படைப்பாக்கங்களுக்கு முனையும் படைப்பாளர்களும் அரவான்கள் போலவே களப்பலி ஆகிவிடுவதன் காரணங்களைக் கண்டுகொள்ளமுடியும்.

அரவானின் எதிர்ப்புணர்வு நியாயமானது. அருச்சனால் பாலியல் கரண்டலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு பறக்கணிக்கப்பட்ட

பிறசமூகப் பெண்கள் பலருள் உஹாபி என்ற பெண் ஒருத்தியின் புதல்வனாக பெற்ற தாய்க்கு இழைக்கப்பட்ட பாதகத்திற்கு நியாயத்தினைத் தேடி தவமாக்கியிருக்கும் வாழ்க்கைக் எதனைப் பலியெடுக்க நின்றதோ அதனாலேயே பலிகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்ற துயரத்தின் பின்புலம் அறிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியது.

இவ்வாறு பலிக்கடாக்கள் ஆகுதல் எவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறான வெகுசனமயப்படுத்தப்பட்ட கதைகள் எவற்றைச் சாதித்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பது சமூகங்களின் விடுதலைக்கான உரையாடல்களின் அடிப்படைகள் ஆகின்றன. ஏனெனில் சிந்தனை ரீதியாக விடுபட்ட சமூகங்களே விடுதலையின் பல பரிமாணங்களையும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவையாகின்றன.

புராண, இதிகாசங்களிலிருந்து புதிய படைப்பாக்கங்களை நிகழ்த்துவது பல பக்கங்களும் தலைகளைக் கொண்ட பாம்பினை எதிர் கொள்வது போலாகும். தலை என்று அடையாளம் காணும் ஒரு பக்கத்தை குறிவைக்கும் போது வாலென்று கருதிய அல்லது தலை யென்று அடையாளங் காணப்படாத மற்றைய பக்கங்கள் சீரிப் படமெடுத்து சின்து நிற்கும்.

இதனை அரவானை மையப்படுத்திய “வீர காவியம்” வெளிப் படுத்தி நிற்கின்றது. இலக்கிய வழி அரவானின் வீரம் நிராகரிக்க முடியாதது. ஆயினும் அவனின் உடல் பலி கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏதுவாக அவனது சிந்தனை பலதடவைகள் பலியெடுக்கப்பட்டு விடுகின்றது.

துரியோதனால், கண்ணனால், பாண்டவரால் சிந்தனை பலியெடுப்பிற்கு ஆளானவனாகவே அரவான் களப்பலி ஆகின்றான். அமிரதவள்ளிக்கு இருந்த புத்திக் கூர்மையின் பகுதி தானும் அரவானுக்கு இல்லாது போயிருக்கிறது. களப்பலியாகப் போகும் அரவானுக்கு மாலை சூட்ட மறுத்த பெண்களுக்கு இருந்த அறிவின் பகுதிதானும் அரவானில் ஏன் துலங்கவில்லை?

கர்ணனைத் தந்திரத்தால் கொன்று அருச்சனனின் பாணத்திற்கு அவனது வெற்றுடலும் சாய்க்கப்பட்டது போல் அரவானையும் தந்திரத்தால் புத்தியை மழுங்கடித்து அவனது சிந்தனைப் புலத்தைச் சிலதுத்து தசைகளை முறுக்கேற்றி பலிக்கடா ஆக்கியிருக்கின்றது.

இது, புத்தியை உயிர்ப்புடன் வைத்திருப்பதற்கும் மீட்டெடுப்ப தற்குமான காலம். புத்தியின் வீரியம் தேகத்தின் தீரியத்துடனும் தொடர்புபடுகிறது. புத்தி வீரியமும் தேக ஆரோக்கியம் கொண்ட சமூகங்களின் உருவாக்கம் தேவையானவை, கல்வி, கேள்விகள்,

வினாயாட்டு என அனைத்தும் இந்த வழியிலேயே திசைப்படுத்தப்படுவதாக அமைவது ஆரோக்கியமானது.

மேலும் களப்பலிக்குரிய அமாவாசை நாளை செயற்கையாக உருவாக்கும் கபடத்தனமும் அது குறித்த வியாக்கியானமும் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடிய சிறிய விடயமல்ல. இதுபோல பல்வேறு நச்சுத்தனமாக சிந்தனைபோட்டங்கள் சுற்றியோட வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளுக்குள் ஆட்பட்டு அவற்றால் வழிநடத்தப்படுவர்களாக வாழுவைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

பிறக்கும் மனித உயிர்களை சாதியாகப் பிரித்தும் மதமாகப் பிளந்தும் வைத்திருப்பதோடு இறக்கும் ஒவ்வொரு உயிருக்கும் சாதி காரணமாக திதிகளின் நாட்கணக்கைக் கூட்டியும் குறைத்தும் வைக்கும் வித்தைகள் எல்லாம் இவற்றுள் அடங்கும்.

சமூகப் பண்பாட்டு பொருளாதார வரலாறு எனும் ஆற்றோட்டத்துள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உள்ளோட்டங்களை உணர்ந்து கொள்ளும் மற்றும் புரிந்து கொள்ளும் நுண்ணிதான் அறிதிறன்களின் வலுவாக்கம் கல்வியாகவும் அறிவாகவும் வளர்க்கப்படுவது வலுவான சமூகங்களின் இருப்புகளுக்குக் காரணங்களாக இருக்கின்றன.

புராணங்கள் வரலாறுகள் கலையாக்கம் பெறுகையில் விளிம்பு நிலைப் பாத்திரங்கள், பெண்பாத்திரங்களின் புராண இதிகாசங்களின் மறைக்கப்பட்ட ஆயினும் வேறுபல மரபுகளின் புழக்கத்தில் உள்ள வாசிப்புகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவது ஆதிக்கங்களுக்கு மாற்றான புதிய எழுத்து மரபுகள் புராணங்களின் இதிகாசங்களின் ஏதுத்துவத்தைத் தகர்த்து வருவது நடைமுறையாகிவருகின்றது. புராண இதிகாசங்களின் பல்வேறுபட்ட வாசிப்புகளில் புனிதர்களின் புரட்டுக்கள் அவிழ்க்கப் பட்டு வருகின்றன.

சொல்லப்படாத அல்லது மறைக்கப்பட்ட குறைகள் வெளியாகின்றன. புருடாக்கள் அம்பலமாகின்றன. புனிதங்களின் சாயங்கள் கழற்றப்படுகின்றன. வீரத்தின் பல பரிமாணங்கள் மற்றும் வியாக்கியானங்கள் பெண்கள், விளிம்பு நிலைப்பாத்திரங்களின் புது வாசிப்புக்களுடாகப் பரவலாக்கம் பெற்று வருகின்றன.

தவித்திய, பெண்ணிய, மின்காலனிய, மின்நவீனத்துவச் சிந்தனைகள் புதிய வரலாற்று எழுதியல் முறைகள், படைப்பாக்க முறைகள் மரபு ரீதியான வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பண்டாரவள்ளியன் வகையறாப் பாத்திரவாக்கக் கட்டமைப்பகளின் போதாமைகளையும்

பொய்மைகளையும் வெளிப்படுத்தி புதிய தேடல்களுக்கு ஆற்றுப் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஒளவையை ஒளவைக்கிழவியாக்கி சுந்தராம்பாளின் இசையில் வயித்திருப்பதன் சுகத்துள் புதைக்கப்பட்ட யதார்த்தம் அறிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியது. இதனைத்தான் கவிஞர் இன்குலாபின் ஒளவைநாடகம் நிகழ்த்திவருகிறது.

குறிக்கப்பட்ட விடயங்களின் பின்னணியில் ஏழுமலைப் பிள்ளையின் நாடகப் பனுவல்களின் இடம்புரிந்து கொள்ளக்கூடியது.

போரையும் காதலையும் கொண்டாடும் ஜந்து நாடகப் பனுவல்களின் தொகுப்பாக அமையும் “வீரகாவியம்” நாடகநூல் ஏழுமலைப்பிள்ளையின் இருப்பிடத்தை எமக்கு அறிவிக்கின்றது. அவரது நோக்கம் நாடகப் பனுவல்கள் வழி தெளிவாகப் புலப்படுத்தப் படுகிறது. அவரது நோக்கத்தின் முன்நகர்வு உரையாடப்பட்டுள்ள விடயங்களின் வெளிச்சத்தில் விரைவு கொள்ளும்.

ஏனெனில் கம்பீரமாக எழுத்துக்களை ஆளும் ஆற்றல்மிக்க படைப்பாளி ஏழுமலைப்பிள்ளை. கம்பீரமான மொழி ஆளுகையை ஸாவகமாகக் கையாளும் அவரது படைப்பாற்றல் வெளிப்பாடாக அவரது நாடகப் பனுவல்கள் காணப்படுகின்றன. “மாவீரனை மயக்கிய பேரழகி” நீண்ட நாடகம் மேற்படி ஆற்றலை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பை அதிகமாகவேதந்திருக்கிறது.

வரலாற்று நாடக, இலக்கிய நாடகப் பனுவல்களை ஆக்கும் பொழுது அரங்கு குறிப்பாக ஈழத்தமிழ் அரங்கு உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அரங்க ஆக்க முறைகளையும் கருத்தில் கொள்வது முக்கிய மானது. ஏனெனில் நாடகப் பனுவல்கள் ஆற்றுகைக்குரியவை. அதே வேளை இலக்கிய அனுபவத்தைத் தரக்கூடியவையாகவும் அமைவது அதன் சிறப்பம் சமாகும். இந்த வகையில் இலக்கிய நயங்கொண்டுள்ள ஏழுமலைப்பிள்ளையின் நாடகங்கள் நவீன அரங்க ஆக்கமுறைகளையும் உள்வாங்கி அமையும் பொழுது ஈழத்தபிழூரது நவீன அரங்கின் வளம் மேலும் வலுவானதாகும்.

கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
நுணர்கலைத்துறை.
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்.

என்னுரை

மக்களின் மகத்தான் வாழ்விற்காக தம் உயிரை அற்பளித்துப் போராடி, மரணத்தின் பின்னரும் மாற்றானை மண்டியிடச் செய்யும் மானமும் வீரமும், தியாகமும் கொண்ட மான வீரர்களின் வரலாறுகளை நாடகமாக எழுத வேண்டுமென்பது எனது நீண்டநாள் இலட்சியம்.....

அதற்காக உலகில் பல வீரர்களின் வரலாறுகள் என்னுள் சங்கமமாகியது. அந்த வரலாறுகளில் ஒன்று வரலாறுகளை நாடக நூலாக வெளியிடுகின்றேன்.

எனது தந்தையார் கல்வி, கலை பண்பாட்டு விழுமியக்களில் சிறந்து விளங்கியர். சமூத்தில் முத்த இசை நாடகக் கலைஞர். இராமா யணம், மகாபாரதம் உட்பட மூவேந்தர் வரலாறு, சங்கதமிழர்கள் வரலாறுகள் போன்ற தமிழர்களின் இலட்சிய வீர வரலாறுகளை கதையாகவும் பாடலாகவும் சொல்வதில் வல்லவர். நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் எனது தந்தையினுடாக வரலாறு, இலக்கியங்களில் சுர்க்கப்பட்டேன். வரலாற்று நாயகர்களின் இலட்சியம், வீரம் என் தீயத்தைக் கவர்ந்தது. அதுவே என்னை புராண, இதிகாச இலக்கிய வரலாற்று நாயகர்களின் மேல் ஈடுபாடு கொள்ளவேத்தது. வரலாற்று நாடகங்களை நடிக்கத்துண்டியது. இதற்கு உறுதண்ணயாகவும், பக்க பலமாகவும், வழிகாட்டியாகவும் செயல்பட்டவர் எனது சகோதரன் குஜலிங்கம் அவர்கள்.

போர்கள் தர்மங்கள் நிறைந்தது அல்ல, அதர்மங்கள் நிறைந்தவை. அதன் வெற்றிக்காக கொடுக்கப்படும் விலைகள்... சூழ்ச்சி, வஞ்சகம், சதிகள் நிறைந்ததாகும்.

மகாபாரதத்தில் கிருஸ்னபரமாத்மாவும், இராமாயணத்தில் இராமரும் அதர்மப் போர்புரிந்ததாக வரலாறுகளே கூறுகின்றன.

தனது தாய் உலூபியை தந்தை அரஜீன் கைவிட்டுச் சென்றமைக்காக பழித்தீர்க்கக் காத்திருக்கும் அரவான் மகாபாரதப்

போர்க்களத்தில் துரியோதனன் வெற்றிக்காக களப்பலிக்கு செல் கின்றான். அவன் தற்கொடையே நான் பார்க்கும் வீரம் அடுத்தவன் வாழ்விற்காகதன்னை அரப்பணிப்பது மாவீரம் தான்.

இராமாயண காவியத்தில் இராவணனின் மகன் மேசநாதன் போர்க்களத்தில் கை அறுபட்ட நிலையிலும் வாயினால் வேல் ஏந்திப் போரிடுகின்றான் அவன் மனுறுதியேநான் பார்த்த மாவீரம்.

உலகை வெற்றி கொள்ளப் புறப்பட்ட மாவீரன் அலெக்காண்டரை ஜீலம் நதிக்கரையில் தடுத்து நிறுத்தி போரிடுகின்றான் புர்சோத்ம போராஸ். தனது படைகளைல்லாம் அழிந்த நிலையிலும் இறுதிவரை போராடி அலெக்காண்டரின் மனதை வென்ற புர்சோத்ம போரசின் மாவீரம் என்னைக் கவர்ந்தது.

தில்லிப்பேரரசன் ஒளரங்கசீப் வீரசிவாஜியின் வெற்றியைக் கட்டுப்படுத்த போர் ஒப்பந்தம் செய்கின்றான். அதனாடாக வீரசிவாஜிக்கு சதி வலை பின்னுகின்றான்.... தனது பண்பான வீரத்தால் அதனை முறியடிக்கும் வீரசிவாஜியின் தற்துணிவு என்னைக் கவர்ந்த மாவீரம்

நோமானிய வரலாற்றில் பல நூறு வீரர்கள் தோன்றினாலும் ஆட்சி செய்தாலும், மாவீரன் மாக் அன்றனியே உலகைக் கவர்ந்த மாவீரன் ஆனால் அவன் கிளியோப்பட்ராவின் காமத்தால் தனது வீரத்தையும் வாழ்க்கையையும் இழந்தார். இதனை மனித வாழ்வின் படிப்பினைக்காகச் சேர்த்துள்ளேன்.

வீரகாவியம் என்னும் இந்த ஐந்து நாடகங்களைக் கொண்ட நால்... மரணத்தின் பின்னரும் வரலாறுகளில் வியந்து பேசப்படும் ஒப்பற்ற மாவீரர்களின் வரலாறுகளாகும்.

இந்த நாடகத்தொகுப்பை எழுத்துதூண்டிய கரைச்சிப் பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்துர் கு.ரஜீபன், கிளிநோச்சி மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்துர் மா.அருள்சந்திரன் மலையாளபுரம் கிராம அலுவலர் ம.சந்திரபாலன் ஆகியோர்களுக்கு நன்றாக்குறிப்பு.

வெளியீட்டு உதவியும், அனுசாணையும் புரிந்த காவேரிப் பதிக்கத்தலைவர் T.S.யோசவா செயலாளர் கு.ரஜீவன் ஆகியோர்களின் ஆதாவிற்கு நன்று கறுவதோடு.... எனக்கு பல வழிகளிலும் உதவிய பண்டிதர் பரந்தாமன் கவின்களைக்கல்லூரி இயக்குனர் க.சௌந்தர ராஜன், எனது துணைவி ஏ.தவமணிதேவி ஆகியோர்களின் பக்க பலத்தோடு வீரகாவியம் வெளியீட்டுப்படுகின்றது.

- சிவ. ஏழூரையெயின்னை

உள்ளே...

1. வீரகாவியம்
2. வீராதிவீரன் இந்திரஜித்தன்
3. மாவீரன் போரஸ்
4. வீரசிவாஜி
5. மாவீரனை மயக்கிய பேரழுகி

வீரகாவியம்

பாத்திரங்கள்

1. தவசி
2. கண்ணன்
3. விஜயன்
4. அரவான்
5. அமிர்தவள்ளி
6. உலூபி
7. தூரியோதனன்
8. சகாதேவன்
9. கண்ணன்
10. புரோகிதர்
11. சூரியன்
12. சந்திரன்
13. தர்மர்
14. நகுலன்
15. திரெளபதி
16. அர்ஜீனன்

(மகாபாரதப்போரின் வெற்றிக்காக களப்பலியான
அரவானின் வீரகாவியம்)

காட்சி 1

இடம் - பாடசாலை வகுப்பறை

(கண்ணன், விஜயன், தவசி)

(ஆசிரியர் தவசி மாணவர்களைப் பார்த்து)

தவசி:

மாணவச் செல்வங்களே நாம் இன்று மகாபாரதக் கதையின் முக்கியமான கட்டத்திற்கு செல்கின்றோம்.

கண்ணன்:

வாத்தியார் அந்த முக்கியமான கட்டம் என்னவென்று சொல்லுங் கோவன்...

தவசி:

சொல்கின்றேன்...

விஜயன்:

பாரத யுத்தம் தொடங்கப் போகிறது. அது தானே வாத்தியார் விட்ட இடம்...

தவசி:

யுத்தம் என்றால் நீங்கள் மறக்கமாட்டார்களே அப்படித்தானே விஜயா...

விஜயன்:

வாத்தியார் வரலாறுகளை தாங்கள் சொல்லும்போது கேட்ப தற்கு எமக்கு ஆவல் தூண்டப்படுகிறது...

தவசி:

பிள்ளைகளே எமது பண்ணைத்தமிழன் வரலாறுகள், பண்பாடு

கள் போற்றத்தக்கது... அவர்களின் தியாகங்கள் வணக்கத்துக்குரியது... அவர்களின் வீரகாவியங்கள் சாகாவரம் பெற்றவை. சரி இப்ப விடயத்திற்கு வருகின்றேன்... குருஷேத்திரப் போர் தொடங்குவதற்கு முன்பாக பலி கொடுக்கப்படுகிறான் அரவான். யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் சர்வ இலட்சணங்களும் எதிர்ரோமமும் கொண்ட ஒருவனைப் பலி கொடுத்து போரைத் தொடங்க வேண்டும். இத்தகைய அம்சங்கள் பொருந்தியவர்கள் மகாபாரதத்தில் மூவர்தான்...

கண்ணன்:

யார் வாத்தியார் அவர்கள்...

தவசி:

மாணவர்களே ஒருவர் பரமாத்மாவான கண்ணன், மற்றவர் வில்லுக்குவிழுயனான அர்ஜுனன், அடுத்தவர் அரவான்... கண்ணனும் அர்ஜுனனும் கௌரவர்களுக்கெதிராக பாண்டவர் சேணையில் நிற்பதால்... அரவான்...

விஜயன்:

யார் இந்த அரவான்.

தவசி:

அர்ஜுனனுக்கும் உலூபிக்கும் பிறந்தவன் தான் அரவான். அர்ஜுனன் தாய் உலூபியைக் கைவிட்டுச் சென்றதால் அர்ஜுனனை பழிவாங்க வேண்டுமென்ற வெறியுடனே வளர்கிறான் அரவான்...

கண்ணன்:

அடுத்தது என்ன சொல்லுங்கோ வாத்தியார்.

தவசி:

இதுவே துரியோதனனுக்கு சாதகமாகின்றது. அரவானும் சம்மதிக்கின்றான்.

விஜயன்:

களப்பலிக்கு அரவான் சம்மதித்தானா?

தவசி:

ஆம்... சம்மதித்தான்... அமாவாசை நாளில் அரவானைப் பலி கொடுக்கத்தயாராகின்றான் துரியோதனன்...

கண்ணன்:

களப்பலி கொடுக்கப்பட்டதா...

தவசி:

குருசேஷத்திர யுத்த பூமியின் அருகே உள்ள காளிகோயில் பலிபீடம் பலி எடுக்கக் காத்திரக்கின்றது. எப்படி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்கிற உண்மையினை கண்முன்னே விரிப்பது மகாபாரதம் குது, வஞ்சகம், பகை, சண்டை என நீள்கிறது... மகாபாரதத்தின் குருசேத்திரப் போர்க்களம்...

கண்ணன்:

குருவே அரவானின் வரலாற்றைக் கூறுங்கள்.

தவசி:

உலூபியின் ஒற்றை மகன்.

விஜயன்:

யார் தந்தை?

தவசி:

அர்ஜுனனின் அழகு மகன்.

கண்ணன்:

குருவே அவன் எப்படிப்பட்டவன்.

தவசி:

முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும் எதிர்ரோமமும் உள்ள சௌரியன்.

விஜயன்:

இப்ப அவனுக்கு என்ன குருவே...

தவசி:

அவன் தலை பலிபீடத்தில்!

கண்ணன்:

குருவே.

தவசி:

பாரத பூமியில் எல்லாத் தீமைகளும் ஒழிந்து தர்மத்தின் வாழ்வதனைக் கவ்விய சூது... தன் வலு இழந்து, தர்மம் மறுபடியும் வெல்லும் என்ற நம்பிக்கையில்.

கண்ணன்:

அடுத்தவன் வெற்றிக்காக...

விஜயன்:

இன்னொருவன் வாழ்வுக்காக

தவசி:

எதிர்கால பாரதத்தின் எல்லாப் புகழும் அரவானுக்கே! எல்லாப் புகழும் அரவானுக்கே...

காட்சி - 02

நூக மங்கை உழூபி பெற்ற மகன் அரவான் கையிலே வாளுடன்
போர்ச் சிலம்பம் ஆடுகிறான். இறுதியில் வாளை வாயில் கவ்வி
யோகத்தில் அமர்கிறான். அவனைத் தேடி வந்த அமிர்தவள்ளி அவன்
யோகத்தைக் கலைக்க முயல்கிறான்.)

அமிர்தவள்ளி:

ஆசை அத்தான் அரவானைத் தேடி, அழகு மயில் அமிர்தவள்ளி
வந்திருக்கிறேன்! கவ்வியவாளுடன், கண்களை மூடிக் கொண்டு
யோகநிலையில் என்ன செய்கின்றீர்கள்? என்னைச் சற்றுப்
பாருங்களேன்.

(தியானம் கலைந்து அரவான் வாயிலிருந்து வாளைப் பிடுங்கி
உயர்த்திப் பிடிக்கிறான்)

அரவான்:

அமிர்தவள்ளி, என்னை விட்டு விலகி நில! நான் யுத்தத்திற்காக
யோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறேன்.

(மறுபடியும் வாயில் வாளை கவ்விக் கொள்கிறான்)

அமிர்தவள்ளி:

யுத்த வெற்றிக்காக ஒரு யோகமா? வாளை வாயில் இருந்து
எடுத்துவிடுங்கள். என்னுடன் ஆசையாகப் பேசங்கள் யுத்தம்
தானாகவே ஆரம்பமாகி விடும். விளையப் போகும்
வெற்றிதோல்வியில்நம் இருவர் பங்கும் சமமாகவே இருக்கும்.

அரவான்:

இல்லை, வெற்றி... வெற்றி எனக்கு மட்டுமே!

அமிர்தவள்ளி:

அரவானே, என் அன்புக்குரிய அத்தானே, இது தெரியாதா
தங்களுக்கு? முயங்கிய காதலின் இணங்கிய சுகத்தில்
தோற்றவரே வென்றார்...! வாருங்கள், நாம் இருவருமே

தோற்றுவிடுவோம்! வெட்கமில்லாமல் நம்மை நோக்கி நிற்கும் ஒற்றை நிலவும், ஓராயிரம் நடச்த்திரங்களும், நான்த்தால் ஒடி மறைய, நாம் ஆவிங்கன ககத்தில் திளைத்து மகிழ்வோம்! ரதியும் மதனும் ஒளிந்திருந்து பார்க்கட்டும். கோலமயில்களும், கொஞ்சம் கிளிகளும், மாடப் புறாக்களும், மானினக் கூட்டங் களும், மறைவிடம் தேடி ஒட்டடும்... மறைவிடம் தேடி ஒட்டடும்!

அரவான்:

அமிர்தவள்ளி, என் யோகத்திற்கு மாக கற்பிக்காதே! குரு சேத்திரப் பூமியில் போர் மேகங்கள் திரண்டு நின்று மரண மழை பொழியக் காத்திருக்கிறது...! பாண்டவர்களும், கௌரவர் களும் உதிரப் புனலில் நீராடி ஒருவரை ஒருவர் மாய்த்து, மண்ணாசை, பொன்னாசை, மகுட ஆசை மேலோங்கி வஞ்சம், சூது என்ற மமதைப்பித்தில் மண்ணை ஒடுகளை மாலைகளாகப் போட்டுக் கொண்டு மரண நிருத்தம் ஆடத் தயாராகி விட்டார் கள்! சமாதானத் தூதுவராக நாடு கேட்டு அத்தினாபுரம் சென்ற கிருஸ்னர் போர் என்ற முடிவோடு உலாவியம் திரும்பி விட்டார்.

அமிர்தவள்ளி:

அதற்கும் நீங்கள் என்னைப் புறந்தவள்ளிப் பேசுவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

அரவான்:

சம்பந்தம் இருக்கிறது அமிர்தவள்ளி, பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் தத்தமது ஆளுகைக்கும், நட்புக்கும் உட்பட்ட நாட்டு மன்னர்களுக்கெல்லாம் போருக்கு வந்து சேருங்க ளென்று ஒலை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். திரெளபதி யின் தந்தை துருபுத மன்னர் தனக்கு அடங்கிய சிற்றரசர்களை அணித்திரட்டிக் கொண்டு பாண்டவர்களுக்குப் பக்கபவமாக வீரகாவியம்

நிற்கப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். தென்னகத்துத் தேசாதிபதி கள், பாண்டியர், தெலுங்கர், மாளவர், கன்னடர், கலிங்கர் போர்மையம் கொண்டிருக்கும் குருசேத்திரமண்ணை நோக்கிப் பறப்பட்டு விட்டார்கள். எனக்கும் ஓலை வரும்...! என் வாருக்கும் வேலைவரும்...! என் சபதம் நிறைவேறும்!

(உலூபிவருகிறாள்)

உலூபி:

ஆம்... தனக்கும் ஓலை வரும்... தன் வாருக்கும் வேலை வரும் என்று அரவான் காத்திருக்கிறான்! பாரதப் போர்ப் படுகளத்திலே பாண்டவர்களோடு எதிர் நின்று போராடப் போகும் துரியோதனனுக்குத் தோள் கொடுத்துப் போரிடப் போகிறான் என்மகன் அரவான்...!

அமிர்தவள்ளி:

என்ன அத்தை நியாயம் இது? நாடே சொல்கிறது... தர்மத்தின் தலைமகன் தர்மரையும், அவர் தம்பியரையும் சூதாடி அடிமை கொண்டு, நாட்டைப் பறித்து நங்கை நல்லாள் திரெளபதியை நடுச்சபையில் துகிலுரிந்து, இட்டது இட்டபடி பதின்மூன்று ஆண்டுகள் பரதேசிகளாய்த் திரிந்து, மீண்டும் நாட்டைக் கேட்க, ஓட்டைக் குடிசையும் உங்களுக்கு இல்லை முடிந்தால் மீட்டுக் கொள்ளுங்கள் போரிட்டு...” என்று ஆணவும் பேசி, அழிவுக்கு ஆலவட்டம் கட்டிக் கொண்டவன் துரியோதனன் என்று!” அவனுக்கா அரவான் துணை நிற்கப் போகிறார்?

உலூபி:

ஆம் அமிர்தவள்ளி, நாகர்குல மன்னன் கெளரவியன் பெற்ற மகன் உலூபியின் ஒற்றை மகன் அரவான் என்பது மட்டும் தானே உனக்குத் தெரியும்... அவனைப் பெற்ற தந்தை யார் என்று தெரியுமா?

அமிர்தவள்ளி:
சொல்லுங்கள்.

உலூபி:
அர்ஜுனன்... பஞ்சபாண்டவர்களிலே மத்திம பாண்டவர்...
அரவானின் தந்தை.

அமிர்தவள்ளி:
என்ன?

உலூபி:
ஆச்சர்யமாக இருக்கிறதா? நாட்டைத் துண்டாடி, மகாத்மா பீஷ்மர் இந்திர பிரஸ்தத்துக்குத் தர்மரை மன்னாக்கி இருந்த காலம்! ஒரு நாள்... அண்ணன் தர்மரும், ஐவருக்கும் தேவி அழியாத பத்தினி பாஞ்சாலியும் தனித்திருந்த கோலத்தைத் தற்செயலாகப் பார்த்து விட்டார் அர்ஜுனன், ஆண்டுக்கொரு வராகப் பாஞ்சாலியைப்பெண்டாடி மகிழும் நேரத்தில் மற்றவர் பார்த்துவிட்டால் அந்தப் பாவத்தைத் தீர்த்தாடனம் செய்து தான் தீர்க் கேள்வும் என்று ஐவருக்குள்ளும் ஓர் ஒப்பந்தம். அதன்படி, அர்ஜுனன் தீர்த்தாடனம் புறப்பட்டார். எதிரே வந்த கண்ணன், “கல்யாண மஸ்து... கல்யாண மஸ்து... கல்யாண மஸ்து...” என்று மூன்று முறை ஆசீர்வதித்து அனுப்பி வைத் தார். முதல் கல்யாண மஸ்துவுக்குக் கெளரவியின் மகள் நான் பலியானேன்! ஆடிக்களித்து, ஆனந்த வெள்ளத்தில் யிதக்க வைத்து அரவானுக்கு என்னை அண்ணயாக்கி விட்டு அடுத்த கல்யாண மஸ்துவைத் தேடிப் புறப்பட்டார் அர்ஜுனன், சிக்கி னாள் சித்ராங்கதை! அவளுக்கும் ஒரு மகன்... பப்ரு வாகனன்! அங்கிருந்து துவாரகை சென்றார்... மூன்றாவது கல்யாண மஸ்து... கண்ணனின் அருமைத் தங்கை! தீர்த்தாடனம் செய்து அர்ஜுனன் தேடிய கண்ணியர் மூவர். ஆனால் அத்தினாபுரம் சென்று அரசுக் கட்டிலில் அர்ஜுனனின் பட்ட மகிழியாக வீற்றிருக்கும் பாக்கியம் கூபத்திராவுக்கு மட்டும்தான்!

அரவான்:

என்?... என்?... அங்குதான் இருக்கிறது ஆச்சரியம்! மேல் குலமத்து மங்கை சுபத்திரா; அவளுக்கும், அவள் பெற்ற மகன் அபிமன்யுவுக்கும் பாண்டவர் குலத்திலே அங்கீகாரம்.! தாழ் குலத்தைச் சேர்ந்த நாக மங்கை உலூபி... தமிழகத்துப் பெண் சித்ராங்களை... இவர்களுக்கு அத்தினாபுரத்திலே அங்கீகாரம் இல்லை! அவர்கள் பெற்ற பிள்ளைகள் புறஞ்சேரியிலே கள்ள வாரிக்கள்? கணக்குத் தீர்க்க வேண்டாமா? காலம் கணிந்து விட்டது, வினை முடிக்கும் நேரம் நெருங்கிவிட்டது...

அமர்த்தவள்ளி:

எதற்கு? பெற்ற தந்தையைப் போரிலே கொன்று தீர்க்கவா?

அரவான்:

இல்லை, வென்று சிறைப்பிடிக்க! வெங்களத்தில் களமாடிக் கைது செய்ய, நடக்க இருக்கும் பாரதப்போரில் நான் துரியோதனனுக்குத் துணை நின்று போராடி, வெற்றி மலர்களை அவன் காலடியில் கொட்டிக் குவித்துவிட்டு, ஒன்றை மட்டும் கேட்பேன். அந்த மத்திம பாண்டவன் அர்ஜுனாகு கால்விலங்கு பூட்டி என்கைகளிலே கொடு என்று உலகத்தார் பார்த்திருக்க அர்ஜுனனை இழுத்து வருவேன்! என் தாயின் காலடியிலே போட்டு, குலபேதம் காட்டி அவளுக்குச் செய்த கொடுமைக்கு மன்னிப்புக் கேட்கச் செய்வேன்! துரியோதனனிடம் இருந்து எனக்கும் ஓலை வரும்! என் வாளுக்கும் வேலை வரும்!

(வாளைச் சமூற்றி மீண்டும் வாயில் கௌவிக் கொண்டு யோகத்தில் அமர்கிறான்)

(சோத்திரம் சம்பந்தமாக அறிய துரியோதனன் சகாதேவனை அழைக்கிறான். சகாதேவன் வருதல்...)

துரியோதனன்:

ஞான குருவே வருக! தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக...

சகாதேவன்:

அண்ணா! இது என்ன தேவையற்ற மரியாதை? நான் உங்கள் தம்பியல்லவா?

துரியோதனன்:

இல்லை! இப்பொழுது தாங்கள் எனது ஞானகுரு... உயர் ஆசனத்தில் இருந்து, எனக்கு உற்றதைச் சொல்லப் போகும் பேராசான்! அதைத் தவிர தாங்கள் எனக்கு யாருமில்லை அமருங்கள்...

(ஆசனத்தில் அமர்கிறான் சகாதேவன்... துரியோதனன் அவன் கால் அருகே தரையில் அமர்கிறான்)

சகாதேவன்:

துரியோதன மன்னா! என்னிடத்தில் நீ கேட்க விரும்புவது யாது?

துரியோதனன்:

நான் யுத்தத்தில் ஜெயிக்க வேண்டும்!

சகாதேவன்:

பாண்டவர்களை எதிர்த்தா?

துரியோதனன்:

ஆம்!

வீரகாவியம்

சகாதேவன்:

பஞ்சபாண்டவர்களில் உள்ளடங்கிய என்னையும் எதிர்த்து?

துரியோதனன்:

ஆம்! யுத்தத்தைத் தொடங்கி, நான் பேரிலே நிச்சயமாக வெற்றிபெற்ற தாங்கள் நல்லநாள் குறித்துத் தரவேண்டும்.

சகாதேவன்:

எதிர் வரிசையில் நின்று போரிடப் போகும் என்ன நம்பு கிறாயா?

துரியோதனன்:

தங்கள் தொழிலில் தர்மத்தை நம்புகிறேன்!

சகாதேவன்:

நல்லது துரியோதனா! இனி சொல்லப் போவது நான்ஸ்வ, விதி சொல்கிறது...

துரியோதனா... உன் பதினாறு அக்குறோனி சேனைகளும் படைமுகம் போவதற்கு முதல்நாள் காளிகா தேவிக்கக் களப்பவி கொடுக்க வேண்டும்! எதிர்வரும் தனுர் மாதம் குரியனும், சந்திரனும் செயலொழிந்து ஒன்று சேரும் அமாவாசை இரவு ஒன்பது நாழிகைக்கு, முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும் எதிர் ரோமமும் உள்ள மாவீரன் ஒருவனைக் களப்பவி கொடுத்து, யுத்தத்தைத் தொடங்கினால், வெற்றிஉனக்கே கிட்டும்...

துரியோதனன்:

முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும் எதிர் ரோமமும் உள்ள மாவீரன் யார் என்று தாங்களே சொல்லுங்கள்!

சகாதேவன்:

இந்தப் பூவலுகிலேயே அத்தகைய சர்வ லட்சணங்களும்

பொருந்தியவர்கள் மூன்று பேர் மட்டுமே இருக்கிறார்கள்! அவர்களிலே ஒருவன்... பெண்மைக்குணமுடையான், சில நேரம் பித்தர் குணமுடையான், தன்மைக் குணமுடையான், சில நேரம் செந்தனலின் குணமுடையான்... அந்தக் கண்ணபிரான்!

தூரியோதனன்:

அவன் பாண்டவர் பக்கம்! கெளரவகுல நாசத்திற்காக கச்சை கட்டித்திரிபவன். வேறு ஒருவனைச் சொல்லுங்கள்!

சகாதேவன்:

வேறு ஒருவன் இருக்கிறான், மத்திம பாண்டவன்! காண்டவ வனத்தைத் தீக்கிரையாக்கி அக்கினியிடம் தேர் பெற்றவன், பரமனின் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றவன் அர்ஜுனன்.

தூரியோதனன்:

எங்களைக் கொன்று முடிப்பதே அவன் குறி! அர்ஜுனன் எங்கள் குல எதிரி! நரநாராயணர்களாக வேடம் கட்டித் திரியும், அந்த அர்ஜுனனையும் கண்ணையும் எதிர் அணியில் நிறுத்தித் தான் இந்த யுத்தமே! களப்பலிக்கு வேறு யாரையாவது சொல்லுங்கள்!

சகாதேவன்:

கண்ணனும் இல்லை, காண்டிபனும் இல்லையென்றால் இருப்பது இன்னும் ஒருவன் தான்.

தூரியோதனன்:

யாரவன்?

சகாதேவன்:

நாகமங்கை உலூபியின் ஒற்றைமகன்! அர்ஜுனனின் அழகு மகன்! சர்வவல்த்சணங்களும் பொருந்திய சௌரியன் அரவான்! வீரகாவியம்

அந்த நல்லவரவானை அமாவாசை இரவு ஒன்பது நாளிலைக்குக் காளிகா தேவி வாசலில் களப்பலியிட்டுப் போர்முகம் புகுந்தால் நீ நிச்சயமாக வெற்றி அடைவாய்!

துரியோதனன்:

நன்றி சகாதேவா! நன்றி.

(கதையைத் தோளில் ஏற்றித் தரையில் இருந்து எழுந்து நிற்கிறான் துரியோதனன்)

காட்சி - 4

(கதையை தோளில் சமந்தபடி அரவானின் மாளிகையில் நுழைகிறான் துரியோதனன். யோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த அரவான் கண்விழித்துத் துரியோதனனைப் பார்க்கிறான்.)

துரியோதனன்:

பலே! பலே!

அரவான்:

யார்? துரியோதன மாமன்னரா? வாருங்கள் வாருங்கள்! யுத்தத் திற்கான தங்கள் அழைப்பை எதிர் நோக்கிக் காத்திருந்தேன்! தாங்களே வந்துவிட்டார்கள்!

துரியோதனன்:

அழைப்பு அனுப்பி வாவென்று சொல்வதை விட இந்தத் துரியோதனை வெற்றிக்கு வழிநடத்திச் செல்லப்போகும் வீர மகன் அரவானை நேரிலே அழைக்க வேண்டும் என்று தான் நானே வந்துவிட்டேன்!

உலுபி:

நன்றி, மைத்துனரே நன்றி! நாக மங்கை உலுபியின் மகன் நல்லர வான் மீது தாங்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கு நன்றி!

துரியோதனன்:

ஓ உலூபி தீர்த்த யாத்திரை செய்து பல பத்தினிகளை மணந்த பெண்பித்தன் அர்ஜுனனுக்கு முதல் பலியானவள்!

உலூபி:

ஆம், அந்த மத்திம பாண்டவர் மீது கொட்டி எரிக்க ஆக்திர நெய்யுட்டி நெஞ்சில் அக்கினிக் குஞ்சுகளை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பவள்.

துரியோதனன்:

நெய்யுட்டிந் வளர்க்கும் அக்கினிக்குஞ்சுகளின் மொத்தப் பிழும்புதானே இந்த அரவான்.

உலூபி:

நீங்களே சொல்லுங்கள் மைத்துனரே... மடியிலே தவழ்ந்த மகனுக்கு மாதாவைத்துணை வைத்துவிட்ட மற்றொரு பெண்ணைத் தேடி ஓடிவிட்டார்... இப்படியும் ஒரு ஆண் மகனா! ஆற்றுமணலை எண்ணினாலும் அர்ஜுனனின் தேவி யரை எண்ண முடியாது என்ற அற்புதப் புகழை எப்படித்தான் பெற்றார்...

துரியோதனன்:

இப்படித்தான்... “இது வழி நட” என்று அவளைக் கூட்டித் திரிபவன் “பிறந்தது மறக்குலத்தில், அவன் பேதமற வளர்ந்தத இடைக்குலத்தில், சிறந்தது பார்ப்பனருள்ளே, சில செட்டி மக்களோடு மிகப் பழக்கமுண்டு, நிறந்தனில் கருமை கொண்டான், அவன் நேயமுறக் களிப்பது பொன்னிறப் பெண்கள்! அவன் பெயர் கண்ணன்! நாராயணன் வழியே நரனின் வழி.

உலூபி:

பெண்குலத்தின் பேரழிவுச் சின்னங்கள் ! இங்கே உலூபி, இன்னொருத்தி சித்திராங்கதை. இன்பக்கதைகள் சொல்லி வீரகாவியம்

எங்களை ஏமாற்றிவிட்டு துவாரகை சென்றார்! அங்கே சுபத்திராவை மணந்து அவளை மட்டும் பட்ட மகிழியாக அத்தினாபுரம் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றார். இதுவா நியாயம்... நீதி இதுவா...

அரவான்:

இதைத்தான் நேருக்கு நேர் நின்று என்தாய் இந்தக் கேள்வியை அந்த மகானுபாவன் அர்ஜுனனிடம் கேட்க வேண்டும்! மேல் குலத்து மங்கை சுபத்திராவுக்கு மட்டும் அத்தினாபுரத்தில் பட்டமகிழி பதவி! அவர் பெற்ற அபிமன்யு உபபாண்டவர் களுக்கு ஒரு துணைப்பாண்டவுன் ஆனால் உலூபி... நாக குலத்து நங்கை! சித்திராங்கதை தென்னகத்து திருமகள்! குலத்திலே தாழ்ந்தவர்கள்! அவர்கள் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குத் தந்தை என்ற பெயரைத்தவிர வேறு எதைத்தந்தாய் என்று என்தாய் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அந்த அர்ஜுனன் தலை குனிந்து நிற்க வேண்டும்.

துரியோதனன்:

நிற்க வேண்டும்! ஆனால் எப்படி? போர்க்களத்தில் புகுந்து நேருக்கு நேர் நின்று அர்ஜுனனைக் கேள்விகள் கேட்க வேண்டும் என்றால் உலூபி களத்திற்கு வரவேண்டும். ஆனால் பாரதயுத்தத்தில் பெண்களுக்கு பங்கு இல்லையே...

உலூபி:

பாரதயுத்தமே ஒரு பெண்ணால் தானே வந்தது மைத்துனரே?

துரியோதனன்:

நான் அதைச் சொல்லவில்லை. களத்திலே கால்பதித்துப் போரிடப் பெண்களுக்கு அனுமதி இல்லை என்றே சொன்னேன்!

உலூபி:

ஏன் மைத்துனரே... பாண்டவர் பக்கத்திலே ஒரு பெண் படை ஒருங்கி நிற்பதை மறந்துவிட்டார்களா? பீஷ்மர் தனக்குச் செய்த கொடுமை தான் சேர்ந்த பெண்ணினத்திற்கே செய்த கொடுமை என்று அம்போடும் வில்லோடும் அரும் பகை தீர்க்க அம்பை வரப்போகிறாள்!

அரவான்:

ஆனால் அந்த அர்ஜுனனனத் தலைகுனிய வைக்க என் தாய் களத்திலே கால்பதிக்க தேவையில்லை! அவள் பெற்ற மகன் அரவான் இருக்கிறான்! வெற்றிமாலையை உங்களுக்குச் சூட்டிவிட்டு, அந்த அர்ஜுனனன உங்கள் அனுமதியோடு கால்விலங்கிட்டு கைவிலங்கு பூட்டி என் தாயிடம் கொண்டு வந்து நிறுத்துவேன்.

துரியோதனன்:

கேட்க நன்றாக இருக்கிறது! ஆனால் நடக்க வேண்டுமே.

அரவான்:

என் நடக்காது? நடத்திக் காட்டுவேன்!

துரியோதனன்:

குருசேத்திர ரண்டுமியில், கர்ணனின் நாகாஸ்திரத்திற்குத் தப்பி, அர்ஜுனன் உயிரோடு இருந்தால்தானே, அவனை நீ சிறைப் பிடிப்பாய்!

உலூபி:

மைத்துனரோ?

துரியோதனன்:

கலங்காதே உலூபி! வரப்போகும் யுத்தத்தில் “இருப்பவர் யார், இறப்பவர் யார்” என்பதை நிரணயம் செய்யப்போவது உன் மகன் அரவான் தான்... அரவானின் பேருதவியைப் பெற்றால் வீரகாவியம்

மட்டுமே என்னால் யுத்தத்தில் வெற்றி பெற முடியும். யுத்தத்தில் வெற்றி கிட்டிவிட்டால், அரவான் தேவையில்லை, நானே அர்ஜுனனை கால்விலங்கு பூட்டி உன் காலடியில் சேர்க்கிறேன்! ஆனால் நானும், என்னைச் சேர்ந்தவர்களும், களத்திலே வீழ்ந்து விட்டால்?

உவை:

வீழ விட மாட்டான் என்மகன் அரவான்!

தூரியோதனன்:

உறுதியாகவா?

அரவான்:

அறுதி இட்டுச் சொன்ன அன்னையின் வாக்கை இறுதிவரை காப்பாற்றுவான் இந்த அரவான்!

தூரியோதனன்:

வார்த்தைதவறிவிட மாட்டாயே?

அரவான்:

வார்த்தை தவறமாட்டான் அரவான், தங்கள் வெற்றிக்காக என் உயிரைக் கேட்டாலும் தருவேன்!

தூரியோதனன்:

உயிரைக் கேட்டாலும் தருவாய் அல்லவா? உனது உயிரைக் கேட்கத்தான் இங்கு வந்திருக்கின்றேன் அரவான்.

அரவான்:

மன்னா...!

தூரியோதனன்:

வேறு வழியில்லை! மகத்தான வீரம்படைத்த மனிதர்கள் பலர் ஒவ்வொரு காரணம் சொல்லி என்னிடம் இருந்து ஒதுங்கிப் போய்விட்டார்கள். இனி நானும் கோளும் தான் நமக்கு

நல்வதுணை என்று சகாதேவனிடம் யுத்தத்திற்கு நாள் குறித்துக் கேட்டேன். எதிர்வரும் தனுர் மாத அமாவாசை இரவு ஒன்பது நாழிகைக்குக் களப்பலி கொடுத்து, யுத்தத்தை தொடங்கினால் நிச்சயமாக எனக்கு வெற்றி கிட்டும் என்று சகாதேவன் சோலலி இருக்கிறான்!

உலூபி:

அப்படியானால் என் மகனைக் களப்பலிக்கு அழைக்கவா தாங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள்?

துரியோதனன்:

புகழ் பெற்ற பெரிய வீரன் அரவானுக்கு யுத்தத்தின் தர்மங்கள் நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்கும். இந்தப் பார் போற்றும் பாரத மூழியில் யுத்தங்களைல்லாம் பலி கொடுத்துத்தான் ஆரம்பிக்கப் பட வேண்டும். யுத்தத்திற்காகக் களப்பலி கொடுக்கப்பட்டவன் பாக்கியவான். அவன் தன்னைக் களப்பலியாக அர்ப்பணிப் பதன் மூலம் கூடியிருக்கும் படைவீரர்களுக்கு ஊக்கமும் உறுதி யும் வழங்கும் ஆக்கசக்தியாகவிளங்குகிறான் என்பது மரபு...

அரவான்:

நான் மரபுக்கு தலை வணங்குகின்றேன்.

உலூபி:

ஆனால் களப்பலிக்கு என் மகனைத் தேர்ந்தெடுக்கக் காரணம்...

துரியோதனன்:

என்ன செய்வேன்! வெற்றி நிச்சயமாக வேண்டும் என்றால் இந்தப் ழவுலகிலே முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும், எதிர் ரோமமும் கொண்ட மகத்தான மூன்று மனிதர்களில் ஒருவரை நான் களப்பலி கொடுத்து யுத்தத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்பது கால தேவனின் கட்டளை! என்னால் மற்ற இருவரையும் களப்பலிக்கு வாவென்று அழைக்க முடியாது! ஏனென்றால் ஒருவன் கண்ணன்! மற்றொருவன் அர்ஜுனன்! இருவரையும் தவிர்த்தால் இருப்பது அரவான்மட்டுமே!

வீரகாவியம்

அரவான்:

நான் பாக்கியவான், யுத்தத்தின் நீதி நியாயங்களைப் புறந் தள்ளிப் பார்க்கிறேன்! களப்பலியாகப் போகும் ஒரு மகத்தான மனிதன் ஆயிரக்கணக்கான படைவீரர்களின் ஊக்கத்திற்கும் உள்ள உறுதிக்கும் காரணமாகி அவன் ஒருவனே அந்தப் போரை நடத்துகிறான் பெருமைக்கு ஆளாகிப் பெரும்பகும் தேடு கிறான்! எனக்கு அத்தகைய புகழை வழங்க, திரு உள்ளம் கொண்ட துரியோதன மன்னா! நான் களப்பலிக்கு தயாராக இருக்கிறேன்! வரும் அமாவாசை அன்று என்னைவந்து அழைத்துச் செல்லுங்கள்...

காட்சி - 5

(சாகதேவன், கண்ணன்)

சகாதேவன்:

மாயவா! மதுகுதனா! நான் என் தொழில் தருமப்படி நடந்து கொண்டேன், அது எப்படிக்குற்றமாகும்...

கண்ணன்:

இது குற்றம் தான்? முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும் எதிர் ரோமமும் உள்ள சத்தியவீரன் அரவானைப் பலியிட்டு யுத்தத்தைத் தொடங்கும்படி துரியோதனனுக்கு நீதானே சொல்லிக் கொடுத்து விட்டாய்? துரியோதனின் வெற்றியை இனி யாரால் தடுக்க முடியும்? சாத்யகி... தேரைப் பூட்டு! நாம் துவாரகைக்கு செல்ல வேண்டும்.

சகாதேவன்:

பூபாரம் தீர்க்க அவதாரம் எடுத்த புண்ணிய மூர்த்தியே! கார்முகில் கண்ணா! நீநிச்சயித்தவாறே கத்தியேந்திரத்தம் சிந்தி யுத்தம் ஒன்று குருஷேத்திரக் களத்திலே நடந்தே தீரும்! அதர்மத்தின் தலை அறுந்து பஞ்ச பாண்டவர்களும், பாஞ்சாவி சிவ. ஏழூமங்கலப்பின்னா

யும் பகை முடிப்பர்! வெற்றிக்குப் பின்னால், அலகிலா விளையாட்டு அறிதுயில் கண்ணாந்தேயே நிற்பாய்!

கண்ணன்:

நாள் பார்த்து, கோள் பார்த்து, அரவான் களப்பலியை நீ நிச்சயித்திருக்கிறாயே?

சகாதேவன்:

நாள் என் செய்யும்? வினைதான் என் செயும்? நாடி வந்த கோள் என் செயும்? கொடுங் கூற்று என் செயும், உன் பாதார விந்தங் களும்... அதைப்பற்றிப் பிடிக்க இந்தக் கைகளும் இருக்கும் போது...

காட்சி - 6

(அரவான் மாளிகை)

(அமிர்தவள்ளி. உலூபி, அரவான், புரோகிதன்)

அமிர்தவள்ளி:

அத்தை இது என்ன அநியாயம்? துரியோதனன் பக்கம் நின்று வாளெடுத்துப் பேரிடுவேன்... அர்ஜுனனை வளைத்துப் பிடித்து வந்து உங்கள் முன்னே நிறுத்திவிட்டு அமிர்தவள்ளிக்கு மாலையிடுவேன் என்று சொன்ன அத்தான் அரவான், களப்பலிக்கு ஒப்புக்கொண்டு விட்டாரே, எப்படி அத்தை அதை நீங்கள் அனுமதித்தீர்கள்?

உலூபி:

களம் அழைத்தது, காத்திருந்த வீர மகன் யாரைக் கேட்பான்?

அரவான்:

அமர்தவள்ளி, அயிரக்கணக்கான போர் வீரர்கள் மத்தியிலே, ஆயதம் ஏந்திப் பேரிட்டு எங்கோ ஒரு மூலையில் அடிபட்டு விழுவதைக் காட்டிலும், அத்தனை படைக்கும் ஆத்மசக்தியாய் விளங்கும் ஒற்றை மணிதனாய்ப் பலிபீடத்தில் தலை சாய்ப்பதே வீரகாவியம்

ஒரு மாவீரன் பெறும் மகத்தான பரிசு! அது உன் அன்பு அத்தான், இந்த அரவானுக்குக் கிட்டியிருக்கிறது என்பது உனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்க வில்லையா?

அமிர்தவள்ளி:

இது எனக்கு மகிழ்ச்சியா? நான் விரும்பியதெல்லாம் என்றென்றும் நீடிக்கப் போகும் ஒரு இன்பவாழ்க்கையை... இன்றில்லாவிட்டாலும், நானை அரவானுக்கு மாலையிட்டு, கோடி சுகத்தில் குலவி மகிழ்வாம் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தேன்... எல்லாம் பாழு!

உலூபி:

இல்லை! இல்லை! இன்றே உனக்கும் அரவானுக்கும் திருமணம் செய்து வைக்க நான் தீர்மானித்து விட்டேன்!

அமிர்தவள்ளி:

எதற்கு திருமணம்? போட்டமாலை கழற்றாமல் பூசிய சந்தனத்தின் புதுமணம் மாறாமல், “போய் வாருங்கள் களாப்பலிக்கு என் புகழ் மன்னா” என்று வாய்க்கரிசி போட்டு வழியனுப்பவா? அல்லது மஞ்சள் குங்குமம் அழித்து, தாலி அறுத்து வழியனுப்பவா... எப்படி வழியனுப்புவது?

அரவான்:

அப்படியானால், என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ள மறுக்கிறாயா?

அமிர்தவள்ளி:

மறுக்கவில்லை! ஆனால் இன்று மணம் முடித்து நானை விதவையாக நான்தயாராக இல்லை! களாப்பலிக்கு போகப் பேவ தில்லையென்று கையாடித்துச் சத்தியம் செய்து கொடுங்கள். இந்தக் கணமே, காலடியில் பணிந்து என் கழுத்திலே தங்கள் கையால் தாலி கட்டிக் கொள்ளத் தயராக இருக்கிறேன்!

அரவான்:

அமிர்தவள்ளி... காளிகா தேவியின் வாசலிலே களப்பலியாகப் போகும் என் பேராண்மைக்கு இந்த வையம் தரப்போகும் புகழ் பெரிது! என்னால் அதை இழக்க முடியாது.

அமிர்தவள்ளி:

எனக்குப் புரிகிறது... தாங்கள் மணிமுடி மன்னர்! தங்களுக்கு தேவை, மண்டலம் எல்லாம் போற்றித் துதிக்கும் மகத்தான புகழ். ஆனால் நானோ? சித்திரக்கனவுகளில் நித்திரையைப் போக்கும் ஒரு சாதாரணப் பெண்! விதிப்படி வரும் மரணம் மணமுடித்த மறுநொடியே கூட நிகழலாம்! ஆனால் ... மரணத்தை நிச்சயித்ததைக் கொண்டு மணதேடைக்கு வா என்று அழைத்ததால்? என்னிப் பார்க்கவே என்னால் முடியவில்லை! இருவருமே இனி ஒரு பிறவி எடுப்போம்! அரண்மனை வேண்டாம்! அணிமணிகளும் ஆடம்பர சுகங்களும் வேண்டாம்! இரு சிட்டுக் குருவிகளாய் ஜென்மம் எடுப்போம்! காற்றுவெளியினில் காதலைப்பாடிக் கொத்திக் கொத்தி முத்தமிட்டுக் குவலயமெல்லாம் சுற்றி வருவோம்!

அரவான்:

அமிர்தவள்ளி!

அமிர்தவள்ளி:

என்ன மன்னித்து விடுங்கள் (அழுதபடி வெளியேறுகிறாள்)

உலூபி:

என்ன செய்வது... என்னிடம் எஞ்சியிருந்த ஒரே ஒரு ஆசையை யும் உருத்தெரியாமல் ஆக்கி ஓடிவிட்டாள் அமிர்தவள்ளி!

அரவான்:

அம்மா!

உலூபி:

காதலனாக எனக்கு வந்தவன் காதலானகவே காணாமல் போய்விட்டான். அவன் பெற்ற மகன் அரவானுக்காவது ஒருத்தியின் கணவன் என்ற பெயரைப் பெற்றுத்தர முயன்றேன்! முடியாமல் போய்விட்டது!

அரவான்:

இல்லை அம்மா இல்லை! இன்னும் ஒருநாள் வாழ்க்கை எனக்கு மிஞ்சியிருக்கிறது. அதற்குள் இந்த உலகத்தின் எந்த மூலையில் இருந்தாவது ஒரு பெண்ணைக் கொண்டு வந்து உங்கள் முன்னே நிறுத்தி, என்னை மணக்கோலத்தில் பார்க்க வேண்டும் என்ற தங்கள் மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்து வைக்கின்றேன்!

உலூபி:

செய்வாய்! நீ யார்? நிகரில்லா பேரழகன்! இந்த நானிலத்தில், கண்ணொடுத்து நோக்கிய கண்ணியரையெல்லாம் காதல் வசப் படுத்திய கட்டா முகன் அர்ஜுனன் பெற்ற மகன் அரவான் அல்லவா? உன்னை மணக்கக் கட்டாயம் ஒருத்தி காத்திருப்பாள்...!

அரவான்:

எதிர் ரோமமும், எதிரில்லா வீரமும், சர்வ வட்சணங்களும் படைத்த இந்த அரவான் நாளை காளிகா தேவியின் வாசலில் களப்பலி ஆவதற்கு முன் மணக்கோலம் பூண்டு தங்கள் காலடியில் ஆசிபெறுவான்தாயே! இது சத்தியம்!

(வேதியன் ஒருவன் உள்ளே வந்து அரவான் கழுத்தில் மாலையைப் போடுகின்றான்)

அரவான்:

என்ன இது!

புரோகிதன்:

என்ன இப்படிக் கேட்கிறேன்? நீங்கள் இன்னும் புறப்பட வில்லையா? சொல்ல வேண்டியவளிடம் எல்லாம் சொல்லி

விட்டு எனக்காகத்தான் காத்தின்டு இருக்கேள்ளு நினைச் சுட்டேன். குருசேஷுத்திர யத்தத்தை ஆரம்பிச்சு நடத்த இன்னைக்கு உங்கள் களப்பலிநடக்கப் போறதோ இல்லியோ?

அரவான்:

இன்றா? இன்று சதுர்த்தி அல்லவா? நாளைதானே அமாவாசை?

புரோகிதூர்:

நன்னா சொன்னேன் போங்கோ! நாளைக்கு அமாவாசைன்னு யார் சொன்னா? அமாவாசை இன்னிக்குத்தான்! புரோகிதாள் நாங்கள் சொல்றோம்! இன்னைக்குத்தான் அமாவாசை காளி கோயிலிலே வந்து பாருங்கோ!

அரவான்:

அம்மா... தங்களுக்குச் சொன்ன சபதங்கள் எல்லாம் நிறை வேற்றாமல் போகிறேன் அம்மா!

அர்ஜுனனை பழிதீர்க்காமல் போகிறேன் அம்மா!

உலூபி:

மகனே...

(தாயின் காலில் அரவான் விழி, அரவானைத் தழுவி எடுத்துக் கண்ணீர் சொரிகிறாள் உலூபி)

காட்சி - 7

(காளி கோயில்! அமாவாசை தர்ப்பணங்கள் நடந்து கொண்டிரக்கிறது.
கண்ணன் மேற்பார்வையிடுகிறான். சகாதேவன் ஓடி வருகிறான்)

சகாதேவன்:

கிருஷ்ணா இது அநியாயம்! இன்று சதுர்த்தசியல்லவா? ஏன் அமாவாசைக்கான சடங்கு காரியங்களைச் செய்விக்கின்றாய்...
இது சாத்திரத்திற்கு விரோதமல்லவா?

வீரகாவியம்

கண்ணன்:

ஆக்திரம் கொண்டோருக்குச் சாத்திரங்கள் ஏது சகாதேவா? உன்னிடம் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றி பாண்டவர்க்கு வெற்றி சேர்க்க வேண்டும் என்ற ஆக்திரம் எனக்கு! அதுதான் அமாவாசையை ஒருநாள் முன்னதாகவே வரவளைத்து விட்டேன். இன்று தான் அமாவாசை என்று நம்பி அரவானும் புரோகிதர்புடை குழகளப்பலிக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

சகாதேவன்:

நீ சொன்னதால் மட்டுமே அமாவாசை இன்று வந்துவிடுமா? நாட்களின் கணக்குப்படிகோள்கள் கூடினால் தானே அமா வாசை ஏற்படும்? எல்லாம் தெரிந்த நீயே இந்தப் பித்தலாட்டம் செய்யலாமா?

கண்ணன்:

சகாதேவா... “மாயவா” மதுகுதனா, ஆபத்பாந்தவா அனாத ரட்சகா, பரமதயாளா என்று பலப்பல பெயர்களால் என்னைப் புகழ்ந்த நீயா? இன்று அமாவாசைப் புரட்டன் என்று இகழ் கின்றாய்...

சகாதேவன்:

கண்ணா, இன்று அமாவாசை என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது!

கண்ணன்:

அண்டத்தையும், பிண்டத்தையும் அடக்கி ஆளும் நான் சொல்கிறேன் இன்றுதான் அமாவாசை என்று! எல்லோரும் நம்பிவிட்டார்கள் உன்னை நம்ப வைக்க முடியவில்லையே?

சகாதேவன்:

நீ சொன்னதால் நான் ஏற்க வேண்டுமா? நான் வானசாஸ்திரம் கற்றவன். இன்று அமாவாசை இல்லை.

கண்ணன்:

இன்று அமாவாசை இல்லையா? அடடே! அதே யார் வருவது? குரியதேவனா? வா!வா! நல்ல நேரத்தில் வந்து சேர்ந்தாய்!. இந்த சகாதேவன் என்னை அமாவாசைப்புரட்டன் என்கிறான்! நீயே சொல்... இன்று அமாவாசையா? இல்லையா?

குரியன்:

இன்று எப்படிக் கண்ணா அமாவாசை ஆகும்? இந்த அநியாயத்தைத் தட்டிக் கேட்கத்தான்நான் வந்திருக்கின்றேன்.

கண்ணன்:

அப்படியானால் நீயும் என்னை அமாவாசைப் புரட்டன் என்று சொல்கிறாயா? பரவாயில்லை... அதோ சந்திரன் வருகிறான் அவனிடமே கேட்போம்! சந்திரா! நீயாவது எனக்குச் சாதக மாகச் சொல்! இன்று அமாவாசைதானே...?

சந்திரன்:

எப்படிக்கண்ணா இன்று அமாவாசை ஆகும்? இன்று சதுர்த்தசி, இன்றைய பொழுது முழுவதும் போய் நாளை வந்தால்தானே அமாவாசை பிறக்கும்! எல்லாம் தெரிந்த நீ இன்றைக்கே அமாவாசைக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறாய்! இது என்ன நீதி?

கண்ணன்:

குரிய சந்திரர்களே! நீங்கள் இருவருமே இன்று அமாவாசை இல்லை என்று சொல்ல ஒடி வந்துவிட்டார்கள் நான் அடித்துச் சொல்கிறேன் இன்று தான் அமாவாசை.

சந்திரன்:

எப்படி? இன்று பதினான்காம்திதி! சதுர்த்தசி!

குரியன்:

நாளை பதினெந்தாம் திதியில் தான் அமாவாசை பிறக்கும்.

கண்ணன்:

அப்படியா? சாஸ்திரப் பண்டிதா... சுகாதேவா! அமாவாசை என்றால் என்ன? சற்று வரிவாக விளக்கம் சொல்லேன்.

சுகாதேவன்:

மாதம் ஒரு முறை சந்திரனும் சூரியனும், தங்கள் செயல் ஒழிந்து பதினெந்தாம் திதியில் சந்தித்தக் கொள்வார்கள்! அந்த நாளே! அமாவாசை என்று அழைக்கப்படும்.

கண்ணன்:

சந்திரனும், சூரியனும் சந்தித்தக் கொள்ளும் நாளே அமாவாசை? அப்படித்தானே? இதோ சந்திரன்! இதோ சூரியன்! இவர்கள் இருவரும் சந்தித்தக் கொண்ட இன்றே அமாவாசை!

சந்திரன்:

அய்யய்யோ! சூரியதேவா நாம் மோசம் போய் விட்டோம்! அமாவாசைக்கான திதிக் காரியங்களைச் செய்து நம்மைப் பதற்றத்தில் ஆழ்த்தி விட்டான் கண்ணன்.

சூரியன்:

பதற்றத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பம். யோசிக்காது ஓடி வந்து, இன்று சந்தித்துவிட்டோம்

கண்ணன்:

நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்திருக்கும் இன்று தானே அமாவாசை?

சந்திரன்:

ஆ...மா..ம்!

சூரியன்:

இன்று தான்.

கண்ணன்:

இதில் சந்தேகம் இல்லையே?

இருவரும்:

சந்தேகத்திற்கு இனி ஏது இடம்? இன்று தான் அமாவாசை!

கண்ணன்:

சந்திர சூரியர்களே! நடக்க இருக்கும் குருசேத்திர தர்ம யுத்தத்தில் தன்னையே களப்பலியாக அர்பணித்துக் கொள்ள, அதோ அரவான் வந்து கொண்டிருக்கிறான்! அவனுக்கு உங்கள் ஆசிகளை வழங்கிச்செல்லுங்கள்.

(மந்திர முழக்கங்களுடன் வேதியர் வழிகாட்ட வருகிறான் அரவான்! சந்திர, சூரியர்களும், சகாதேவனும் கண்ணனும் அங்கே சூடியிருப்பதை கண்டு திகைக்கின்றான்.)

கண்ணன்:

பேராண்மை கொண்ட பெரும்புகழ் அரவானா, காளிதேவியின் வாசலில் களப்பலியாக வந்திருக்கும் உன்னை, வாழ்த்தி வர வேற்க அமாவாசைக்கே அதிபர்களான சந்திர சூரியர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை வணங்கி ஆசிகளைப் பெற்றுக் கொள்! (அரவான் வணங்க)

சூரியன்:

அரவான் புகழ், மன்னிலும் விண்ணிலும் பேசப்படும்!

சந்திரன்:

வானம் உள்ள அளவும் கடல் நீர் உள்ள அளவும் நின் கீர்த்தி நின்று வாழ்க.

காட்சி - 8

(அரவான் வானைச் சுழற்றி போர் நடனம் புரிகிறான்! நடன முடிவில் வாயில் வானைக் கவ்விய காளி கோயில் எதிரே உள்ள பீடத்தின் மீது அமர்கிறான்! கண்ணனும், அங்கேனன் தவிர்ந்த ஏனைய பாண்டவர் களும் வருகின்றனர். எல்லோரையும் ஒருமுறை சுற்றிப்பார்க்கிறான் அரவான்)

அரவான்:

(வாயிலிருந்து வாளை எடுத்துவிட்டு) நான் துரியோதன மன்னரின் களப்பலியாக, இங்கே வந்திருக்கிறேன்!

கண்ணன்:

அரவான் உன்னை அழைத்துவரச் செய்தது நான்!

அரவான்:

துரியோதனன் எங்கே?

கண்ணன்:

அந்தப்புற சப்ரமஞ்சத்தில் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருப்பான். போருக்குப்பின்னால் ஏற்படப்போகும் நிரந்தரத் தூக்கத்திற்கு ஒரு முன் ஒத்திகை!

அரவான்:

இன்று அமாவாசைதானே!

கண்ணன்:

சந்திர சூரியர்கள் உன்னை நேர் நின்று வாழ்த்திச் சென்றார்களோ... அவர்கள் சேர்ந்தருக்கும் இன்றுதானே அமாவாசை?

அரவான்:

ஆனால்?

கண்ணன்:

அரவான் தனுர்மாதம் அமாவாசைத் திதி இரவு ஒன்பது நாழிகைக்கு, முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும் எதிர்ரோமமும் உள்ள மாவீரன் ஒருவனைக் களப்பலி கொடுத்து யார் யுத்தத்தை தொடர்க்கிறார்களோ அவர்களுக்கே வெற்றி நிச்சயிக்கப்படும் என்பது வானியில் வல்லுனன் சகாதேவனின் வாக்கு!

அரவான்:

துரியோதனர் வரவில்லையே?

கண்ணன்:

அதுதான் நாங்கள் வந்திருக்கிறோமே? நடக்கப் போகும் குருசேத்திர யுத்தத்தில் நீ பாண்டவர்கள் சார்பில் களப்பலி யாகிப் போற்றத் தொடங்கிவைக்க வேண்டும்!

தாமர்:

நீதி நியாயங்களை, மனித தர்மங்களை, உறவு நெறிகளை உருத்தெரியாமல் சிதைத்து, அதர்மங்களின் மொத்த உருவாகி நிற்பவன் துரியோதனன்!

சுகாதேவன்:

அரவானே! மானுடம் அனைத்தும் எதிர்காலத்தில் மனதில் வைத்துத் தொழுப்போகும் உன்னை, எங்களுக்காகக் களப்பலி யாகி, எங்கள் ஆன்ம சக்தியாக நின்று வழிகாட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகுலன்:

மகாபராதத்தில் நாங்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் மட்டுமே! கண்ணனுக்கு அடுத்தபடியாக நீ ஒருவன்தான் கடவுள் நிலையில் ஏற்றி வைக்கப்படுவாய்!

அரவான்:

ஓகோ! என்னைக் களப்பலியாகக் கேட்க இங்கே யார் யார் வந்திருப்பது? வானவர்க்கும் பூவுலத்து மானுடர்க்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கும் கண்ணதேவன்! பெருமைபூத்த பகுழ் மன்னர் தர்மராஜா! பீமசேனர்! நகுலசுகாதேவர்கள்! ஆனால்?

(வாளைச்சூழற்றி ருத்ரதாண்டவம் ஆடுகிறான் அரவான்)

எங்கே அந்த அர்ஜுனன்? என் அன்னை உலூபியின் அடி வயிற்றில் தீ வளர்த்து, காலமெல்லாம் அவளைக் கண்ணிலில் குளிப்பாட்டிய அந்த அரக்க மனம் படைத்த அர்ஜுனன் எங்கே? தாழ்க்குலம், மேல்குலம் என்று தரம் பிரித்து அத்தினாபுர வீரகாவியம்

மணிமாடத்துக்கு சுபத்திராவை மட்டும் சொந்தக்காரியாக்கி, என் அன்னையையும், அவள் பெற்ற என்னையும் அனாதை களாக்கி விட்ட அந்த அர்ஜுனன்னங்கே?

கண்ணன்:

அரவான் சற்றுப் பொறுமைகொள். அர்ஜுனன் மீது நீ கொண்டிருக்கும் பகை நோக்கின் காரணம் எனக்கு நன்றாகவே தெரிகிறது! ஆனால், என்றோ நிகழ்ந்துவிட்ட தவறுக்காக அடி மனத்தின் ஆழத்திலே, வெறுப்பு விதை ஊன்றி நீ வளர்ந்திருக்கும் மரத்தின் கீழே நின்று நிழலாற யாரை அனுமதித் திருக்கிறாய்? யோசித்துப் பார்! அக்கிரமங்களின் மொத்தக் குத்தகைக்காரன் துரியோதனன். உனக்கும் அன்னையான உத்தமி பாஞ்சாவியை, நட்டநடுச்சபையில் நிறுத்தி வைத்து, துயில் உரிய வைத்த அந்த பொல்லாத துரியோதனனிடம் போய்ச் சேர நீ என்ன எச்சில் சோற்றுக்குக் கச்சை கட்டிக் காத்திருக்கும் கரணனா? இல்லை! இல்லை!! அந்த ஒ உலகில் புனரபி ஜனனம், புனரபி மரணமாகத் தொடர்ந்து, பிறவி எடுத்து, அதர்மத்தை அழிக்கவும், தர்மத்தை நிலைநாட்டவும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் நரன் அர்ஜுனன்! நாராயணன் நான்! நாங்கள் நாராயணர்கள்! மூவுக்கிலும் எங்களுக்கு நிகராக முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும் பொருந்தி அவதரித்த ஒரே மாமனிதன் நீ மட்டுமே!

(அர்ஜுனன் வருகிறான் அவனைப் பார்த்ததுமே ஆவேசப் பட்டு வானை உருவப் போகிறான் அரவான்! அவனைத் தடுத்துக் கருணை பொங்கும் விழிகாளல் அமைதிப்படுத்தி இருவரையும் தம் இருபக்கமாக இருக்கி அனைத்துக் கொள்கிறான் கண்ணன்)

கண்ணன்:

நாம் மூவரும் நாராயணர்கள்.

(அர்ஜுனன், அரவானும் கண்ணன் திருவடிகளில் பணி கின்றனர்.)

கண்ணன்:

மனித குலத்தின் தலைவனாக நின்று, அவர்களுக்கு வழிகாட்டக் கூடிய ஒரு மாமனிதன் தன்னையே பலியெடுத்துத் தலைமை தாங்கும் “நீண்ட பயணங்கள்” மட்டுமே நிச்சயம் வெற்றி பெறும்! அரவான் பாண்டவர்கள் சார்பில் போர்த்தலைமை ஏற்க உன்னைவாவென்று அழைக்கிறேன்.

அரவான்:

கண்ண பெருமானே, தவறான வழிக்குச் செல்ல இருந்த என்னைத் தடுத்தாட் கொண்டமைக்கு நான் நன்றி செலுத்துகின்றேன். என்மீதும் தவறில்லை! களப்பலிக்கு என்னை அழைக்க வரவேண்டிய துரியோதனன், என்னிடம் வரவில்லை. வாக்குத்தவறிய பழிக்கும் நான் ஆளாக மாட்டேன்! காளிகாதேவிக்கு என்னைப் களப்பலி கொடுத்து வெற்றியைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள், ஆனால்!

கண்ணன்:

என்ன அரவான்?

அரவான்:

எனது இறுதி ஆசை! நான் உறுதியாக நின்று என் தாய்க்கு நிறைவேற்றிக்காட்ட வேண்டிய ஒரே ஆசை! நான் களப்பலி ஆவதற்கு முன்னால் மாலையும் கழுத்துமாய் மங்கை ஒருத்தியின் மணாளனாக என் தாய் முன்னே மண்டியிட்டு நிற்க வேண்டும்! இன்று இரவு ஒன்பது நாளிகைக்கு முன்பாக என்தாய் உலூபியும் என் தந்தை அர்ஜுனனும் மாலை எடுத்தக் கொடுக்க நான் ஒருவளுக்கு மாங்கல்யம் பூட்டி மணமகனாக வேண்டும்.

கண்ணன்:

பெண்?

வீரகாவியம்

அரவான்:

தேடிக் கொண்டு வாருங்கள்!

(வாயில் வாளைக் கெளவிக் கொண்டு பலிபீட்த்தின் மேல் அமர்கிறான் அரவான்)

காட்சி - 9

திரெளபதியும் கண்ணானும்

திரெளபதி:

அண்ணா! அரவானின் கல்யாணம் நடக்குமா?

கண்ணன்:

கட்டாயம் நடக்கத்தான் வேண்டும்! இல்லாவிட்டால் பாரதப் போர்க்களத்தில் வெற்றியை தேடிப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலியும் எப்படிச் சபதம் முடிப்பார்?

திரெளபதி:

பெண் கிடைக்குமா?

கண்ணன்:

கிடைக்கத்தான் வேண்டும்! இல்லாவிட்டால் அரவானின் கல்யாணம் எப்படிநடக்கும்?

திரெளபதி:

இன்று இரவு களப்பலியாகப் போகும் ஒருவனை எந்தப் பெண்தான் மணந்து கொள்ள முன் வருவாள்?

கண்ணன்:

முன் வரத்தான் வேண்டும்! இல்லாவிட்டால் கல்யாணம் ஆகாமல் களப்பலிக்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டானே இந்த அரவான்!

திரெளபதி:

அன்னா கல்யாணம் கட்டாயம் நடக்கத்தான் வேண்டும். பெண் கிடைக்கத்தான் வேண்டும் அரவானை மனந்து கொள்ள ஒருவள் முன்வரத்தான் வேண்டும்.

கண்ணன்:

சரிபாண்டவர்கள் பெண் தேட்டும்.

காட்சி - 10

கண்ணன்

என்ன இது ஆறியாயம்! பாண்டவர் அணைவரும் பரிவாரங்களோடு தேழியும் ஒரு பெண்ணைக் கண்டு பிழித்தக் கொண்டு வரமுடியவில்லையா?

அர்ஜீனன்:

இன்று களப்பலியாகும் ஒரு மனிதனுக்கு, இன்றே தாலிகட்டி, இன்றே அறுத்துப்போடப் பெண் கேட்டு நீங்கள் வந்தாலும் கொடுக்க எங்களுக்கு என்ன புத்தி பேதலித்தா போயிற்று? என்று கேட்கிறார்கள்.

கண்ணன்:

அப்போன்ன செய்வது.

தர்மர்:

எப்படிக் கண்ணா? இன்று மணமகளாகி, இன்றே மாங்கல்யம் இழக்க மங்கை ஒருத்தி முன்வருவாளென்று எதிர்பார்ப்பது தர்மம் அல்லவே!

கண்ணன்:

அரவானின் ஆசை நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் அவன் களப்பலிக்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டான்! வேறு வழியில்லை நானே களப்பலிக்கு போகிறேன்...

அரவான் கல்யாணம் ஆகாமல் களப்பலிக்கு ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை... அரவானைவிட்டால் களப்பலிக்குத் தகுதியான முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும் எதிர்ரோமமும் உள்ள அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மகாவீரர்கள் நானும் அர்ஜுனனும் மட்டுமே! அர்ஜுனன் பாரத யுத்தத்தில் போர்க்கள் நாயகன் நான் வெறும் தேரோட்டி என்னைப் பலி கொடுத்து யுத்தத்தை நடத்துங்கள் வெற்றி உங்களுக்கே!

(கைகளை உயர்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறார்)

அர்ஜீனன்:

தேவையில்லை! கண்ணனைக் களப்பலி கொடுத்து யுத்சாம் நடத்தித்தான் பாண்டவர்கள் ஒரு வெற்றியைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால்...

தர்மர்:

அந்த யுத்தமும் வேண்டாம்! அதில் விளையும் வெற்றியும் வேண்டாம்! இந்த நாட்டைத் துரியோதனனே ஆண்டு கொள் எட்டும் - நாங்கள் மீண்டும் காட்டுக்கே போய்விடுகிறோம்.

கண்ணன்:

தர்மநந்தனா! பாண்டு புத்திரர்களையும், பாஞ்சாலன் மகளையும் மீண்டும் காட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கவா இத்தனை பாடு பட்டேன்... (சற்று யோசித்து) சாத்யகி... தேரை அவிழ்த்து விடு! கண்ணன் ஓர தீர்மானத்துக்கு வந்துவிட்டான்!

தர்மன்:

கண்ணா?

கண்ணன்:

கண்ணன் அரவானுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கப் போகிறான். ஆம்! அர்ஜுனனும் உலூபியும் அருகருகே நின்று

மாலை எடுத்துக் கொடுக்க அரவான் காளிகாதேவி வாசலில், களப்பலி ஆவதற்கு முன்னால் ஒரு பெண்ணுக்கு மாங்கலயம் பூட்டி மணமகனாவான்! அரவானுக்கு இன்று தாலி கட்டி, இன்றே தாலியறுத்து அந்தப்பெண் ஒப்பாரி வைத்து ஒலமிட்டு அழுவான்!

காட்சி - 11

கண்ணன் அருகில் இருக்கும் மேடை ஒன்றில் ஏறி நின்று புல்லாங்குழல் வாசிக்கத் தொடங்குகிறான்! குழல் இசையின் ஊடே காட்சி விரிகிறது...

அரவாணி புல்லாங்குழல் வாசித்தபடி நிற்கிறாள். ஆம் அரவானை மணந்து கொள்ள கண்ணனே பெண்ணாக மாறி விட்டான்,

வாயில் வாளைக் கடித்துப் பீட்டத்தில் அமர்ந்திரந்த அரவான் வாளைக் கையில் ஏந்திப் போர் நடனமாடி வருகிறான்... அரவாணி குழல் ஊதிக் கொண்டிருக்கிறாள்!

அர்ஜுனனும் உலூபியும் மாலை எடுத்தக் கொடுக்க அரவானும் அரவாணியும் மாலை மாற்றி மணமக்கள் ஆகின்றனர்.

காட்சி - 12

பின்னணிக்குரல் :

பாரத வரலாற்றில் நிகரில்லா மாவீரன், பாண்டவரின் வழித் தோன்றல், அர்ஜுனனின் வீரமைந்தன்... பெற்றவருக்கு பெரும் கேடு புரிந்து தந்தையாம் அர்ஜுனனனை பழிவாங்கக் காத்திருந்த வேளைதனில்... கெட்டவனானம் துரியோதனனின் திட்டத் தில், களப்பலிக்கு தலைகொடுக்க காத்திருந்தான். தந்தையை பழிவாங்க இதுவே தருணமென்று... கண்ணனின் போதனை யால் தெளிவு பெற்றான். உண்மைநிலையறிந்தான்... வாழ வேண்டு மென்ற தந்தையின் கோரிக்கையை நிராகரித்து, தந்தை வெல்லவேண்டுமென்பதற்காக தலைகொடுத்தான்.

தவசி:

இதுதான் அரவானின் வீரகாவியம்...

கண்ணன்:

அரவானைப் போன்ற மனிதர்கள் உலகத்தில் இருக்கின்றனரா?

விஜயன்:

குருவே பாரத யுத்தம் முடிந்து விட்டது தானே

தவசி:

ஆம் அன்றைய யுத்தம் முடிந்துவிட்டது ஆனால் உலகில் பல யுத்தங்கள் தொடங்கியுள்ளன.

கண்ணன்:

குருவே களப்பலிகொடுப்பதால் வெற்றி உண்டாகுமா?

விஜயன்:

குருவேந்த மனிதனும்தமது உயிரைக்கொடுக்க முன்வருவார்களா?

தவசி:

பல்லாயிரம் பேர் உயிரைக் கொடுத்திருக்கின்றனர், களப்பலிக் கல்ல...

(தற்கொடை மாவீரனின் வீரகாவியம்)

வீராதி வீரன் இந்திரஜித்தன்

பாத்திரங்கள்

1. இராவணன்
2. மண்போதுரி
3. மேகநாதன்(இந்திரஜித்தன்)
4. இந்திரன்
5. சுலோச்சனை
6. பீடனன்
7. இலக்துவன்
8. சுக்கிரீவன்
9. அனுமான்
10. கவிஞர்
11. போர்வீரன்

(இரு கரங்களையும் இழந்த நிலையிலும் வாயினால் வில்லந்திப் போரிட்ட வீராதி வீரன் இந்திரஜித்தன்)

முகவுரை

புராணமாம் இராமாயணக் காவியத்தில் இராவணனின் அருஞ்செல்வன் இந்திரஜித்தன். சுவைமிகு காதலாலே கலோசனை கணவளானான். பகைப்படை மிகுந்த போது தலையிழந்து வீரனானான். தலையிழந்து போகுமுன்னே நிலைகுஸ்யச் செய்திட்டான் எதிரிகளை. நிகும்பலை கண்ட வீரன், இருகைகளும் அறுபட்டநிலையிழும், பகைவரிடைப் பெரும் கும்பலை அழித்த பின்னர், தலையிழந்து மடியலானான், மறவனான். மணிமகுட இராவணனின் மைந்தனவன்.

காட்சி - 1

இடம் - இலங்காபுரி அரண்மனை
(இராவணன், மண்டோதரி, இந்திரஜித்தன்)

இராவணன்:

வா மகனே வா... வா மேகநாதா இப்படி அமாந்து கொள்.

மண்டோதரி:

உலகம் சுற்றுகிறேனென்று அடிக்கடி ஓடிவிடுகிறாய். வருடக்கணக்காக வனங்களில் அலைகிறாய்... தாய் மனம் தவிப்பது உனக்குத் தெரியவில்லையா? மேகநாதா!

மேகநாதன் :

சின்னக்குழந்தையா நான்? உறுமும் வேங்கையை உன் சிறுகுக்குள் அடக்க நினைக்காதே அம்மா!

மண்டோதரி :

நீ உறுமுகின்ற வேங்கையாகவே இரு, பகைவருக்கு முன்னே! ஊறும் பாசத்திலே உளம் துடிக்கும் உன் தாய் முன் வளரும் குழந்தையாக இரு சரிதானே மேகநாதா!

இராவணன்:

மண்டோதரி! மேகநாதன் இலங்காபுரி ஈன்ற திராவிட தூதன். அகன்ற திருவிடத்தையெல்லாம் அவன் பாதங்கள் அடிக்கடி அளக்க வேண்டும்.

மண்டோதரி:

போதும் போதும் தென்மொழி, தாயகம் என்று தாங்கள் திரிவது போதாதா? மேகநாதனும் மேகங்களைப் போலக் காற்றோடு கலந்து ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா? பாசத்தால் கசிந்து பனிசொரியும் என்விழிகள் யாருக்குத் தெரிகிறது.

இராவணன்:

(சிரித்து) வேடிக்கையாகப் பேசினால், விழிகளைக் கசக்கு கிறாயே மண்டோதரி.

மேகநாதன்:

அம்மா அகிலம் முழுவதும் அளந்து முடித்தாலும் உன் அடிகளில் விழும் போதுதானே ஆறுதல் கிடைக்கிறது. அதற்காகத் தானே ஓடிவந்திருக்கின்றேன்.

மண்டோதரி:

குறும்பு உன்னை விட்டுப் போகவில்லை மேகநாதா!

மேகநாதன்:

அம்மா உன்னையும் தந்தையையும் அம்பினால் வணங்கி, மலர்களால் அர்ச்சித்தேனே எப்படியம்மா...

மண்டோதரி:

பெற்ற பொழுதிலும் பெருதுவந்தேன்டா மேகநாதா...

இராவணன்:

மேகநாதா ஊர் சுற்றி வருகிறாய் சமந்து வரும் சேதிகள் என்ன?

வீரகாவியம்

மேகநாதன்:

தந்தையே இடைவளநாடு இப்போது ஆரியர் கைகளிலும் இல்லை, திராவிடர் கைகளிலும் இல்லை... இதைத் தவிர இந்திரன் ஒருபறமும் நாகன் வேறொருபறமுமாக எம்மைப் பழிவாங்கத் துடிக்கின்றனர்...

இராவணன்:

மேகநாதா... உனக்கும் வேலை வந்து விட்டென்று நினைக்கின்றேன்.

மேகநாதன்:

(தாய் தந்தையிடம் ஆசி பெற்றுச் செல்கிறான்) வருகிறேன்... வெற்றியுடன் திரும்பி வருகிறேன். இடைவளநாடு எமது போர் வீரர்களுக்கு பயிற்சிக்களமாக மாறப் போகிறது. ஆரியர் களுக்கு அதிாச்சிக் களமாக மாறும். நாகனை வென்று திராவிடரின் புகழை உயர்த்துவேன்தந்தையே...

காட்சி - 2

இடம் - விந்த நாட்டின் காட்டுப்புறம்

ஒரு புறம் கடல் கிரைந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்திரன் மறைந்திருக்கிறான். மேகநாதன் புரவியில் வருதல்)
(பாத்திராங்கள் - இந்திரன், மேகநாதன்)

இந்திரன்:

யார்நீ?

மேகநாதன்:

என்னையாயாரென்று கேட்கிறாய் முதலில் சொல்நீயார்?

இந்திரன்:

பால்மணம் மாறாத பச்சிளம் பாலகன் நீ, என்னை யாரென்று கேட்கிறாயா?

மேகநாதன்:

இது எனது தேசம் முதலில் நீயாரென்று சொல்...

இந்திரன்:

உன் தேசமா? சிறுவனே வாய்வீரம் காட்டுகிறாயா? இது என்ன வென்று பார்த்தாயா? (வாளைக் காட்டுதல்)

மேகநாதன்:

மாதரில் சிறந்த மண்டோதரியின் மணிவயிற்றில் மெந்தனாகப் பிறந்து வீரருள் சிறந்த வீரமா நகரில் வீரருள் வீரனாய் வளர்ந்த வில்லின் செல்வன் மேகநாதன், இலங்கை மன்னன் இராவணனின் மெந்தன் நான். எனக்கே கத்தி காட்டுகிறாயா? நீயாரென்று சொல்...

இந்திரன்:

நான்... நான்! மேகநாதன் என்ற பேருக்குரியவன் நீதானா?

மேகநாதன்:

நான் தான்! அற்ப ஆரியனே! விந்த நாட்டிலே வந்து நின்று, ஒற்று வேலை பார்க்கிறாய் இல்லையா?

இந்திரன்:

உன்னைப் புத்திசாலியென்றும், பெரியவீரனென்றும் பேசிக் கொண்டார்களே!

மேகநாதன்:

என் உனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறதா?

இந்திரன்:

சிறுவனே நன்றாக மாட்டிக் கொண்டாய் இன்றோடு ஈழதேசம் தன்டியிருப்பதை இழக்கிறது.

மேகநாதன்:

வாய்வீரம் பேசாதே அற்ப ஆரியனே நீ ஒற்றனாக வந்திருப்ப தால் உன்னைக் கொல்து பாவம்! இல்லாவிட்டால் இந்த நேரம் உனது உயிர், உனது உடலில் இருக்காது...

இந்திரன்:

என்ன சொன்னாய்! என் வாளுக்கு உன்னால் பதில் சொல்ல முடியுமா?

மேகநாதன்:

(சிரித்து) அற்ப ஆரியனே வாளெடுக்கின்றாயா, மின்னுகின்ற என் வாளுக்கு உன் குருதியை நான் கொடுக்கின்றேன்.

இந்திரன்:

சிறுவயதிலே சாகப் போகிறாய் மேகநாதா! சாவதற்கு முன் நான் யாரென்று தீரிந்து கொள்!

திராவிட அரக்கரைத் தொலைக்கும் நெருப்பு, இராவணன் குலத்தை சிதைக்கும் புயல், ஈழ மன்னை விழுங்கும் பாதாளம்! வெள்ளை வாரணன் இந்திரன் நான் தான்!

மேகநாதன்:

ஆஹா.. நீதானா அந்தப் பேடி, பெண் பித்தன்... உன்னைத் தான் நீண்ட காலமாகத் தேடுகின்றேன் இந்திரா!

இந்திரா :

என்னை எதற்காகத் தேடுகின்றாய்! சாவதற்கா?

மேகநாதன்:

இந்திரா உன்னைக்கொன்று மேகநாதன் என்ற பெரை இந்திர ஜித்தன் என்று மாற்றிக்கொள்வதற்கு! காதலும் மானமும் வீரமும் கலந்து ஆற்றலும் கருணையும் கொண்டு வேற்றவரையும் அணைக்கும் விரிந்த இதயமே இராவணன் கனவு அன்புக்கு தமிழ் மன் வளையும் சதிக்கும் ஆணவத்திற்கும் எதிராக

போராடும்... உன் சதியை அழிக்க உன்னைக் கொல்லப் போகின்றேன்.

இந்திரன்:

(சிரித்து) பெயர் மாற்ற உயிர் வேண்டாமா, சிறுவனே! செத்து மடியாமல் வந்தவழியே சென்றவிடு... இல்லையேல் இராவணன் இன்றோடு தன் வம்சத்தை இழக்கிறான். முடிந்தால் தப்பிக் கொள்!

(இந்திரனும் மேகநாதனும் வாள் சண்டையிடுகின்றனர்...

மேகநாதனின் வாளின் சமற்சியால் இந்திரனின் வாள் தவறி விழுந்து இந்திரனின் தோளைத் தைய்த்து விடுகிறது. இந்திரன் அலறுகிறான், மேகநாதன் சிரிக்கிறான்.)

மேகநாதன்:

இராவணன் புதல்வன் இழைத்தவனெற்றா நினைத்தாய் (சிரித்து) பார்த்தாயா... நீ வாளை வீசுமுன் உன் கத்திக்கே கத்தி வீசி, உன் கத்தியாலேயே உன்னைக் குத்தியிருக்கிறேன்.

(இந்திரன் முனகுகிறான்)

முனகாதே இந்திரா தோளிலே தானே கத்தி பாய்ந்திருக்கிறது. இப்போசாகமாட்டாய்!

இந்திரன்:

மேகநாதா என்னைக் கொல்லப் போகிறாயா?

மேகநாதன்:

இந்திரா... உன்னை உடனடியாகக் கொல்ல மாட்டேன்...

அனுவனுவாகத்தான் உன்னைக் கொல்ல வேண்டும்.

(வாளை தூக்குகிறான் மேகநாதன்)

இந்திரன் :

ஆ...ஆ... மேகநாதா என்னைக் கொல்லாதே!

மேகநாதன்:

கத்தாதே இந்திரா... உன் சாவின் பின் திராவிடப் பூமியைத் தின்று கொழுக்க எவனுமேறினைக்கக் கூடாது.

(காட்டுக் கொடிகளால் இந்திரனைப் பிணைத்து மேகநாதன் இழுத்துச் செல்லல் வலிதாங்காமல் இந்திரன் அலறுகிறான்.)

இந்திரன்:

இழுக்காதே மேகநாதா, இழுக்காதே...

மேகநாதன்:

இந்திரா இன்றோடு உன்க்கை முடியப் போகின்றது.

(மேகநாதன் இந்திரனை வழுக்குப்பாறையில் கிடத்துகின்றனர்)

இந்திரன் :

ஐயோ மேகநாதா... என்னைக்கொல்லாதே... என்னைக்கொல்லாதே!

மேகநாதன்:

இந்திரா என்னை இந்திரஜித் என்று சொல், இந்திரனை வெற்றி கொண்ட இந்திரஜித்தன் என்று சொல்... ஆரியனை வென்ற திராவிடன் என்று சொல்!

இந்திரன்:

இந்திரஜித், இந்திரஜித் என்னை அவிட்டுவிடு... நான் தப்பிப் போகின்றேன்.

மேகநாதன்:

இந்திரா தப்பிப்போ, இது உனக்குப்பாடமாக இருக்கட்டும்.

காட்சி - 3

இடம் - நாகநாட்டு அந்தப்புற நந்தனவனங்

(சுலோச்சனை, மேகநாதன்)

பின்னனிக்குரல் :

மணிமாடச் சோலை ஓரம் சுலோச்சனை உலவுகின்றாள்!

பறவைகளின் கீச்சொலிகள் பாவடனே ஒலி இசைக்க, நீரோடை

சிவ. ஏழுமலைப்பின்னை

46

சலசலத்து வெண்நுரையை விளைக்கிறது...

பசித்தாலும் புல்தின்னா வேங்கையவன் மேகநாதன் மணிமாடச் சோலை தாண்டி பாய்ந்து வந்தான். பேரழகில் மயங்கி நின்றான். மங்கை நல்லாள் திணைத்து நின்றான்.

சுலோக்கனை:

யாரது, வெளியில் வா... அந்தப்பறத்து நந்தவனத்தில் ஆடவனுக்கு என்ன வேலை, எப்படி உட்புகுந்தாய்!

மேகநாதன்:

காந்தம் இமுத்தால் இரும்பு துரும்பாகி இமுத்து வரப் பட்டேன்.

சுலோக்கனை:

உனக்குப் பைத்தியமா?

மேகநாதன்:

செந்தாமரைச் சோலை தேடி செங்கதிரோன் வருவதற்கு பைத்தியம் என்றா சொல்வது!

சுலோக்கனை:

விதண்டா விவாதம் பேசாது முதலில்நீயாரென்று சொல்...

மேகநாதன்:

விண்ணவர், மண்ணவர் வியந்து நோக்கும் தென்னவன் இராவணனின் மைந்தன் மேகநாதன் நான் தான்.

சுலோக்கனை:

மேகநாதனா? இந்திரனை ஜூயித்தவன், எந் தந்தை நாகனைப் போரில் வென்றவன்...

மேகநாதன்:

ஆம் நான் தான்...

சுலோச்சனை:

அந்த மமதையில் தான் அத்துமீறி அந்தப்பற நந்தவனத்திற்குள் நுளைந்தாயா?

மேகநாதன்:

அத்துமீறி நுளைந்தது உண்மை... ஆனால் என்னை இழுத்தது அழகுப் பதுமை....

சுலோச்சனை:

உள்ள வேண்டாம்.

மேகநாதன்:

நாகநாட்டில் உன் அழகின் புகழ் ஜோலிப்பதைக் கேள்விப் பட்டேன்.

சுலோச்சனை:

அதனால்தான் நாகநாட்டின் மீது படை எடுத்தோ?

மேகநாதன்:

இவ்வை சுலோச்சனை உன் தந்தை நாகன் தான் எம்மைப் பழிதீர்க்கப்படையுடன் வந்தார்!

சுலோச்சனை:

அந்தப்பற நந்தவனத்துக்கு வந்த காரியத்தைச் சொல்லுங்கள்.

மேகநாதன்:

உன்னைக் கவர்ந்து செல்ல...

சுலோச்சனை:

நான் என்ன கைப்பொருளா கவாந்து செல்ல...

மேகநாதன்:

உன்மேல் கொண்ட தணியாத காதலாலே தவிக்கின்றேன் கண்ணே!

அதனால் வரங்கேட்க நெருப்பாற்றை தாண்டி விட்டேன் பெண்ணே!

நீ மறுத்திட்டால், சிங்க நிகர் மேகநாதன் தங்கப் பாளமாய்ப் பெயர்த்தெடுத்து கவாந்திடுவான் உண்னே.

சுலோச்சனை:

துணியாத காரணத்தால் முதலில் நான் தொடங்கவில்லை தூயவரே... உமது பெயர் கேட்டு பலநாள் நான்தூங்கவில்லை, கனவுலகில் வாழுகின்றேன். உன் போல வீராரில்லை உலகினிலே... என் தந்தையுடன் போரிட்ட வேணாதனில் தங்களை மணாளனாய் வரிந்து கொண்டேன்...

மேகநாதன்:

சந்தன மரங்கடைந்த சிலையே வெந்தழல் நிறமெடுத்த இதழாளே... செந்தமிழ் மணக்கின்ற திருவாயால் சந்தகம் புகழ் பாடும் உன் வார்த்தை என் இதயத்தை மெய்சிலிர்க்க வைத்து விட்டது.

சுலோச்சனை:

அன்பரே! என்னை அதிகமாகப் புகழ்கின்றீர்கள்.

மேகநாதன்:

அழகரசி, அமுதமொழி, அன்புமொழி, பழகுதமிழ்ச் சவடியிலே வார்த்தையில்லை... உனக்கு உவமைகாட்ட!

சுலோச்சனை:

நீர் போரில் வீரனாக இருக்கலாம். என் இதயத்தில் வாழ்ந்து மிருக்கலாம் ஆனால் எனக்கு ஆசை ஒன்றுண்டு! அதை எனக்கு கணவனாக வருபவர் நிறைவேற்ற வேண்டும்... நிறைவேற்று வீர்களா?

மேகநாதன்:

சுலோச்சனை என்ன ஆசை சொல்லுங்கள், நிறைவேற்றுகின்றேன்...

சுலோச்சனை:

வேங்கைப்புலியுடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்று, அதன் நகத்தைக் கொண்டு வந்து எனக்கு தாலிபோடவேண்டும், அது தான் என் ஆசை, என் விருப்பம்... வருங்காலத்தமிழ் மாதர் கழுத்தில் புலிநகத்தாலி தொங்க வேண்டும், அதுதான் தமிழ் மறவர் அணிவிக்கும் வீரத்தாலியாக இருக்க வேண்டும். இந்த மரபு தொடர வேண்டும்.

மேகநாதன்:

அப்படியே செய்கிறேன்.

பின்னணிக்குரல்:

தங்கம் பெயர்த்தெடுத்து தோள் மீது தூக்கி கொண்டான்! வீரத்தாலி அணிவித்த புதுப்பலத்தால் நாகநாட்டு மதிற் சுவரைத் தாண்டிவிட்டான். ஈழ மண்ணின் மருமகள் ஆக்கிக் கொண்டான் சுலோசனாவை...

காட்சி - 4

இடம் - நிகும்பலை போர்க்களாம்

(பீடனன், மேகநாதன், அனுமன், லிலக்குவன், சுக்கிரீவன்)

பீடனன்:

(சிரித்து) வென்று வருவான் என் மகன் என்று உன் அன்னை வழிகள் மேல் விழிகள் வைத்துக் காத்திருப்பார்... ஆனால் நீ வெல்லப் போவதில்லை, மேகநாதா!

மேகநாதன்:

பீடனா இங்கே எதற்காக வந்தாய்?

பீடனன்:

எதற்காக வந்தேனா? (சிரித்து) மூடச் சிறுவனே ஆணவம் பேசும் உன் தலையை அறுத்து ஆரியராமரிடம் கொடுக்க வந்தேன்.

மேகநாதன்:

பீடணா உன்னைக் கொல்லாது விடமாட்டேன்.

பீடணன்:

கொல்லப் போகிறாயா (சிரித்து) மேகநாதா நாலுபுறமும் பார்,
... இவன் சுக்கிரீவன் வாலியை வென்ற வீரன், அதோ பாா“
அயோத்தி இலக்குவர், அதோ பார் அங்கதன், அனுமான்...
ஆயுதம் தூக்கு முன் உன் தலை பறக்கும். நீ என்னைக் கொல்லப்
போகிறாயா? (சிரிப்பு)

மேகநாதன்:

பீடணா வரலாறு உறங்குவதில்லை... வண்ண முடிச்
சுக்துக்காக அண்ணனை பிறந்த நாட்டை விடுதலையைக்
காட்டிக் கொடுக்கிறாய்... துரோகப் புழுவே உன்னுடலைத்
துளையிட்டுக் கிழிக்கிறேன் பார்...

பீடணன்:

(சிரித்து) வில்லைத் தூக்கிக் கொண்டால்தானே நீ விளை
யாட்டுக்காட்டுவாய்... மூடிச் சிறுவனே உன் விதி இன்றோடு
முடியப் போகிறது...

மேகநாதன்:

உடன் பிறந்தே கொல்லும் பிணியாக வந்துவிட்டாய்
பீடணா... என் சிற்றப்பன் என்பதால் தப்பவிடுகிறேன்
உன்னை...

பீடணன்:

நீ என்னைத் தப்ப வடுகிறாயா? வாய் ஜாலம் போதும் நீ தப்பி
ஓடிவிடு...

மேகநாதன் :

(ஆத்திரத்துடன்) பீடணா...

அனுமன்:

ராம...ராம... பிழையாகச் சொல்லாதே... இலங்கை வேந்தரே
என்று பணிவாகக் கூறு...

விலகுவன்:

உயிரைத் தாருங்கள் இலங்கை வேந்தரே என்று இரந்து கேள்
மேகநாதா...

மேகநாதன்:

கோழைக்கோ! இருஞ்குள் நகர்ந்து வந்து வளைத்தீர்கள்...
முதுகுக்குப் பின்னே நின்று மாவீரம் பேசுகின்றீர்கள்...
உங்களுக்கு வெட்கமாக இல்லையா?

சுக்கிரீவன்:

(சிரித்து) வெட்கமா? எங்களுக்கா உங்களுக்கா?... சீதையைத்
தூக்கிக் கொண்டு ஓடிவந்த உன் தந்தையல்லவா வெட்கப்பட
வேண்டும்!

மேகநாதன்:

பெண்களுடன் போராடி மூக்கறுத்து முலை அறுத்த காழுகர்
களைவிட என் தந்தை மேலானவர்தான்!

அனுமன்:

அதுதானே வதுவை செய்து கொள்ளேன்று கெஞ்சி கூத்தாடி
மண்ணிலே புரண்டு வணங்கினானாமே இராவணன்...
அவனல்லவா வெட்கப்பட வேண்டும்.

பீடரன்:

வீண்பேசுசெதற்கு? இந்த மூடனை வளைத்து கொல்லுங்கள்.

மேகநாதன்:

சாவைக்கண்டு சலிப்பவனல்ல மேகநாதன். வீரனுக்கு நான்
மைந்தன், வீரமன்னிலே விளைந்தவன்! இறுதிவரை
போரிடுவேண்டா, இறுதிவரை போரிடுவேன்! குலத்தில்

தவறிப்பிறந்த கோழைப் பீடனா? நீ வாழ முடியாது உன்னை
வாழவிடமாட்டேன்...

பீடனன்:

மேகநாதா! இன்றோடு உன்கதை முடியப் போகிறது.

மேகநாதன்:

ஆரியப்பதர்களின் கொட்டம் அடக்கி ஆழிகுள் உலகில்
இராவணன் வீணைக்கொடி இசைக்க, நிகும்பலைப் போரை
முடிப்பேன்... பகைநாட்டு நாய்களுடன் கொஞ்சிக்குலாவும்
ஈனப்புமேவே பீடனா... இப்போது பார்...

பீடனன்:

இளையவரே வில்லிலே கைவைக்குமுன் இந்தப் புல்லனின்
தலையைப் பிளந்து விடுங்கள்...

மேகநாதன்:

தாய்நாடு வாழ்க... தமிழ் மண்வாழ்க... போர் போர்....

(திருப்புக்காட்சி)

(கிழப்போர் வீரனும், கவிஞர் ஒருவரும் உரையாடல்)

கவிஞர் :

போர்வீரனே! களத்தில் நடந்தது என்ன?

போர்வீரன்:

நிரும்பலை என்னுமிடத்தில் நெடியதொரு பாசறை! இளை
யில்லா வீரன் இந்திரஜித்தன் போருக்கு வருகின்றான்...
கடும் பகை எதிர்த்து கணைகள் பறந்திட,
திடுமென சாய்ந்து வீழ்ந்தனர் எதிரிகள்!

கவிஞர் :

அணித்தேர்ப் புரவியும், யானைகளுடனே ஆட்பெரும் படை
யுடன் இந்திரஜித்தன்... கும்பலை அழிந்திடும் கருவியும்
வீரகாவியம்

கொண்டு ஆரியம் அழிக்க வீரியமாகப் போரிட்டானாம்

போர்வீரன்:

குகைவிட்டுக் கிளம்பும் புலியென... பகைவிட்டுக் கிழம்பும் எரிமலையென, பகைவெட்டிச் சாய்க்க வாளெடுத்தான், குஞ்சரத்தான், சுடர்முகம் தூக்கினான் சுக்குநூறுதான் குழந்து வரும் பகை!

கவிஞர் :

நாடு மீட்காமல் வீடு திரும்பேன், தந்தையின் மானம் காக்க இறுதிவரை போரிடுவேன் என்றானே...

போர்வீரன்:

வாள்கள் முழங்கிற்று, வேல்கள் பொடிபட்டன, விற்கள் முறிந்தன. ஆரியர் அவதியுற்றனர்... அவ்வேளை?

கவிஞர் :

என்ன நடந்தது!

போர்வீரன்:

தேருக்கு சாரதி நம் ஆள்தான்! வீண்பயத்தை விட்டெடாழியுகள், தந்திரமாய் அதைத் தகர்த்திடுவேன்... வீடனைச் சொன்னான்!

கவிஞர் :

போர்ப்படையுடன் புலிநிகர் இந்திரஜித்தன்... புகுந்தானாமே குகைக்குள் அப்போது...

போர்வீரன்:

ஆர்த்தது முரசம் பாசறைக்கு வெளியே, அதிர்ந்தது பாசறை ஆரியர்கள் வரவால்!

கவிஞர்:

குகைக்குள் இந்திரஜித்தன் சிக்கிவிட்டானா?

போர்வீரன்:

எரிமலைப் புகையைக் கக்கினான் சினத்துடன்... எங்கும் குழந்தனர் எதிரிகள்!

கவிஞர் :

சிற்றப்பன் வீட்டணன் செய்த துரோகப் பங்கு?

போர்வீரன்:

வரலாற்றில் காணாத வணங்காவீரப்போர் இது...

சமூலும் வாளாய்ச் சுற்றினான் தேரில்!

அனல் போல் கண்கள் தோற்றமளித்தன.

ஆயிரம் ஆணைப் பலத்துடன் எதிர்த்தான்!

இடியென முழங்கிப் புயல் எனச் சீறினான்,
எங்கும் அவனே எதிலும் அவனே...

போர் முடிந்து மேகநாதன் வெற்றி பெற்றான்.

சுக்கிரீவன் நீலன், அங்கதன், சாம்பவன் எல்லோரும் மயங்கி
கிடந்தனர். நாகபாசத்தினால் இலக்குவன் மூர்ச்சையுற்றான்...
இராமனும் மூர்ச்சையுற்றான் இவ்வேளை...

கவிஞர் :

அவ்வேளை...

போர்வீரன்:

அவ்வேளை இராம இலக்குவர் மூர்ச்சையுற்ற இடத்திற்கு வந்த
பீடனனும், அனுமனும் திளைத்து நின்றனர். இவர்களைத்
தப்புவிக்க இமயத்திலுள்ள சஞ்சீவி பர்வதத்து மூலிகையினால்
தான் முடியுமென்று ஜாம்பவான் கூற அனுமன் பறந்தான்
சஞ்சீவி மலையைப் பெயர்த்தான்... இராம இலக்குவனை
உயிர்ப் பித்தான்... இல்லையேல் மேகநாதன் போரை
முடித்திருப்பான்.

கவிஞர் :

மேகநாதன் மாயப் போர் புரிந்தானாமே!

வீரகாவியம்

போர்வீரன் :

தேர்ப்பாகன் சதியும் தொடங்கிவிட்டது. தேரைவிட்டு இறங்கி அச்சாணியைக் களற்றி விட்டான்... பதறிப் பாய்ந்தது குதிரை கள் நான்கும்! வஞ்சகத்தால் வீழ்ந்துவிட்டான் மேகநாதன் போரில்...

கவிஞர் :

மேகநாதன் வீழ்ந்து விட்டானா?

போர்வீரன் :

தேர் சரிந்து மேகநாதன் நிலத்திடை வீழ்ந்தபோது... பகைவர்கள் அவனைச் சூழந்தனர். நஞ்சமன் வீடனைன் முதலில் பாய்ந்து மேகநாதனின் இருகரத்தையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான். ஆரியர்கள் ஆர்ப்பரித்தனர்... சிற்றப்பன் செய்திட்டது ரோகத்தால் இருகரம் இழந்த மேகநாதன்.

கவிஞர் :

அப்போது என்ன நடந்தது?

போர்வீரன் :

சட்டியை வாயில் கொல்விக் கொண்டு மேகநாதன் போரிட்டான்...

கவிஞர் :

இருகரம் இழந்த நிலையில், உறுதி தளராது போராடும் ஆற்றல் எவருக்கு வந்தது இதுவரை... வரலாற்றில் இது வணங்கப்பட வேண்டிய வீரகாவியம்தான்... பிறகு

போர்வீரன் :

காலாலே, தலையாலே, பலர் உயிரை அழித்துவிட்டான். மேகநாதன்...

பாவி பீடனைனக் கொல்லவில்லை பாசமுடன் அங்கதன், அனுமன், இலக்குவன், சுக்கிரீவன் மறைந்துவிட்டனர்...

கவிஞர் :

அப்போது...

(இடம் - போர்க்களம். சுலோச்சனை ஓடிவருதல்)

சுலோச்சனை :

அன்பே... அத்தான் தங்கள் தாவி அணைக்கின்ற இருகரங்கள் எங்கே? நெடுந்தோள் வீச்செங்கே? பாவிநான் எப்படித்தான் காண்பேனோ அத்தான். தனியொருவன் ஆயிரம் பேர் நடு நின்று தமிழ்வீரம் காட்டினீர்கள்... சதியால் சரித்து விட்டார்களே கோழைகள்!

மேகநாதன்:

அன்பே.. விழுது போல் கண்ணீரைச் சிந்துவது அழகன்று! வில்லால் உழும் வீரம் விளைக்கின்ற பரம்பரையில் பிறந்தவன் நான் என் மனைவி நீ கலங்கலாமா? இடியோசை கேட்கும் மழலை, கைகொட்டிச் சிரிக்கும் நாடு! முடியாமை என்ற சொல்லை அறி யாத தமிழர் நாடு இதைப் படியாமல் அழலாமா? பைங்கிளியே.

இலக்குவன்:

(மறைவிலிருந்து) வெளிப்பட்டு கணையொன்றைத் தொடுத் தான்) இந்தா தொலைந்து போ!

மேகநாதன்:

(அம்பு பட்ட நிலையில்) தாய்நாடு வாழ்க.. ஆரியப்பதரே இலக்குவா உன் அண்ணன் ராமன் வாலியை மறைந்திருந்து கொன்றது போல் இலக்குவா நீயும் உன் அண்ணன் ராமனும் எனக்கு மறைவிலிருந்து அம்பு எய்து வீட்டூர்கள்... கோளை களே நேர் நின்று பேரிடமுடியாத பேடிகள் நீங்கள்... உங்களை வரலாறு இகழும் காலம் வெகுதாரத்திலில்லை....

(மேகநாதன் மயங்கியவேளை)

வீரகாவியம்

நாகன் :

பழிக்குப்பழி...

(மேகநாதனின் தலையை வெட்டினான் தலை விழுகிறது)

(மேகநாதனின் தலை சுலோச்சனையின் கைகளில் விழுந்தது...)

சுலோச்சனை :

(மேகநாதனின் தலையட்டும் அவள் கைகளில் விழுகிறது)

அன்பே! அல்லாதவனைக் கட்டி ஒரு யுகம் வாழுற்றைவிட ஆனவனைக் கட்டி ஒருநாள் வாழுந்தால் போதும்... அரை யாண்டு வாழுந்து விட்டேன்... ஆரியரின் கைக்கூலி ஆகி விட்டான் என் தந்தை, அந்த ஈனப்பிறவியின் மகளாகப் பிறந்ததையிட்டு வெட்கப்படுகிறேன். உங்களை கணவனாக அடைந்ததே நான் செய்த பெரும் பேறு. (மேகநாதனனி தலையுடன் விழுந்து இறக்கிறாள்.)

கவிஞர் :

புராணமாம் இராமாயணக் காவியத்தில் இராவணனின் அருஞ்செல்வன் மேகநாதன் சுவை மிகு காதலாலே சுலோச்சனை கணவனான். பகைப்படை மிகுந்தபோது தழுவியிழுந்து வீரனானான். தலையிழுந்து போகுமுன்னே நிலை குலையச் செய்திட்டான் எதிரிகளை! நிகும்பலை கண்ட வீரன் பகை வரிடைப் பெருங்கும்பலை அழித்த பின்னர் மறவனானான். மணிமகுட இராவணனின் மைந்தனான்...

(வீரத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்த மாவீரனின் வீரகாவியம்)

மாவீரன் போரஸ்

பாத்திரங்கள்

1. அலெக்சாண்டர்

2. றாக்ஷேனா

3. பார்மினியோ

4. வெறுபல்டின்

5. வரலாற்று ஆசிரியர்

6. அரசியல் வல்லுநர்

7. தூதுவர்

8. அம்பி மன்னன்

9.புருஷோத்தம் போரஸ்

10. அமைச்சர்

(உலகை வெற்றி கொண்ட அலெக்சாண்டரை எதிர்த்த
மாவீரன் புருஷோத்தம் போரஸ்)

பின்னனிக்குறல்:

உலகத்தை தன் உள்ளங்கையில் குவித்த மாவீரன் அலெக் சாண்டர் வெற்றியைத்தவிர வேறு ஒன்றையும் கண்டதில்லை, அனால் இந்தியப்போர் ஒன்று அவனுக்குக் கொடுத்த பாடம் அலெக்சாண்டரையே நிலைகுலைய வைத்துவிட்டது...

அலெக்சாண்டரின் வெற்றிப்பாய்ச்சல்ஜீஸ் நதியைத் தாண்டிச் செல்வதை இடைநிறுத்தியது. அதில் அவன் கற்ற பாடங்கள் ஏராளம்.

அலெக்சாண்டர் மாபெரும் வெற்றியைப் பெற்றதற்கு பாராட்டுத் தெரிவிக்கும் விதமாக மலைச் சாதி மக்கள் ஒரு விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்... அதற்கு தளபதி பார்மீனியோ மற்றும் ஹெபஸ்டின் உள்ளிட்ட நண்பர்களுடன் செல்கிறார் அலெக்சாண்டர்...

காட்சி - 01

இடம்: விழா மண்டபம்

பாத்திரங்கள்: நடன மாது ராக்கேனா. அலெக்சாண்டர்

(ஆயுதங்களை மட்டுமே பிடிக்கப்பழகியிருந்த அலெக்சாண்டரின் விரல்கள் முதல்முறையக ஒரு பெண்ணை ஸ்பரிசிக்க நீண்டது. அவளது தோள்மேல்கை வைத்தார். முகம் உயர்த்தினாள், கண்களில் வெட்கமும் பயமும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

அலெக்சாண்டர்:

என்னைப் பிடித்திருக்கிறதா? தெரியமாகச் சொல், எனக்கு தெரியமானவர்களைத் தான் பிடிக்கும்...

ராக்கேனா:

எனக்கும்... அதனால் தான், அதனால் தான்? சிறுவயதிலேயே

அலெக்ஷன்டர்:

தயக்கம் வீரர்களுக்குப் பிடிக்காது, அது உனக்குத் தெரியுமா?

ராக்சேனா:

தாங்கள் சிறுவயதில் குதிரையை அடக்கிய வித்தையை என்னுடைய தாத்தா காட்சியாகவே விவரித்திருக்கிறார்!

அலெக்ஷன்டர்:

ஓ ஹோ... காட்சிநினைவில் பதிந்து விட்டது என்று சொல்...

ராக்சேனா:

அந்த நொடிமுதலேநான் உங்களோ...

அலெக்ஷன்டர்:

அப்படியென்றால் ஏன் சொல்லவில்லை.

ராக்சேனா:

பயமாக...

அலெக்ஷன்டர்:

நான் என்ன பயங்கரமானவனாகத் தெரிகின்றேனா?

ராக்சேனா:

உங்கள் பண்டவீரர்கள் பலரிடம் பேசியிருக்கிறேன். உங்களைப்பற்றிக் கேட்டு நிறையவே தெரிந்து கொண்டேன். குறிப்பாக தங்களுக்கு எந்தமாதிரியான உடல் மொழியை பயன்படுத்தி போர் புரிந்தால் பிடிக்கும் என்று புரிந்து கொண்டேன். அவைதான் எனது நாட்டியத்துக்கான அபிநிய முத்திரைகள்.

அலெக்ஷன்டர்:

(அலெக்ஷன்டரின் புருவங்கள் ஆச்சரியத்தில் நிமிர்ந்தன)

அழகிய ராக்சேனா உன்னை அடைந்த பிறகு எனக்கு வேறென்ன வேண்டும் இந்த உலகிலே...

ராக்சேனா:

(நாணத்துடன்)

மகிழ்ச்சி பிறக்கிறது, உங்கள் மனம்பாடும் இசைகேட்டு! ஆயினும்பயம் பிறக்கிறது, உங்கள் பெயர்கேட்டு!

அலைக்ஶாண்டர்:

பயமா? நாடாள்வோர் காதலிக்கு அச்சம் களங்கமாகுமே ராக்சேனா... போருக்குச் செல்கிறான் அலைக்ஶாண்டர் என்றாலும் அவன் நெஞ்சத்தேருக்கநீதான் சாரதி என்னவியமே!

ராக்சேனா:

உங்கள் வாழ்க்கைத் தேருக்கு நான் தான் சாரதியாக இருப்பேன்.

அலைக்ஶாண்டர்:

உட்டை இதழ் என்கிறார்கள் மூடர்கள், மலரே என் அருகில் இருக்கிறது! கண்ணே மீன் என்கிறார்கள் கவிஞர்கள், ஒரு குளமே இங்கிருக்கிறது.

ராக்சேனா:

(நாணத்துடன்) வேறென்ன இருக்கிறது.

அலைக்ஶாண்டர்:

தேன் இருக்கிறது போதுமா?

ராக்சேனா:

என் இரும்பு இல்லையா?

அலைக்ஶாண்டர்:

கண்ணம் இருக்கிறது உண்ண, சங்குக் கழுத்து இருக்கிறது பின்ன...

ராக்சேனா:

நீங்கள் வீரர் மட்டுமல்ல, கவிஞரும்கூட!

அலெக்சாண்டர்:

வீரம் உள்ளவனுக்குத்தான் கவிதை வரும், கவிதை உள்ளவனுக்குத்தான் வீரம் வரும்!

ராக்சேனா:

(நிமிர்ந்து பார்த்து) சரிதான் உங்களைப் பார்த்ததும் தெரிந்த கொண்டேன்!

அலெக்சாண்டர்:

புதிய உணர்ச்சி... எப்போதும் அதற்கு போதை அதிகம் ராக்சேனா...

ராக்சேனா:

எதிலே போதை...

அலெக்சாண்டர்:

உன்னிலே, உன் சிரிப்பிலே, உன் இடையிலே, அன்ன நடையிலே வண்ண உடையிலே...

ராக்சேனா:

(நான்தத்துடன்) அன்போ...

அலெக்சாண்டர்:

(உணர்வுடன்) ராக்சேனா...

(அறிமுக மொழிகள் காதல் மொழிகளாக நீண்டன. அவளிட மிருந்து இறுக்கம் நெருக்கமாக உருமாறியது... ராக்சேனா அலெக்சாண்டருக்கு ரொட்டி பரிமறினாள், அலெக்சாண்டர் ரொட்டியைக் கட்டாரியால் வெட்டி அவனுக்கு ஊட்டி விட்டான்)

(அலைக்காண்டர் இந்தியப் போருக்கான திட்டங்களைத் தீட்டுகிறான்)
 இந்தியா தொடர்பாக தந்தையின் கருத்து அலைக்காண்டரின்
 மனத்திற்கிணங்கும் ஒலிக்கின்றது.)

பிலிப்பின் குரல் அலைக்காண்டரின் மனத்திற்கிணங்கும்:

மகனே அலைக்காண்டர் கிழக்குத்திசையிலே ஒரு வளமான நாடு இருக்கிறது. அதன் பெயர் இந்தியா. அங்கு இராமாயணம் என்கிற வீரகாவியம் உலகப் பிரசித்தி பெற்று. வைரங்களும், மரகதங்களும், மாணிக்கங்களும் கொட்டிக் கிடக்கின்றன... வற்றாத ஜீவநதியான கங்கை அங்குதான் ஓடுகின்றது... அது தான் என் கனவு தேசம், அதை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். ஒரு வேளை அதை என்னால் அடையமுடியாத பட்சத்தில் நீதான் அதைச் சாதிக்க வேண்டும். நாடு பிடிக்கும் நோக்கத்திற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய வீரம் பறைசாற்றப் பட வேண்டும். இந்தியக்லாசாரத்தை நம்முடைய மக்களுக்க அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் தான் என்னுடைய நோக்கங்கள்...

அலைக்காண்டர்:

தந்தையின் கனவு எனது கனவு... இந்தியாவையும் கைப்பற்றி உலகமாக வீரனாவான் இந்த அலைக்காண்டர்(சிரிக்கிறான்.)

(தளபதி பார்மினியோ துணைத்தளபதி ஹெபஸ்டி வருதல்)

அலைக்காண்டர்:

திருமணம் முடிந்து விட்டது, பார்போற்றும் பாரசீகத்தையும் கைப்பற்றியாகிவிட்டது. கிரேக்கமும் கைக்கு வந்துவிட்டது. எகிப்தும் வசமாகி விட்டது. ஆசியாவும் அடங்கிவிட்டது. அடுத்தது இந்தியா! இந்தியாவைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்பதே என் தந்தையின் கனவு... அதுவே என் வாழ்வின் இலட்சியம்...

பார்மீனியோ:

மகாவீரா! இந்தியப்போர், நாம் இதுவரை சந்தித்த போர்களை விட வேறுபட்டவை...

அலைக்ஷாண்டர்:

தளபதி! இந்தியா எனது கனவுதேசம்... இந்தியாவைக் கைப் பற்றுவதற்கு எந்த இடர்களையும் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஹூபஸ்டின்:

மகாவீரரே! இடர்கள் எமக்கு தடைகள்ல வெற்றித் தொடர்களே எமது இலக்கு...

அலைக்ஷாண்டர்:

ஓவ்வொரு நாடாகக் கைப்பற்ற வேண்டும். அங்கு சட்டம் ஒழுங்கை செம்மைப்படுத்திய பிறகே அடுத்த நாட்டுக்குப் புறப் பட வேண்டும்... அதன் பிறகு கலகம் எதுவும் ஏற்படக் கூடாது. அதை உறுதி செய்த பிறகுதான்முன் னேற வேண்டும்...

வீரர்களே நாம் அடுத்தச் செல்ல இருப்பது சொர்க்க பூமிக்கு! மாணிக்கங்களாலும் வைர வைகூரியங்களாலும் நிறைந்த இந்தியாவுக்கு!

எத்தனை சேதங்கள் வந்தாலும், ஆயிரம் ஆயிரம் உயிர்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டாலும், இந்தியாவை கைப்பற்றியே தீருவேன்... இதில் மாற்றமே இல்லை, உங்கள் உழைப்பும் உதவியும் இருந்தால், எல்லாமே எனக்கு சாத்தியம் தான்.

பார்மீனியோ:

மகாவீரரே... இந்தியா புதிய தேசம். நாம் அதிகம் அறிந்திராக தேசம் அந்ந நாட்டின் அரசியல் குழல், தட்ப வெட்ப குழல் எதுவுமே எமக்குத் தெரியாது. அதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அலெக்சாண்டர்:

பார்மினியோ... இந்தியாவைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக அரசியல் வல்லுனர், வரலாற்று ஆசிரியர்களை வரவளைத் துள்ளேன்.

பார்மீனியோ:

மகாவீரா! தங்கள் இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதே எமது கடமை...

ஹைஸ்டின்:

படைவீரர்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்து சந்தோசப்படுத்த வேண்டும் மகாவீரா!

(அரசியல் வல்லுநர். வரலாற்று ஆசிரியர் வருதல்)

அலெக்சாண்டர்:

வாருங்கள்... இந்தியாவை ஜெயிப்பதே எனது இலக்கு! இந்தியா தொடர்பாகவும், இந்திய மன்னர்கள் அவர்களின் ஆட்சி எல்லை, போர்முறை அவர்களின் பலம், பலவீனம் அனைத்தை யும் நாம் அறிய வேண்டும்... அதற்கு தங்களின் உதவி வேண்டும்.

வரலாற்று ஆசிரியர்:

மகா அலெக்சாண்டரே... இந்தியாவை வெல்வதென்பது இலகுவான காரியமல்ல, அது தங்களின் தந்தை பிலிப் மன்னருக்கும் தெரிந்திருந்தது! ஆனால்தற்போது...

அலெக்சாண்டர்:

என்ன ஆனால், வரலாற்று ஆசிரியரே சொல்லுங்கள்! மாசிடோனிய மன்னன் மகா அலெக்சாண்டர் முடிவு செய்து விட்டான், வெல்லப்படாத தேசமான இந்தியாவை என்ன விலை கொடுத்தாவது வெற்றி கொள்ள வேண்டுமென்று... சொல்லுங்கள் என்ன ஆனால்...

வரலாற்று ஆசிரியர்:

இந்தியாவில் தற்போது இனப்பிளவு மதமுறண்பாடு, பிரதேச வேறுபாடு மொத்தத்தில் பிரிவினை தாண்டவமாடுவதால் தங்களுக்கு வெற்றி சாத்தியம் தான், இருந்தாலும் இந்தியாவுக்கென பிரத்தியேகமான போர்முறைகளை வகுக்க வேண்டும்.

அரசியல் வல்லுநர்:

அவைக்காண்டரே! ஒவ்வொரு நாடாகப் போர் தொடுத்து இந்தியாவைப் பலவீனப்படுத்த வேண்டும்! இந்தியாவின் வரைபடம் ஊடாக போர்த்திட்டங்களைவகுக்க வேண்டும்.

அலைக்காண்டர்:

வல்லுநர் களே... தங்களின் ஆலோசனைகளிலிருந்து இந்தியாவை வெல்லும் வழியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டேன்... ஒவ்வொரு நாடக்க் கைப்பற்ற வேண்டும், அங்கு சட்டம் ஒழுங்கை ஏற்படுத்திய பிறகு அடுத்த நாட்டுக்கு பறப்பட வேண்டும். கைப்பற்றிய நாடுகளில் கலகம் ஏற்படாது கண்காணிக்க கலகம் அடக்கம் படையை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும்...

நாட்டின் மையப்பகுதியில் எமது பெரும்படையை நிறுத்து வோம்... இந்தியா முழுவதும் ஒற்றர்களை நியமிப்போம்... ஒற்றர்கள் பரந்து போல் எதிரியின் தலைக்கு மேலே பறந்து உளவு பார்க்கவேண்டும், அது சரிதானா என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள மன்புழுபோல செயல்பட வேண்டும்...

அரசியல் வல்லனர்:

அவைக்காண்டரே இந்தியப் படையெடுப்பிற்காக தாங்கள் கண்டுபிடித்த புதிய அனுகுமுறைகள் வெற்றிபெறுவது உறுதி.

அலைக்காண்டர்:

இந்திய எல்லைக்குள் காலடி எடுத்து வைத்து விட்டோம்... என்ன இடர்கள் ஏற்பட்டாலும் முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்கக்கூடாது...

வீரகாவியம்

காட்சி - 03

(தட்சசீலம் நகருக்கள் நுனிநந்தது மாசிடோனியப்படை)

அலெக்சாண்டர்:

தளபதி படைகளை இரண்டாகப் பிரிப்போம்... ஒரு படையின் தலைமையை நானே ஏற்கிறேன், அடுத்த படைப்பிரிவை ஹெபாஸ்டின் நீயும், பெர்டிகாஸும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

அரசியல் வல்லுனர்:

தட்சசீலம் மிகவும் செழிப்பான பூமி... ரிக், யஜீர், சாம், வேதங்களை போதிக்கும் நாடு, மன்னன் பெயர் அம்பி...

காட்சி - 04

இடம்: தட்சசீலனம் அரண்மனை

பாத்திரம்: அம்பி, தூதுவர்

தூதுவர்:

மன்னா போர் வந்தவிட்டது, மகா அலெக்சாண்டர் பெரும் படையுடன் தட்சசீலம் வருகிறார்.

அம்பி:

என்னது வெற்றி வீரன் மகா அலெக்சாண்டர் படையுடன் வருகிறாரா?

தூதுவர்:

ஆம் மன்னா பெரும்படையுடன் வருகிறார்.

அம்பி:

மாசிடோனியப்படையுடன் எம்மால் போரிட முடியுமா? அலெக்சாண்டரை எதிர்க்க உலகில் எவரும் துணிய மாட்டார். எதிராக ஏதாவது செய்தால் உயிருக்கு உத்தரவாதம் இருக்காதே.

தூதுவர்:

மன்னாவரும்போரெதிர்ப்பதா? தவிர்ப்பதா?

அம்பி:

தூதுவரே! மாசிடோனியப் படைகளை எதிர்க்கும் சக்தி எமது படைகளுக்கு இல்லை... முடியாத ஒன்றிற்காக எதிர்த்துப் போர் செய்து எமது தாய்நாட்டை உருக்குலைப்பதா வேண்டாம்... சரணடைவோம்...

தூதுவர்:

மன்னா...

அம்பி:

மாவீரன் அலெக்ஷாண்டருடன் போர் செய்வதற்கு எம்மால் இயலாது! அவரை எதிர்த்துப் போராடி எம்மால் வெற்றி பெறவும் முடியாது!...

மாசிடேரினயர்களின் வெற்றியை அங்கீரித்து, அலெக்ஷாண்டரை வெற்றிவீரனாக ஏற்று அவரை தட்சீலத்துக்கு விருந்தினராக வரவேற்க தட்சீல மன்னன் அம்பி தயாராக இருப்பதாக அலெக்ஷாண்டரிடம் தெரிவியுங்கள்.

காட்சி - 05

(திருப்புக்காட்சி)

அலெக்ஷாண்டர்:

சபாஷ்... களங்காணாமலே வெற்றியா? இந்தியாவில் இதை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை... இந்தியாவையும் இந்திய மன்னர் களையும் பற்றிய என் தந்தையின் மதிப்பீட்டுக்கும் இன்றைய நிலைக்கும் நிறைய முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன...

ஆனாலும் அவருடைய கணிப்பிலும் அர்த்தமிருக்கும். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

வீரகாவியம்

இப்பு: தட்சசீலம்

(அலெக்ஷாண்டர் படை பரிவாரங்களுடன் தட்சசீலத்துக்கு வந்தபோது மன்னன் அம்பி பரிசுப் பொருட்கள், மஸர் மாணக்களுடன் வரவேற்றான்)

அம்பி:

மாசிடோனிய மாவீரனே வாருங்கள்! உலகை வெற்றி கொள்ளப் புறப்பட்ட உறங்கா வீரனே வாருங்கள்! வெற்றித்திருமகனே வாருங்கள்! தங்கள் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்தக் கொண்டிருக் கிறேன்... தங்கள் பாதம் பட்டு தட்சசீல மண்ணும் புளித மடைந்து விட்டது...

(அம்பி அலெக்ஷாண்டருக்கு மாலை அணிதல்)

அலெக்ஷாண்டர்:

அம்பி இந்திய மண்ணில் எனக்குக் கிடைத்த முதல் வரவேற்பு பெருமையாக இருக்கிறது... தட்சசீலம் எனக்கு முதல் வெற்றித் திலகமிட்டுள்ளது. இதுவே இந்திய வெற்றியின் முதல்படி...

அம்பி:

வெற்றிவீரனை வரவேற்பதில் தட்சசீலமும் பெருமையடை கிறது மகாவீரா...

அலெக்ஷாண்டர்:

நான் உன்னை எனது நண்பனாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இது உனது நாட்டக்கும் பெருமை...

அம்பி:

மகாவீரா... உங்களைப் போன்ற வீரனுடன் கைகோர்ப்பதில் நான் பெருமையடைகிறேன். இதுவே எனது தேசத்திற்கும், எமது மக்களுக்கும் பெருமையழிக்கப் போகின்றது.

அலெக்ஷாண்டர்:

அம்பி என்னுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்தீர்கள். அரச

விருந்தாளியாக வைத்து என்னைக் கெளரவித்தீர்கள், நான் என்றைக்கும் உங்களைக் கைவிட மாட்டேன்.

அம்பி:

மகாவீரா தங்களின் நட்பிருந்தால் அதுவே எனக்குப் போதும்... இந்திய மன்னர்களைத் தங்கள் காலடியில் விழ வைக்கிறேன்... தங்கள் வெற்றிப் பயணம் தொடர்வதாக...

அலைக்ஶாண்டர்:

அம்பி போரில் வெல்ல வேண்டுமென்பது தான் எனது குறிக் கோள்... என்னிடம் சரணடைய வருபவர்களையும் ஏற்காமலும் இருக்க முடியாது.

காட்சி - 07

அம்பியின் சரணாகதி அலைக்ஶாண்டருக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் அடுத்தடுத்து முன்னேறவேண்டுமென்பதில் கவனமாக இருந்தார்... இந்தியாவையும், இந்திய மன்னர்கள் தொடர்பாகவும் தந்தையின் கூற்று பொய்க்காது என்பது அலைக்ஶாண்டருக்கு புரிந்திருந்தது!

அரசியல் வல்லுனர்:

மன்னா அம்பியை வைத்த ஒட்டுமொத்த இந்திய அரசர்களின் வீரத்தை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் பரிசுத்தமான வீரர்களை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்... அதற்கு நாம் தயாரானநிலையில் திட்டங்களை வகுத்து செயல்பட வேண்டும்.

அலைக்ஶாண்டர்:

நானும் பரிசுத்தமான வீரர்களைத் தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எமது அடுத்த நடவடிக்கை

அரசியல் வல்லுனர்கள்:

ஜீலம் மற்றும் சீனாப் நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியை புரு வீரகாவியம்

சோத்தமர் என்கிற மன்னர் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்... போரஸ் என்பது அவருடைய இன்னொரு பெயர்... வேளப் படையின் வெங்களத்து நாயகன் என்று புகழ் பெற்றவர்... வெற்றிகளைக் குவிப்பதில் வல்லவர். ஆபத்தானவர்! நாம் எச்சரிக்கையுடன் போரிட வேண்டும்...

அலைக்காண்டர்:

பயமா மாசிடோனிய வீரர்களுக்குப் பயமா? அதுவும் வேளப்படையைக்கண்டு! அவன் வேளப்படையின் நாயகன் என்றால் நான் குதிரைப் படையின் நாயகன்... ஒன்றைச் சொல்கிறேன், பயப்படுவோரிடம் போய் அதைச் சொல்லுங்கள். எப்போதுமே எதிரிகளின் படைப்பலத்தைப்பார்த்து மிரளக் கூடாது. பிரமிக்கக் கூடாது... தேவையற்ற அச்சம், நடுக்கம் கூடவே கூடாது. அப்படிச்செய்தால் உங்களுக்கு இருக்கும் தன்னம்பிக்கையின் அளவு, தெரியத்தின் வீரியம் உங்களையும் மீறிக் குறையத் தொடங்கிவிடும். எவ்வளவு பெரிய படையாக இருந்தாலும் அதற்கென்று ஒரு பலவீனம் இருக்கும். எதிர் பாராத நேரத்தில் எதிர்பாராத வேகத்தில் பலவீனமான இடத்தில் தாக்கினால் எதிரி நிலைகுலைந்து விடுவார்... நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்டால் எனக்கு நகைப்பாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு)... இலக்குகள் முக்கியம் தான், வெற்றிகளும் முக்கியம் தான், ஆனால் உழைப்பைச் செலுத்தி வரக்கூடிய உன்னதமான வெற்றிகள் அவசியம். மனதுக்கு சந்தோசம் வரவேண்டுமென்றால் சவாலான வெற்றிகள் அவசியம் வெற்று வெற்றிகள் தேவையில்லை. சாவால் நிறைந்த வெற்றிகளையே நான் நேசிக்கின்றேன்.

தூதுவனே உடனடியாகச் சரணடைய வேண்டும் இல்லா விட்டால் போர்க்களத்தில் சந்திக்க வேண்டுமென்று புகு சோத்தம் போரவிடம் எச்சரிக்கை விடுங்கள்...

அரிஸ்டாட்டிலின் இராஜ தந்திர மூளையிலே ஊறிவளர்ந்த அலைக்காண்டர் ஆணையிடுகிறான் எத்தனை இடர்கள்

ஏற்பட்டாலும் அத்தனை தட்டகளையும் தாண்டி இந்திய உபகண்டத்தை அலெக்சாண்டர் கைப்பற்றியே தீருவான்! என்று புருசோத்தமரிடம் கூறுங்கள்!

காட்சி - 08

இடம் - புருசோத்தமரின் அரண்மனை

ாத்திரங்கள் - புருசோத்தமர், அமைச்சர்

புருசோத்தமர்:

சரணடைய வேண்டுமாம், மறுத்தால் போர்க்களத்தில் சந்திக்க வேண்டுமாம்... பயமுறுத்துகிறானா அந்த மாசிடோனிய மன்னன் அலெக்சாண்டர்... போரென்றால் புலிக்குணம், பொங்குமின்பக் காதலென்றால் பூமணம் புகழுக்குரிய மானமென்றால் உலகிற்கே ஒரே இனமாக வாழ்ந்தவர்கள் நாங்கள் அப்படியிருக்க வெற்றி மமதையால் பிதற்றுகிறான் அலெக்சாண்டர்... என்னை தட்சசீல அம்பியைப்போல் கோழையென்று நினைத்தானா... அமைச்சரே பார்த்தாயா இந்த விந்தையை!

அமைச்சர்:

சொல்லுங்கள் அரசே சூறையாடி விடுவோம். துணிவுடன் எமது தேசத்திற்குள் புகுந்த மாசிடோனியர்களை மன்னோடு மன்னாக்கி விடுவோம்.

புருசோத்தமர்:

அலெக்சாண்டர் பெரிய வீரனாக இருக்கலாம், பல போர்க்களங்களைச் சந்தித்து மிருக்கலாம். ஆனால் புருசோத்தம போரஸின் படைப்பலம் அவனுக்குத் தெரியவில்லை... அவனது போர்வெறியை அடக்கி, இந்தியர்களின் தன் மானத்தை அவனுக்கு பாடமாகப்படுத்துவேன்...

அமைச்சர்:

மன்னா இந்தியாவை வென்றே தீருவேன் என்று படையெடுத்து வீரகாவியம்

வந்த மாசிடோனிய மன்னன் அலெக்சாண்டருக்கு தக்க பாடம் புகட்டுவோம்.

புருசோத்தமர்:

அலெக்சாண்டரின் நாடு பிடிக்கும் வெறிக்கு இந்தியா கிடைத்தது! அவனுக்கு எதற்காக இப்படியோர் நாடு பிடிக்கும் ஆசை, காதல், மானம், வீரம் என்ற கட்டுக்கோப்பில் வளர்ந்தவர் கள் நாங்கள்! எலியாக முயலாக எமையென்னிப் போர் தொடுத்தால் ஜீலம் நதிக்கரையில் இரத்தாறு ஓடும்! அந்த இரத்த ஆற்றிலே மாசிடோனியர்களின் இறந்த உடல்கள் மிதக்கும்! என்று அலெக்சாண்டரிடம் சொல்லுங்கள்! அமைச்சரே நாற்படைகளும் தயாராக்ட்டும்! போர்கள்கு கலங்கிடாத புருசோத்தம போரஸ்தார் புனைந்த நெஞ்சத்துடன் போருக்கு பறப்படுகிறேன்.

நால்வகை படைகளும் நாளிகையொன்றிலே கூடவேண்டும். பேதங்களைதவுமின்றி ஈட்டிகளைத் தாங்கி கூல் கொண்ட மேகமாய் இடிக்க வேண்டும். களத்துக்கு வெளியே கூச்சலிடும் பகை முழுவதும் வீட்டியழித்து வெற்றிச் சங்கதாமல் புருசோத்தமன் படைகள் தீரும்பக்கூடாது, போ... வெற்றியுவக்கும் வீரப்படைகளைச் செருக்கள நெறியை நோக்கிச் செலுத்துமாறு கூறுங்கள்!

காட்சி - 09

போர்க்களம்

யானைகளின் நடுங்க வைக்கும் பிளிறல் சத்தம், குதிரைகளின் கணைப்புச் சத்தம், ஆயதங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதும் சத்தம்,

(பலமாக ஒலித்துக் கொண்மருந்தது.)

(அலெக்சாண்டரின் படையணி)

(மேடை இரண்டாகப் பிரிகிறது)

அலெக்சாண்டர்:

ஹூபஸ்ரின், பொடிகாஸ் படைகளை இரண்டாகப் பிரித்து விடுவோம் ஒன்றுக்கு நான் தலைமை தாங்குகிறேன் ஒன்றுக்கு

நீங்கள் இருவரும் தலைமை தாங்குங்கள்... இரண்டு திசைகளில் பிரிந்து தாக்குதலை ஆரம்பிப்போம்.

(புருசோத்தமரின் படையணி)

புருசோத்தமர்:

அமைச்சரே! முன்வரிசையில் யானைப்படையை நிறுத்து வோம், பின்வரிசையில் கலாட்படை, காலாட்படைக்குப் பாதுகாப்பாக அதன் இருபுறங்களிலும் சூதிரைப்படைகள், நடுவில் யானை மீது நான் வருவேன்... எப்படி என்திட்டம்,,,

(அலெக்சாண்டர் படையணி)

அலெக்சாண்டர்:

நல்ல திட்டம் ஹெபஸ்டின் பார்த்தீர்களா புருசோத்தமரின் திட்டத்தை... இந்த வியூகத்தை உடைக்க வேண்டுமானால் ஆயுதங்களைவிட மூனைக்குத்தான் அதிக வேலை இருக்கிறது.

(இருபுறமும் போர் முரசுகள் அதிர்ந்தன, புருசோத்தமர் ஒரு புறம், அலெக்சாண்டர் மறுபுறம் உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தனர்)

(போர் ஆரம்பித்து விட்டது)

பின்னணிக்குரல்:

முரசுகள் போலே மந்தகம் படைத்த முரண்டு யானைகள் மோதிடவே, மாசிடோனியரின் ஈட்டிப் படைகள் நிலை குலைந்து களத்தை விட்டோடியதே.

புருசோத்தமர் படைகள் அக்கினிக் சூளம்பாகி ஆறாக ஓடிய சக்தியில் அலெக்சாண்டரின் பெரும்படை பஸ்பம் ஆகியது... பொருதிடும் இருவரில் வெல்வது யாரென் அறுதியிட முடியாமல் அமைந்தது களம்... அலெக்சாண்டரின் படைகள் பின்வாங்கும் நிலையில்...

புருஶோத்தமர்:

அனித்தேர்ப் புரவிகளும் பாய்ந்திடும் ஈட்டிப்படைகளும் ஆட்பெரும் காலாட்படைகளும் மிகக் கொண்டதால் அலெக் சாண்டர் எம்மை கோழைகளென்று நினைத்து என்னி நகையாடினான்!

புருஶோத்தமனின் யானைப்படையின் பலம் அவனுக்குப் புரிய வில்லை, புருஶோத்தமனின் வீரமும் அவனுக்குப் புரியவில்லை!

அலெக்டல் போல் திரண்டு வந்த அலெக்சாண்டரின் பெரும்படை திக்குத்திசைமாறி நிலை குலைந்து நிற்கிறது... மாசிடோனியப் படைவீரர் யானைகளின் கால்களில் மிதிபட்டுச் சக்கையாகி அந்த சதைப் பிண்டங்கள் ஜீலம் நதியில் கரைந்து கொண்டிருக்கின்றது!

அமைச்சரே வெற்றி எம்பக்கம் திரும்பி விட்டது... மாசிடோனியப் படைகள் பின்வாங்க தயாராகின்றது...

அலெக்சாண்டர்:

வீரமிகு நண்பர்களே போரில் உங்களுடைய செயற்பாடுகள் அதி அற்புதம். உங்களுடைய வீரத்திற்கும் துணிவிற்கும் தலைவணங்குகின்றேன் என் கேள்விக்கு பதில் சொல்லுங்கள்.

ஹூபஸ்டின்:

கேள்வுங்கள் அரசே பதிலளிக்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

அலெக்சாண்டர்:

புருஶோத்தமனுடனான இந்த யுத்தத்தில் நாம் சமாளிப்பதற்கு மிகவும் கடுமையாக இருக்கும் விஷயம் எது?

ஹூபஸ்டின்:

அரசே யானைப்படைதான் சந்தேகமில்லை.

அலெக்சாண்டர்:

நல்லது, அந்த யானைப் படையையீழ்த்த, அல்லது சமாளிக்க,

வெற்றிகொள்ள ஒரு யோசனை சொல்கிறேன், அதன்படியே செய்யுங்கள் வெற்றி நிச்சயம்.

ஹூபஸ்டின்:

சொல்லுங்கள் அரசே!

அலைக்சாண்டர்:

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் யானைகளின் துதிக்கைகளையும் தந்தங் களையும் மட்டும் குறிவைத்துத் தாக்குங்கள், அது அறுந்து கீழே விழ வேண்டும்... அவ்வப்போது தீப்பந்தங்களையும் கொழுத்தி வீசுங்கள் யானைகள் மிரண்டு ஒடும் புறப்படுங்கள், புறப்படுங்கள்.

பின்னணிக்குரல்:

போர் போர் புயலாகப் பறந்தன ஈட்டிகளும் வேல்களும், கடும் பகை எதிர்த்தக் கணைகள் பறந்திட திடுமெனச் சாய்ந்தன. புருசோத்தமன் யானைகள்... வீழ்ந்த யானையின் துதிக்கைகள் இமயம் போல்க் குவிந்தனகளத்தினிலே...

வெற்றி முழுக்கமிட்டான் அலைக்சாண்டர்

அலைக்சாண்டர்:

வெற்றி புருசோத்தமனின் யானைப்படையை முடக்கி விட்டோம்.

பின்னணிக்குரல்:

கடலைக் கிழித்துச் செல்லும் மரக்கலம் போல் களத்தில் வெற்றி களைக் குவித்த யானைப்படையும் அழிந்தது குதிரைக் கால்கள் உடைபட்டன. புருசோத்தமன் தேர்களின் அச்சாணி களன்று களத்தினில் குவிந்தது. வீரர்கள் திகைத்தனர்... மழையும் புருசோத்தமருக்கு மிகப்பெரிய சோதனையாக அமைந்தது.

புருசோத்தமர்:

குதிரைகள் போனால் என்ன? யானைகள் போனால் என்ன? தேர்கள் அச்சாணி களன்று தடம்புரண்டால்தான் என்ன, வீரகாலியம்

உயிரைத் தற்கொடையளிக்கும் காலாட்படை இருக்கிறதே
அவர்களை வைத்து வகுக்கப் போகிறேன் விழுகம்...
சரியப்போகிறது அலெக்சாண்டரின்மனக்கோட்டை (சிரிப்பு)

அலெக்ஸாண்டர்:

வீரர்களே புருசோத்தமரின் மனிதச் சங்பிலி விழுகத்தை
உடைக்க வேண்டும். ஈட்டிப்படை தயாராக்கட்டும்....

பின்னணிக்குறல்:

சீறிப்பாய்ந்தன ஈட்டிகள் செத்துமடிந்தனர் புருசோத்தமரின்
வீரர்கள்... ஆனாலும் வாளெடுத்து போர் முடிக்க கொல்
வேங்கையாக உருவெடுத்தார் புருசோத்தமர்... வெள்ளம்
போல் பகைவர் கூட்டம் சுற்றி வளைத்த போதும் மின்னலாய்
சூழன்று பகைவரை வீழ்த்தினார் புருசோத்தம போரஸ்...

அலெக்ஸாண்டர்

புருசோத்தம போரஸ் எமது படைகளால் நீர் சுற்றிவளைக்கப்
பட்டுள்ளீர்... எனினும்மால் எதுவுமே செய்ய இயலாது...

புருசோத்தமர்:

வீரம் விளைந்த மண்ணே எனக்கு வலிமையைத்தா, மலையே
குனியினும் மனங்குலையா மாண்பைத்தாருங்கள். சுற்றும்
பகைவர்களைச் செங்களத்தில் வெல்லவும், ஈரம் நிறைந்த உயர்
பண்பைக் கொள்ளவும் உதவிக்கு வாருங்கள்...

பின்னணிக்குறல்:

அலெக்ஸாண்டரால் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வரமுடிய
வில்லை. புருசோத்தமரின் தீரமிக்க போராட்டம் அலெக்
சாண்டரை நிலைகுலையச் செய்துவிட்டது.

அலெக்ஸாண்டர்:

புருசோத்தமா நீ போரிலே புலி... தற்போது என்படையினரின்
கைகளில் எலி... அதை மறந்து விடாதே...

புருசோத்தமர்:

அலெக்சாண்டர் நீ உண்மையான வீரனாக இருந்தால் மானம் மிகுந்த மாசிடோனிய மாவீரனாக இருந்தால் உலகை வெற்றி கொள்ளத் தகுதியாளவனாக இருந்தால், வருங்கால உலகு உன்னைத் தூற்றாது இருக்க வேண்டுமானால் என்னுடன் தனிப்போருக்கு வா... முடியுமா உன்னால், முடிந்தால் வா...

பின்னனிக்குரல்:

திக்கித்து நின்றது மாசிடோனியப்படைகள். திகைத்துப் போனார் அலெக்சாண்டர், படைகளை இழந்த நிலையிலும் நிலைகுலையா மாவீரனை நேரில் கண்டதால்,

அலெக்ஶாண்டர்:

அன்பு மிக்க நண்பரே, புருசோத்தம போரஸ் என்னுடைய படைபலத்தைக் காட்டிலும் உங்களுடையது சொற்பமானது. ஆனாலும் எங்களுக்கு கடுமையான நெருக்கடியைக் கொடுத் தீர்கள். ஒருவகையில் எங்களுக்கு இயற்கைதான் நேசக் கரம் நீட்டியது. உங்களுடைய போர் விழுகங்கள், தந்திரங்கள் எல்லாமே என்னை மலைக்க வைத்துவிட்டன... என் வாழ் நாளில் நான் உண்மையான மாவீரன் ஒருவருடன் தான் போராடியிருக்கிறேன்... நீங்கள் தான் இந்த நாட்டை ஆள வேண்டும் உங்களைநான் எப்படி நடத்த வேண்டும்.

புருசோத்தமர்:

அரசனைப்போல்...

அலெக்ஶாண்டர்:

எப்படி அழைக்க வேண்டும்?

புருசோத்தமர்:

மன்னா என்று அழை மாவீரா என்று அழை...

அலெக்ஶாண்டர்:

மன்னா! மாவீரா!

(தலை வணங்கா தன்மான மாவீரனின் வீரகாவியம்)
வீரகாவியம்

வீர சிவாஜி

பாத்திரங்கள்

1. சிவாஜி
2. ராமசிம்மன்
3. ஜாபர்கான்
4. ஒளரங்கசீப்
5. ஸெபுன்னிளா
6. காவலர்கள்

(மராட்டிய வீரன் சிவாஜியின் வீர சரித்திரம்)

டில்லி மகுடம் மராட்டிய மாவீரன் சிவாஜியின் வீரத்தைக் கண்டு மலைத்து நிற்கிறது... சக்கரவர்த்தி ஒளரங்கசீப் வீரசிவாஜியை அரவணைக்க பலவழிகளினொல்லாம் திட்ட மிடுகிறார். அதற்கான சந்தர்ப்பம் கைகூடி வந்த நேரத்தில்... நடந்தது என்ன?

- வரலாறு பதில் சொல்லும்

காட்சி - 1

திடம் : மாராட்டிய தேசம்
 பாத்திரங்கள் : சிவாஜி
 (சிவாஜி போருக்குப் புறப்படுகின்றான்.)

சிவாஜி:

மராட்டிய பெருங்குடி மக்களே! எம்மண்ணை அபகரிக்க, எம் வளத்தைக் கொள்ளலியிட, எம் கலையைக் கலாசாரத்தைச் சீரழித்து எம்மை அடிமைப்படுத்த எத்தர் கூட்டம் திட்ட மிகுகின்றனர்... அதற்கு டில்லி மகுடமும் தூபமிடுகின்றது! இதற்கு தக்க பாடம் புகட்ட வேண்டும்... என்னருமை வீரர் களே! ஏற்றங்கொள் தோழர்களே! மாராட்டியத்து மண்மீது நிலைகுலையா நேர்மையுடன் நேசமதை வைத்தவரே எம் தேசத்தின்மீது கொள்ளியிட வந்தவனின் கைமுறிந்து, அதனை கழுகுக்கும் கோட்டானுக்கும் இரையாக்குவான் இந்த மலைச் சிங்கம் மராட்டிய சிவாஜி...

புந்தரக் கோட்டையைக் கைப்பற்றி புகழ் வானில் பறக்க விடுவேன் மாராட்டியர் வீரத்தை...

சிம்மக்கோட்டையைக் கைப்பற்றி அங்கே சிங்க மராட்டியத்தின் சிங்க நெஞ்ச மாவீரர் சிவந்திவலை நூலினும் மெல்லிய சிறு தவறேதும் புரிந்திராயென்று புகழ் பாட வைப்பேன். சிங்க மராட்டியரின் கவியால் உங்கள் வெற்றிக்கு பா இசைப்பேன்... அதைக்கேட்டு டில்லி மகுடம் அடி பணியும். நாம் வீரகாவியம் படைப்போம். மராட்டியரின் வீரகாவியம் உலகெங்கும் பரவட்டும்! போர் போர்... மராட்டியவீரர்களே புறப்படுங்கள்.

பறையொலித்து படையெடுத்து வரும் பகைவர் கூட்டத்தை புறமுதுகிட வைப்பேன், போர் முனையில் தோல்லி கண்டால் என்னுயிர் துறப்பேன்... ராமசிம்மா புறப்படு...

(போர் ஓலிகள்)

(குதிரைகள் கணக்கும் ஒலி, யாகைள் பிளிறும் ஒலி, வாஞ்சன் வாள்கள், ஈடுடிகள் கவசங்கள் மோதும் ஒலிகள்)

பின்னணிக்குறல்:

வீர சிவாஜியின் தொடர் வெற்றிகளைக் கண்டு அச்சமடைந்த டில்லி பாதுஷா ஒளரங்கசீப் சிவாஜியிடம் தோற்று ஒடிய டிலவர் காணையும், ஜெயசிம்மனையும், சிம்மக் கோட்டையில் சிவாஜியோடு சமாதான ஒப்பந்தம் செய்யப் பணிக்கிறான்... அந்த உடன்படிக்கையின்படி டில்லி பாதுஷா ஒளரங்கசீப் சமாதானமாக வாழ்வதை விரும்பி சிவாஜியை வெற்றிவீரனாக வரவேற்று கெரளவிக்க அழைப்பு விடுக்கிறான்...

காட்சி - 02

இடம் : சிவாஜியின் அரண்மனை

பாத்திரங்கள்: சிவாஜி, மராட்டியத்தளபதி ராமசிம்மன்

சிவாஜி:

வாளோங்கிச் சூஞரைத்துக் களம் புகுந்த மராட்டியர் படையின் தோளோங்கிற்று! தோற்றோடினர் பகைவர் எனினும், சமரசம் பேசினர் என்னுடன்! சமரசம் பேசியவர்களுடன் இணக்கிப் போவதே போர் வெற்றியின் தருமம் ராமசிம்மா!

ராமசிம்மன்:

ஆட்சிஎல்லை போதாதென்று துரோகிகள் கூட்டுடன் மாரட்டி யத்தை மாய்த்துவிட கங்கணம் கட்டிய ஒளரங்க சீப், அது நிறைவேறாமல் போனதால் சிவாஜியை அரவணைக்கப் பார்க்கிறான்... இது சதிவலையாகக் கூட இருக்கலாம் அல்லவா சத்திரபதி!

சிவாஜி:

ராமசிம்மாநீ என்ன சொல்கிறாய்?

ராமசிம்மன்:

சத்திரபதி! கோழைகளென மராட்டியரை இகழ்ந்த ஒளரங்கசீப், டிலவர்கானையும், ஜெயசிம்மனையும் ஏவி சிவாஜியை சீண்டிப்பார்த்தான். இன்று சமாதானம் பேசி வரவேற்புவிழா நடத்துகிறானென்றால் நாம் யோசிக்க வேண்டுமெல்லவா?

சிவாஜி:

ராமசிம்மா! என் வீரத்தில் உனக்கு நம்பிக்கை இல்லையா?

ராமசிம்மன்:

தங்கள் வீரத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது சத்திரபதி! இருந்தாலும் வீரரையும் விவேகமிழக்கச் செய்ய நரிவேசம் பூண்ட ஒளரங்க சீப்பை நம்ப முடியவில்லை சத்திரபதி.

சிவாஜி:

ராமசிம்மா ஒளரங்கசீப் நரிவேசம் போட்டான்றால் நான் கொல் வேங்கையாக மாறுவேன்.

ராமசிம்மன்:

சத்திரபதி! இது பொறி வைக்கும் சதி வேலையாக இருந்தால்?

சிவாஜி:

அந்தப் பொறிக்குள் அவனையும் வீழ்த்துவேன்.

ராமசிம்மன்:

இருந்தாலும் சத்திரபதி!

சிவாஜி:

உடனிருந்து அவன் உளமுணர்ந்து அவனைச் சாய்க்க திட மிருக்கிறது என்கைகளில் ராமசிம்மா...

ராமசிம்மன்:

சத்திரபதி! டில்லிப் பேரரசின் பெருவயிற்றுக்குள் நாம் தீவியாக மாறக் கூடாதென்பதற்காகத்தான் நான் யோசித்தேன். அதனால் தான்...

வீரகாவியம்

சிவாஜி:

சிவாஜி ஆண்ட நிலத்தின் எழிலையும் காணலாம், மாராட்டி யரின் புகழையும் காணலாம்... எம்மை எதிர்த்தவர் எவரும் வாழ்ந்ததில்லை அது உனக்குப் புரியும் மராட்டியர்கள் கொடுத்த வாக்கை மீறியதாக சரித்திரமே இல்லை ராம சிம்மா...

ராமசிம்மன்:

சத்திரபதி எதற்கும் தயாராகச் செல்வோம்.

சிவாஜி:

ராமசிம்மா பட்டத்துயானை நான் எனக்கு படையேதும் தேவையில்லை... மராட்டியத்தின் மேல் பக்தி கொண்ட நீயே போதும்... நீஎன்னுடன் வா...

காட்சி - 03

இடம் : ஓளரங்கசீப் தர்பார்

(தர்பாருக்கு இருப்புமும் நேர் வரிக்கூயிலே பிரதானிகள், சிற்றுச்சர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்)

ஓளரங்க சீப்புக்குப் பின்னால் ஆலவட்டம் வீசவோர், சிம்மாசனத்தின் முன்னால் இருசேவகர்கள் ஆயுதமில்லாமல்.

ஓளரங்க சீப்புக்கு வலப்பக்கத்தில் அவர் மகள் ஸெபுன்னிஸா அமர்ந்திருக்கிறாள்

(அப்போது ஜாபர் கான் வருதல்)

ஐபர்கான்:

பாதுஷா வாழ்க! வெற்றிக்கொடி உயர்த்தும் வீராதிவீரனே வாழ்க! டில்லி மகுடம் தழைக்கட்டும் வீர் பெருமக்களே! தக்காணத் தகை பொருந்திய போர்க்களத்தில் டிலவர் கானும், ஜெயசிம்மனும், சிம்மக்கோட்டையில் சிவாஜியோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின் படி, டில்லி மகுடமும், தக்காண

ஜாகீரும், சமாதானமாக ஒன்றுபட்டு வாழ்வதிலே பாதுஷா விற்கு ஆட்சேபண இல்லை... அதனால் மராட்டிய வீரன் சிவாஜிக்கு மரியாதை செலுத்தவும், சிவாஜி கண்ட இந்த சாம்ராட்சியம் தழைக்கவும், போதுமான அளவு ஜாகீர்கள் கொடுக்கவும், வீர விருதுகள் தரவும் பாதுஷா ஒளரங்கசீப் அடங்காத ஆவல் கொண்டிருக்கிறார். அந்த ஆவலை சிவாஜி யின் முன்னிலையில் வெளியிடவே இந்தச்சபை கூடியிருக்கிறது... வாழ்க பாதுஷா! வளர்க்கின் கொற்றம்.

(மாராட்டிய மாவீரனை வரவேற்கும் வாத்திய ஒலி இசைக் கிறது, சிவாஜி தர்பாருக்கள் நுழைகிறான். சிவாஜியுடன் அவன் தளபதி ராமசிம்மனும் வருகிறான்)

ஒளரங்கசீப்:

(சிம்மாசனத்தில் சாய்ந்தபடியே)

கொந்தளித்து வாளெடுத்தால் குருதிக்கடல் பாயவைக்கும் மராட்டியத்தின் வீரநாயகனே வா... எதிர்து வந்தோரை விரட்டியடித்து ஒளிநாடாய் தன்நாட்டை உருவாக்கி வீரனே வா... தெளிவுள்ள ஆட்சித்திறன் தேவையென்ற காரணத்தால் நெளிவின்றி வாளெடுத்து வெற்றிகண்ட வீரனேவா!

சிவாஜி:

பாதுஷாவின் வரவேற்புக்கு நன்றி... வாழ்க நின் கொற்றம், வளர்க்கின் புகழ்!

ஒளரங்கசீப்:

மராட்டிய மாவீரனை வரவேற்பதில் இந்தக் கொலுமண்டபம் பெருமை அடைகிறது! புரந்தக்கோட்டையில் நீ காட்டிய தீரம்... புறப்பாடல் கவிப்புலவர் இயற்றுவார் உன் பெருமையை...

சிம்மக்கோட்டையில் நீ காட்டிய வீரமும் சிறப்பினைப்பெற்று செருக்களம் புகுந்தவன் நீயென்று சித்திரக் கவியால் உன் புகழ் வரையும்...

வீரகாவியம்

சிவாஜி:

பாதுஷா என்னை அளவுக்க அதிகமாகப் புகழ்கின்றீர்கள்...

ஒளரங்கசீப்:

இல்லை சிவாஜி வாழ்த்துகிறேன்...

சிவாஜி:

தங்கள் கொலு மண்டபத்துக்கு வருவதற்கு நான் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும் பாதுஷா.

ஒளரங்கசீப்:

தக்காண ரத்தினமே! சத்திரபதி சிவாஜியே அமர்க!

(என்று இரண்டாந்தர மன்னர்கள் உட்காரமிடத்தைக் காட்டுகிறான், சிவாஜி அந்த ஆசனத்தை திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு அலட்சியமாகச் சிரித்து)

சிவாஜி:

வரவேற்புக்கு நன்றி பாதுஷா! மகிழ்கிறேன் ஆனால் பாதுஷா என்னை அமரச் சொன்ன இடம், பணியாளர்கள் அமரும் இடமல்லவா?

ஒளரங்கசீப்:

இல்லை சிவாஜி மன்னா அவர்களும் மன்னர்கள்தான்...

சிவாஜி:

(சிரித்து) அவர்களும் மன்னர்களா? குடிமக்களிடம் பணத்தை வசூலித்து பாதுஷாவுக்கு கப்பம் கட்டி தாங்கள் புறப்படு என்றால் புறப்பட்டு, திரும்பிவா என்றால் திரும்பி வந்து, இன்னது செய் என்றால் நல்லது பாதுஷா என்று செய்தாயா என்றால் ஆமாம் என்று. சிம்மாசனத்திலே பொம்மைக் கொலுவிருக்கும் இவர்களும் மன்னர்கள் தான் இல்லையா பாதுஷா! இவர்களின் கட்டளைக்கு ஏவலர்கள் காத்திருப்பர்! பாதுஷாவின் கட்டளையை பணிவோடு இவர்கள் கேட்பர்!

இவர்களும் மன்னர்கள் தான் இல்லையா பாதுஷா! போர் வந்துவிட்டது, பறப்பட என்றால் படையைச் சரிபார்ப்பான் படைத்தலைவன். அந்தக் களத்துக்கு இவ்வளவு படையை அனுப்பு என்றால் கட்டவொயைச் சிரம்மேல் தாங்கித் தண்டனிடுவார்! அந்தப் படைத்தலைவனுக்கிருக்கும் உரிமை கூட இல்லாத இவர்களும் மன்னர்தான் இல்லையா பாதுஷா!

ஒளரங்கசீப்:

சக்கரவர்த்தியின் குடைநிழலில் சிற்றரசர்களாயிருப்பவர்கள் எடு பிடிகளாக மாட்டார்கள். சிவாஜி மன்னா! ஒளரங்கசீப்பின் தர்பாரிலே அவர்கள் அமர்ந்திருப்பதே அவர்களின் பெருமைக்கு சான்று! அந்த இடத்திலேந்தியும் அமர்வது சிறுமையாகாது,

சிவாஜி:

பாதுஷா அழைத்த அழைப்புக்கு இணங்கி வந்தது, இரண்டாந்தர மன்னருடன் இரண்டறக் கலந்துவிட அல்ல! கோளைகள் கூட்டத்திலே ஒரு எண்ணிக்கை கூட்டுவதற் காகவும் அல்ல! பணிசெய்து கிடப்பதே பயமற வாழ்வ என்று பக்தி செலுத்தவுமல்ல! சமாதான ஒப்பந்தத்தை மதித்து!

ஒளரங்கசீப்:

என்ன சொல்கிறாய் சிவாஜி!

சிவாஜி:

பாதுஷாவின் அரியாசனத்தருகில் சரியாசனம் கேட்கிறான் சிவாஜி மன்னன்! தங்களுக்கு இணையானவன் என்ற உரிமையோடு சரியாசனம் கேட்கிறான் சிவாஜி மன்னன்.

ஒளரங்கசீப்:

வீரம் வணக்கத்திற்குரியது, ஆனால் இந்த அரியாசனத்தக்குப் பக்கத்தில் எப்போதுமே சரியாசனம் இருந்தது கிடையாது!

சிவாஜி

மன்னிக்க வேண்டும் பாதுஷா! இல்லாத காரணத்தாலே தான் வீரகாவியம்

இந்த ஆசனத்தை பலபேரும் கவர்ந்திருக்கிறார்கள்! நாட்டை சாம்பல் மேடாக்கியிருக்கிறார்கள்!

ஓளரங்கச්: வீரனென்று மரியாதை செலுத்தினேன் விவேகத்தை மறந்து விடாதே சிவாஜி! தீட்டிய வாரும் தினவெடுத்த தோள்களிலே தூக்கிய ஈட்டியும் போதாது, சாம்ராட்சிய நடைமுறை ஒன்று இருக்கிறது சிவாஜி!

சிவாஜி:

மராட்டிய மண்டலத்திற்கு அந்தப் பழக்கமே கிடையாது. மாலவன் பேரன் அதை மறந்ததும் கிடையாது, குன்றுகளிலும், குவிந்து கிடக்கும் காடுகளிலும், ஒன்றி வாழ்ந்த போது கூட விவேகத்தை மறந்தது கிடையாது! சிவாஜிக்கு வீரமோ, விவேகமோ சொல்லித் தெரிய வேண்டிய பாடமல்ல,... அது என்உடலோடு ஒன்றியது!

ஓளரங்கச්:

(ஆத்திரத்தோடு) சிவாஜி!

சிவாஜி:

அலட்டிக் கொள்ளாதீர்கள் பாதுஷா! நான் இங்கு வந்திருப்பது உங்கள் ஆத்திரத்தை கிளருவதற்கு அல்ல, உங்கள் மகுடத்தின் பெருமைகளை நான் மறந்துவிட மாட்டேன்.

ஓளரங்கச්:

கக்கரவர்த்தி, ஜாகீர்தாரை அழைக்க வருவார் என்று கனவ காண்கிறாயா சிவாஜி!

சிவாஜி:

வீரனுக்கு மரியாதை செலுத்துவதென்றால், அண்டவனே கொஞ்சம் இறங்கித்தான் வரவேண்டும் பாதுஷா! கொலு

மண்டபத்திலே அரியனையில் நீங்களும், கீழே நின்று நானும் பேசிக் கொண்டிருப்பது, என்வீரத்தை நீங்கள் கெளரவிப்பதாக அர்த்தமா? எனக்கு நீங்கள் பயப்பிட வேண்டியதில்லை! மரியாதை செலுத்துங்கள் என்றேன்.

ஓளராங்கசீபி:

நீ கேட்கிற மரியாதை சக்கரவர்த்தி ஜாகீருக்குச் செலுத்துகிற மரியாதை தான் என்றால் மறுக்க மாட்டேன்! உன்னை நான் மதிக்கிறேன். தக்காணத்திலே இன்னும் பல ஜாகீர்களை உனக்கு அளிக்கிறேன்! வேண்டிய விருதுகள் தருகிறேன்! ஜாகீருக்கு ஒருவரை நியமித்த விட்டு நீ டில்லிக்கு வந்துவிடு டில்லி சாம் ராட்சியம் உன் சேவையை எதிர்பார்க்கிறது. உன் வீரத்தை நிலைநாட்ட இதுதான் சரியான இடம்!

சிவாஜி:

வீரனுக்கு பகையுள்ள இடமெல்லாம் விளையாடும் இடந்தான்! களத்திலே சொரிந்த இரத்தம் சிவாஜியின் காலிலேபட்டு, பகைவரின் சிரத்திலே படிந்த கதை தெரியாதா உங்களுக்கு? சூழ்ச்சியால் என்னை மடக்க முயன்ற அப்ஸல்கான் கூட்டத்தை தூளாக்கிய கதையை நீங்கள் அறிவீர்களா? விழயபுரி வீரன் சித்தி ஜோகர் பகைவர் கோட்டையிலே பட்டபாடு பாரறி யுமே! பாதுஷா சினந்து தான் போரிட்டான் சீஷ்டகான்! அவன் திணறி ஓடியகதை வரலாறாகி விட்டதை நீங்கள் அறிவீர்களா? சிவாஜி வாருநியர்த்தினான் என்றால், தாள் பணிந்தனர் பகைவர் என்றுதானே கதை முடிந்திருக்கிறது. இதுவரை!

ஓளராங்கசீபி:

(ஆத்திரத்தோடு எழுந்து) சிவாஜி... நான் சக்கரவர்த்தி! நீ என் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட குடிமகன்முடிகுடத்தகுதியில்லாதவன்.

சிவாஜி:

சிவாஜி தாழ்ந்த ஜாதியாம், அரசுக்கு உரிமையில்லாதவனாம், வீரகாவியம்

அதனால் வீரம் பேச்த தகுதியல்லாதவனாம்! கொட்டிய முரசின் சத்தம் தொட்டிட, சமூன்றிடும் வாளில் மின்னல் தெறித்திட, பகைவர் தலைகள் மலையாய்க் குவிந்ததால், சமாதானம் பேச வந்தபோது உனக்குத் தெரியாதா சிவாஜி தாழ்ந்தஜாதி என்று... உயிர் கொடுக்க வருகவென போர் முரசு ஒலித்து விட்டால், உறைவிட்டெழுந்த வாள்போல் குணகவிட்டெழுந்த மராட்டியர் சாதிபற்றித் தெரியாதா உனக்கு! தக்காணப் போரிலே சிவாஜியைக் கண்டு தறிகெட்டோடிய தருக்கரெல்லாம் உன் காலில் விழுந்த போது நீ சமாதானத் தூது விட்டதை மறந்த விட்டாயா! சிம்மக் கோட்டையில் கார்ச்சிக்கும் போர்க்களத்தில் சிக்கிய பகைவர்களைக் காப்பாற்ற நீ என் காலில் விழுந்ததை மறந்து விட்டாயா?

புரந்தரக் கோட்டை போருக்களைக்க வருகிறோம் என்று மாராட்டியர் விரைய மராட்டியர் காலில் பணிந்தது கோட்டை! அப்போது தெரியவில்லையா சிவாஜி தாழ்ந்த ஜாதியென்று! எத்தனை கோட்டைகளைச் சுற்றிவளைத்தான் சிவாஜி! எது அவனுக்கு சரியான இடமில்லை இதிலே? கண்ணதிரே சிவாஜியின் வீரத்தைக் காட்டவேண்டுமா பாதுஷா? இதே! ராமசிம்மா அந்த வாளை இப்பிடிக்கொடு!

(ராமசிம்மன் சிவாஜியிடம் வாளைக் கொடுக்கிறான்)

ஓளரங்கசீப்:

(பதட்டத்துடன்) சிவாஜி... சிவாஜி...!

சிவாஜி:

நடுங்காதீர்கள்! நிராயுதபாணிகளை மராட்டியவீரன் தாக்க மாட்டான்.

ஓளரங்கசீப்:

சிவாஜி உன்னைக் கைது செய்கிறேன்! ஜாபர்கான! வீரனுக்கு ஏற்ற ஒரு மாளிகையைச் சிறையாக்கி சிவாஜியை அதிலே

காவல்லவ... (சிரித்து) வீரனாம், வீரகாவியமாம்!

(சிவாஜி கைது செய்யப்படுகிறான்.)

(ஒளரங்கசீப்பின் மகள் ஸெபுன்னிஸா எழுந்து)

ஸெபுன்னியா:

இல்லைக் கூடாது.

ஒளரங்கசீப்:

(அவனை கையமர்த்தி) இது ராஜாங்க விவகாரம் ஸெபுன்னிஸா! உட்கார்.

சிவாஜி:

சிறைதானே பரவாயில்லை... கட்டுப்பாடும் காவலும் சிவாஜிக்குத்தானே! கூட்டில் அடைத்தாலும் குயில் போல் பாடுவேன். கூர் அம்புவிட்டாலும் கொல்வேங்கயாக மாறுவேன். வாட்டி வதைத்தாலும் மராட்டிய வீரன் பணிய மாட்டான்! அது மாராட்டியருக்கு பழக்கமில்லை. சிறைச் சாலை வீரனுக்கு கலைச்சோலை! என்னை சிறையிலிட்டதற் காக நான் ஆத்திரப்படவில்லை பாதுஷா! உங்களை நினைத்து வேதனைப் படுகின்றேன், வெட்கப்படுகின்றேன். உயர் குலமென்றும், ராஜ பரம்பரையென்றும் பேசிக் கொள்ளும் நீங்கள் செய்தவேலை ஈன்செயல், மறைந்திருந்து தாக்கும் கோழைச்செயல்... தாங்கள் தந்தையைச் சிறையிலிட்ட தகாத செயலுக்குப்பின் செய்யும் இரண்டாவது இழிசெயல் இதுதான் பாதுஷா... இது தான் உங்கள் சாம்ராட்சியத்தின் பெருமையா? உங்கள் ராஜதர்மமா?

ஒளரங்கசீப்:

கொண்டு போங்கள் சிவாஜியை! இதோசபை கலைகிறது.

(சிவாஜி கொண்டு போகப் படுதல், எல் லோரும் வெளியேறுதல்)

ஸெபுன்னிளா:

தந்தையே உலகம் நம்மை ஏச்போகின்றது. மன்னர்குலம் காணாத பெரும் களங்கம் இதுவென்று வரலாறு எம்மை வசைபாடும் மன்னா! வீரமில்லையா நமக்கு? நேர் நின்று போரிடத் துணிவில்லையா? படையில்லையா? பல மில்லையா? தந்தையே எது இல்லை, எது இல்லை! சமாதானம் பேசி வரவேற்று சத்திரபதி சிவாஜியைக் கைது செய்தது சாம்ராட்சிய பொன்னேட்டில்களங்க மாகாதா?

ஓளரங்கசிப்:

சாம்ராட்சியங்கவின் சரித்திரம் உனக்கத் தெரியாது மகளே! காட்டை அழித்துத்தான் தோட்டம் போட முடியும். சவக்காட்டின் மேலேதான் சாம்ராட்சியம் நிலைக்கும்.

ஸெபுன்னிளா:

அன்பும் அறமும் துணையாகக் கொண்ட பரம்பரைக்கு இந்த அநியாய சாம்ராட்சியம் எதற்கு?

ஓளரங்கசிப்:

எதற்கு என்ற கேள்வியிலே எல்லோரும் இருந்துவிட்டால் மனித குலத்தைக் கட்டிக்காப்பது யார்?

ஸெபுன்னிளா:

நல்லவர்கள் வரட்டும், அவர்கள் நீதியை நிலைநாட்டட்டும்!

ஓளரங்கசிப்:

ஸெபுன்னிளா! உன் தந்தை நல்லவர் இல்லையா?

ஸெபுன்னிளா:

அதிலென்ன சந்தேகம்.

ஓளரங்கசிப்:

நான் கொடியவனா?

ஸெபுன்னிலா:

நீங்கள் சிவாஜிக்கு செய்ததை நினைத்துப் பாருங்கள் அது
புரியும்

ஓளரங்கசீபி:

சாம்ராட்சியங்களின் வரலாறுகள் உனக்குப் புரியாது.

ஸெபுன்னிலா:

ஒன் புரியாது! வீரனை வரவேற்று. தருணம் பார்த்து அவனைக் கைது செய்வது உங்கள் சாம்ராட்சியங்களின் தருமமா தந்தையே!

ஓளரங்கசீபி:

நான் சொன்னபடி செய்தால், அவனை மரியாதையுடன் விடுதலை செய்வேன்.

(என்று சொல்லிவிட்டு ஓளரங்கசீபி சென்றுவிட ஸெபுன்னிலா ஏதோ யோசனை வந்தவள் போல் தலையாட்டிவிட்டுச் செல்லல்)

காட்சி - 4

இடம்: சிறைக்கூடம்

பாத்திராங்கள்: சிவாஜி

(சிவாஜி யோசனையுடன் அங்குமிருக்கும் உலாவுதல் இதேநேரம்

ஸெபுன்னிலா வருதல்)

ஸெபுன்னிலா:

(வணங்குதல்)

சிவாஜி:

(பதிலுக்கு வணங்கி) இளவரசியா!

எலபுன்னிளா:

ஆம்! என் தந்தை உங்களைக் கைது செய்ததற்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவாஜி:

இளவரசி நீங்கள் ஏன் மன்னிப்புக் கேட்கிறீர்கள் தந்தை செய்த தவறுக்குதாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்!

எலபுன்னிளா:

சிவாஜி போரிலே புலி, வாளெடுத்தால் இந்த வையகம் தாங்காத மாவீரன், மராட்டியத்தின் சத்திரபதியான தாங்கள் டில்லி சிறைக்குள் அடைபட்டிருப்பது எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. கைது செய்தது தந்தை தான் என்றாலும், அந்த இரத்தம் தானேநானும்...

(சிவாஜி கைகளைப் பின்னுக்குக் கட்டி முன்னும், பின்னும் உலாவுதல்)

எலபுன்னிளா:

நிராயுத பாணிகளைக் கொல்லாத தங்கள் வீரப்பண்டி, கணவன் உயிருக்காக மனைவி மன்றாடிய போது தாலிப் பிச்சையளித்த தயாநிதி நீங்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். உங்கள் பாதம் பட்ட தக்காணமண் பொன் பரப்பித் தீவாக மாறும். உங்கள் ஜாகிர் ஒளிவீசும் - வைரம் அறியாத ஜோதியை உங்கள் வீரம் இப்போது தருகிறது - இதுவும் முடியும், இன்னமும் முடியுமென்று தங்கள் போரில் வெற்றி பெற்ற போது உங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறேன். தர்பாரில் பார்க்கும் வரையில் உங்கள் உருவத்தை நேரில் கண்டதில்லை. கற்பனை செய்து பார்க்க முடிந்தது. பழிங்குச்சிலை போன்ற தங்கள் அழகும், சலவைக் கல் சிலையிலே தளிர் மென்மை கொண்டாற்போல், அழகுசிலிருக்கும் உங்களை மரியாதைக் காவது விடுதலை செய்ய விரும்புகிறேன்.

சிவாஜி:

பாதுஷாவின் மகள் என்னை அளவுக்கதிகமாகப் புகழ்வதாகத் தெரிகிறது!

ஸெபுன்னிளா:

குன்றெடுக்கும் நெடுந்தோள் கொண்டவன் நி, பகையை வென் ரெடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றவன் நீ குறையொன்றும் காணவில்லை உம்மில்! உமது கம்பீரத்தில்! சமுத்திரத்திலே நிறைய ஐலமிருந் தாலும் சக்கரவாகப்பட்சி பனித்துளியைத் தானேநாடும், அது போலத்தான் நானும்.

சிவாஜி:

பாதுஷாவின் மகளுக்கு கற்பனை ஊற்றெடுக்கிறது.

ஸெபுன்னிளா:

ரசிகர்களைக் கண்டால்தான் கவிஞர்களுக்கு பாடவருகிறது.

சிவாஜி:

உங்கள் பேச்சில் குழப்பமிருக்கிறது.

ஸெபுன்னிளா:

தெளிவுபடுத்தத்தான் விரும்புகிறேன்! மனம் நடுங்குகிறது.

சிவாஜி:

எதிரே நிற்பது சிவாஜியானாலும் இளவரசிநடுங்கக்கூடாது.

ஸெபுன்னிளா:

நால்வகை குணத்திற்கும் நடுவில் நிற்கிறேன் நான்.

சிவாஜி:

அப்படியானால் இங்கு வந்திருக்க முடியாது! வந்து விட்ட பிறகு குழம்பக்கூடாது சும்மா சொல்லுங்கள்.

ஸெபுன்னிளா:

வயதறிந்த நாள் முதல் நான்... உங்களைக் காதலிக்கிறேன்!

வீரகாவியம்

(சிவாஜி திகைத்தல்)

ஸெபுன்னிலா:

இதை நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது தான், ஆயினும், என் இதயம் கொண்ட ஒரே எண்ணம் துணிந்து வெளியிடும் படி என்னைத் தூண்டிற்று. சத்திரபதி! தடைகளைக் காட்டி என் காதலை மறுத்து விடாதீர்கள்! மங்கையர்க்குக் காதல் எவ்வளவு பெரிய அவஸ்தை என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல!

சிவாஜி:

என்னைத் தப்பவிப்பதற்கு கைம்மாறு கேட்கிறீர்களா?

ஸெபுன்னிலா:

இல்லை! கைம்மாறு காதல் அல்ல!

சிவாஜி:

ஏன் இந்த விசித்திர எண்ணம்!

ஸெபுன்னிலா:

எப்படித் தோன்றியது என்று தெரியாமலே தோன்றுவதுதானே காதல்!

சிவாஜி:

காதலைக் கடந்த வயதாகிறதம்மா எனக்கு!

ஸெபுன்னிலா:

ஓவியங்களுக்கு வயது கிடையாது சத்திரபதி!

சிவாஜி:

எனக்கில்லாத பெருமையை ஏனம்மா அன்ளி இறைக்கிறாய்?

ஸெபுன்னிலா:

உங்கள் பெருமை உங்களுக்குத் தெரியாது மகாவீரா!

சிவாஜி:

காதலுக்கு இது நேரமில்லை ஸெபுன்னிலா சொந்த நாட்டில்

சுதந்திரம் பறிபோய்க் கொண்டிருக்கிறது. அடிமைப்பட்ட மனிதகுலம் விடுதலையைக் கேட்கிறது. மாளிகைகளைவிட்டு சிறைச்சாலைகளாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நாளை நடக்கப் போவது எனக்குத் தெரியாது. இந்த நேரத்தில் என் மேல் உனக்கு காதலா, வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

ஸெபுன்னிஸா:

போர்க்களத்திலும் கூட உங்களுக்கு உதவியாய் இருப்பேன் நான்!

சிவாஜி:

போர்க்களத்துக்கு நீங்கள் வந்தால் நம்பட்டைகள் தோற்றுவிடும்! அழகு இருக்க வேண்டிய இடம் அரண்மனைதான், போர்க்களமல்ல! ஸெபுன்னிஸா! இதக்கைய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதற்கு மிகவும் வருந்துகிறேன். எனக்கு ஏற்கனவே ஒரு மனைவி இருக்கிறான்! வரக்கூடாத ஆசை உங்களுக்கு வந்துவிட்டது. தயவு செய்து மறந்துவிடுங்கள், மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

ஸெபுன்னிஸா:

திறந்த கண்ணிலே சிவாஜியின் உருவம்!

கண்ண மூடினாலும் கணவிலும், நினைவிலும் என் உள்ளேயும் அது நிறைந்திருப்பதை எப்படிச் சொல்வேன்... நினைத்தது தவறு மறந்துவிடு என்று நீங்கள் சொல்லி விட்டார்கள்... உங்கள் நிலைமைக்கு அது சரியாக இருக்கலாம்! என் மனதைக் கொஞ்சம் எண்ணிப்பாருங்கள். பருவத்தின் துடிப்புக்குப் புகலிடம் தேடியல்ல நான் இங்க வந்தது! பசிக்கு உணவு தேடியல்ல நான் இங்கு ஓடிவந்தது. அறிவறிந்த காலம் முதல் நினைவாக வந்து, அனுத்தோறும், அனுத்தோறும் ஊற்றாக நின்று இளமானதில் மாறாத புதுமைகளைத்தந்து, எதை நினைக்கும் வேண்டியிலும் இதை மறக்க முடியாமல் உள்ளத்தில் கலந்திருந்த உங்களை கண்ட பின்னும் கை நழுவ விடுவ தென்றால், பொறுக்க முடியாது மஹா வீர! என் சித்தத்தில்

வீர்காவியம்

கலந்து விட்ட உங்களை இதயத்தால் வரிந்து விட்டேன்.

சிவாஜி:

என் இதயத்தில் உங்களுக்கு ஒரு இடம் உண்டு!

ஸெபுன்னிஸா:

ஆ...

சிவாஜி:

காதலியாக அல்ல! சகோதரியாக! என்னை நீங்கள் மதிப்பது உண்மையானால், காதலிப்பதாகச் சொல்லிக் களங்கப்படுத்தா தீர்கள்! சகோதரனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்...

ஸெபுன்னிஸா:

சத்திரபதி! கற்பனைக்கெட்டாத மாவீரனை என் வாழ்நாளில் சந்தித்த பெருமை எனக்கும் கிடைத்திருக்கின்றது உங்கள் வீரகாவியம் உலகம் போற்றும், அதுவே எனக்குப் பெருமை...

(சிறைக்கதவைத் திறக்கிறாள்)

(சிங்கமராட்டிய மாவீரனின் வீரகாவியம்)

மாவீரன மயக்கிய பேரழகி

பாத்திரங்கள்

1. கிளியோபாட்ரா(பெண்) 2. ஆண்டனி
3. சேவகன் 4. எனாபார்பஸ்
5. சார்மியான் (பெண்) 6. செய்தியாளன்
7. அலைக்சாஸ் 8. அக்டோவியஸ்
9. வெபிடஸ் 10. மார்டியன் (பெண்)
11. பாம்பி 12. மெனக்
13. எனோ 14. மெசீனா
15. அக்ரிப்பா 16. ஆக்டோவியா(பெண்)
17. கேன்டியஸ் 18. ஏராஸ்
19. ஈராஸ் 20. யூப்ரோ
21. தைரியஸ் 22. வீரன்
23. படைத்தலைவன் 24. காவலன்(1) (2)
25. டெர்ஸஸ் 26. டயோ
27. வேறியஸ்

(மாவீரன் ஆண்டனியின் வீரம்பொய்யான காதலால்
தோற்ற வரலாறு)

இடம் : அலைக்ளாண்டிரியாவில் கிளியோபாட்ராவின் மாளிகையில் ஓர்
அறை

(டெமெட்ரியல் மற்றும் ஃபிலோ ஆண்டனியின் நண்பர்கள்
வருகின்றனர்)

ஃபிலோ:

நம் தளபதி ஆண்டனியின் இந்தச் செல்லக்காதல் அளவு
மீறித்தான் போய்விட்டது. போர்க்களத்தில் படை அணி
களைப் பார்வையிடும் போது மூலாம் பூசிய செவ்வாய்க்
கிரகத்தைப் போலச்சுடர்விடும் அந்தக் கண்களைத்தான்
பாரேன்... அந்தக் கறுப்பழகியின் மேல் வைத்த மோகத்தின்
பார்வையாக வழிகிறதே!

பூட்டிய கவசம் புடைக்க விரியும் நம் தளபதியின்
நெஞ்சு இன்று அந்தக் கறுப்பழகியின் காமத்துக்குக்
காற்றடிக்கும் உலைக்களமாக மாறிப்போனதே!

(முரசுலிக்கிறது. ஆண்டனி, கிளியோபாட்ரா வருகின்றனர்)

பின்னணிக்குறல்:

அவர்கள் வருகிறார்கள் பார்,
நன்றாகப் பார்த்துக்கொள்,
ரோமப் பேரரசின் முப்பெரும் தூண்களில் ஒன்று.
ஒரு வேசியின் விளையாட்டுப் பொம்மையாகப் போயிருப்பதை
நீயே பார்த்துக்கொள்.

கிளியோபாட்ரா:

மெய்யான காதல் என்றால், அது எந்த அளவுக்கு என்பதைத்
தான் சொல்லுங்களேன்.

ஆண்டனி:

இவ்வளவுதான், அவ்வளவுதான் என்று வரையறுக்க முடிய
மானால் அது காதலின் வறுமையைத்தான்காட்டும்

கிளியோபாட்ரா:

உங்கள் காதலுக்கும் ஓர் எல்லை இருக்க வேண்டுமல்லவா? அதைத்தான் தெரிந்து கொள்கிறேனே...

ஆண்டனி:

அப்படியானால் இந்த ஆகாயம் கடந்த இன்னொரு ஆகாயத்தின் முடிவை நீ காண வேண்டியிருக்கும் இந்த உலகம் தாண்டிய இன்னொரு உலகின் எல்லையை நீ தேடிப்போக வேண்டியிருக்கும்.

(சேவகன் வருகிறான்)

சேவகன்:

ரோமில் இருந்து தகவல் பிரடு...

ஆண்டனி:

உபத்திரவம்தான், சுருக்கமாகச் சொல்!

கிளியோப்ட்ரா:

அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் ஆண்டனி. என்னவென்றான் கேளுங்களேன். ஃபல்வியாவுக்கு உங்கள் மேல் கோபம், அல்லது அக்டாவியஸ் சீசர் உங்களுக்கு தன் கட்டளை இதுவெனச் சொல்லியனுப்பியிருப்பானோ, இதைச் செய், அதைச் செய், பிடித்த ராட்சியத்தை விடு... இல்லையேல் உனக்குத் தண்டனைதான் என்று...

ஆண்டனி:

என் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறாய் என் கண்ணே!

கிளியோபாட்ரா:

இருக்கலாம் தானே. அல்லது இனியும் நீங்கள் இங்கே இருக்குக்கூடாதென்ற செய்தியோ! எகிப்திலிருந்து வெளியேறு என்பானோ அதனால் தான் சொல்கிறேன் என்னவென்று கேளுங்களேன். ஃபல்வியாவின் உத்தரவு என்னவோ? அல்லது

வீரகாவியம்

சீசருடையது தான் என்வோ? யாரங்கே? அந்தச் செய்தி கொண்டு வந்தவர்களை அழைத்துவா... நான் எகிப்தின் அரசின்பது எந்த அளவுக்கு உண்மையோ அந்தளவுக்கு, ஆண்டனி, நீங்கள் முகம் சிவப்பதும் உண்மைதான், அது சீசருக்கு நீங்கள் அடிமை என்பதைத்தானே காட்டுகிறது? அல்லது ஃப்பல்வியா தான் கோபப்பட்டு திட்டி ஏதோ செய்தி அனுப்பியதாக எண்ணி உங்கள்முகம் சிவக்கிறதோ? எங்கே அவர்கள்?

ஆண்டனி:

ரோம் நகர் டைபார் நதியில் கரைந்து ஒழியட்டும், அகன்ற இந்தப் பேரரசும் உடைந்து நெறுங்கட்டும், என்னுடைய இடம் இது தான்... பேரரசுகள் களிமன் பொம்மைகள். இந்த அசிங்க மானுலகம் கூட மனிதனையும் விலங்குகளையும் தானே ஊட்டி வளர்க்கிறது! வாழ்வின் பெருமிதமே இதில்தான் இருக்கிறது... (அவனை அணைத்துக் கொள்கிறான்)

இந்த உலகம் முழுவதும் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். நம்மைப் போல ஈடு இணையில்லாத ஜோடி ஒன்று இப்படி அணைத்துக் கொள்ளும் போது இவர்களுக்கு இணை இன்னொரு ஜோடி உலகில் இல்லை என்றிருக்க வேண்டும்!

கிளியோபாட்ரா:

பிரமாதமாகத்தான் நடிக்கிறிர்கள் ஆண்டனி! அப்படியானால் ஃப்லவியானவக் காதலிக்காமலேயே ஏன் கல்யாணம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்? இந்தப் பச்சைப் நம்ப நானொன்றும் முட்டாள் இல்லை. ஆண்டனி என்றைக்கும் ஆண்டனிதான்!

ஆண்டனி:

அனால், கிளியோபாட்ரா உசுப்பிவிட்ட ஆண்டனிதான், உண்மையான ஆண்டனி. காதலின் பேரில் வைத்த காதல் சாட்சியாக, அந்தக் காதலின் கனிவின் சாட்சியாக, நமது நேரத்தை இம்மாதிரிக் கடுமொழிகளில் கழிக்க வேண்டாமே! இன்று இரவு நமது விளையாட்டு என்ன கண்ணே?

கிளியோபெட்ரா:

தூதுவர்களோடு ஒரு சந்திப்புத்தான்...

ஆண்டனி:

சம்மா இருக்கமாட்டாயா, குறும்புக்கார அரசியே! நீதிட்டினாலும் ஓர் அழகு, சிரித்தாலும் ஓர் அழகு, அழுதாலும் ஓர் அழகு தான். மனித உணர்வு ஒவ்வொன்றும் உன்னுடைய உணர்வு களிலேயே தம்மை அறிகின்றன. அழகியே! என் மதிப்பிற்குரிய வளே! என் இதயதேவதையே! உன்னுடைய செய்திகளன்றி எனக்கு வோறொன்றுமில்லை. நீயும் நானும் இன்றுவீதி யெல்லாம் அலைந்து திரிந்து விதவிதமான மனிதர்களைப் பார்ப்போம்.

களம் - 4

இடம் : மாளிகை

கிளியோபெட்ரா:

அவரைப் பார்த்தீர்களா?

எனோ:

இல்லையே அரசியாரே

கிளியோபெட்ரா:

அப்போ அவர்எங்கே? எப்போது புறப்பட்டார்?

சார்மியான்:

தெரியவில்லை அரசியாரே!

கிளியோபெட்ரா:

களியாட்டத்தில் மனம் இருந்தது. என்றாலும் திடீரென்று ஒரு ரோமானியனைப் போல ஏதோ நினைத்துக் கொண்டார் எனோபார்பஸ்!

எனோபார்பஸ்:

சொல்லுங்கள்!

வீரகாவியம்

கிளியோப்ப்ரா:

அவரைத் பிடித்து இங்கே அழைத்து வா எங்கே அந்த அலைக் ஸாஸ்?

அலைக்ஸாஸ்:

இங்கே தான் இருக்கிறேன் அம்மையீர், அதோ அவரும் வருகிறாரே...

கிளியோப்ப்ரா:

அவர்முகத்தைக் கூடப் பார்க்க மாட்டேன், என்னோடு வா!

(போகிறார்கள்)

(ஆண்டனி, செய்தியாளன் வருதல்)

செய்தியாளன்:

உங்கள் மனைவி ஃபல்வியா தான் முதலில் களம் புகுந்தவர்...

ஆண்டனி:

என் சகோதரன் ஹுஷ்தியசை எதிர்த்தா?

செய்தியாளன்:

ஆனால் போர் வெகுசீக்கிரத்தில் முடிந்து விட்டது. ஆவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு சீசரை எதிர்க்க ஆமெபித்து விட்டார்கள். ஆனால் இத்தாலியில் இருந்து வந்த அக்டாவியசின் படை அவர்களது படையை விடப் பெரியது. முதல் சுற்றிலேயே அக்டாவியசின் படை அவர்களை விரட்டியடித்து விட்டது...

ஆண்டனி:

சரி அதைவிட மேசமான செய்தி என்வோ?

செய்தியாளன்:

செய்தி மேசமாக இருக்கும் போது சொல்பவனை பகைவனாக நினைக்கின்றார்களே!

ஆண்டனி:

அது முட்டாளையும் கோழையையும் பற்றிய செய்தி யாயிருக்கும்போதுதான். தயங்காதே முடிந்த விஷயங்களில் எனக்கு அக்கறை இல்லை... உண்மையான செய்தியைச் சொல்பவன் எனக்கு மரணம் என்று சொன்னால் கூட அதைப் புகழ்ச்சியாக எடுத்தக் கொள்வேன்...

செய்தியாளன்:

உங்கள் மனைவி... பல்வியா இறந்து விட்டார்.

ஆண்டனி:

எங்கே இறந்தாள் அவள்?

செய்தியாளன்:

ஸிகியானில்... இதில் அவரது நோய், எத்தனை நாட்கள் நீடித்தது போன்ற வெறு முக்கிமான செய்திகள் இருக்கின்றன...

(கடிதம் தரப்படுகின்றது.)

ஆண்டனி:

நீபோகலாம்

(செய்தியாளன் போகிறான்)

இண்டனி:

ஒரு பெரிய ஆன்மா போய்விட்டது. நானும் அதைத்தானே விரும்பினேன். ஏதோ ஒரு வெறுப்பால் நம்மை விட்டு வீசியடிப்பதைத்தானே மீண்டும் வேண்டுமென்று விரும்பு கின்றோம். இந்தக் கணத்து இன்பம் சம்மூலம் காலச்சக்கரம் கீழே போகும் போது அதற்கு எதிரிடையாகத்தானே ஆகிப் போகிறது! போய்விட்டானே... நல்லவளாகி விட்டாள் இறப்புக்குள் அவளைத் தள்ளி விட்ட இந்தக் கரங்களாலேயே அவளை மீண்டும் இழுத்து வர முடிய மானால்... என்னை மயக்கும் இந்த அரசியிடம் இருந்து நான் விலக வேண்டும். நான் வீரகாவியம்

செயலிழந்து நிற்பதால் தீமைகள், என்னமுடியாத மோசங்கள் விளையும் ஏனோ பார்பஸ்!

(எனோ பார்பஸ் வருகிறான்)

எனோ:

என்ன செய்ய வேண்டும் பிரபு?

ஆண்டனி:

இங்கிருந்து இப்போதே நான் அவசரமாகக் கிளம்ப வேண்டும்.

எனோ:

அப்படியானால் நம் பெண்கள் எல்லோரையும் கொன்றுவிட வேண்டியது தான். அவர்கள் உயிரைப் போக்கிடும் இரக்கமற்ற செயல்லவா அது? நாம் புறப்பட வேண்டியதுதான்.

ஆண்டனி:

நான் போயே ஆக வேண்டும்

எனோ:

நீங்கள் போனால் கிளியோ பாட்ராட்டன் இறந்து விடுவார்.

ஆண்டனி:

அவள் கற்பணக்கு மீறிய சாகசக்காரி.

எனோ:

அப்படியெல்லாம் இல்லை. பரிபூரணக் காதலின் நுண்ணிய பாகங்களால் ஆனது இவர் உணர்வுகள். இவர் கண்ணீர் வெறும் நீரல்ல, இவர் பெருமுச்சு வெறும் காற்றல்ல, பஞ்சாங்கங்கள் கூறும் புயல்களையும் வெள்ளங்களையும் விட அவை ஆக்ரோஷமானவை. இதைச் சாதுரியம் என்று சொல்ல மாட்டேன். அப்படியே தான் என்றால் வருண பகவானைப் போல நினைத்த நேரத்தில் இவர் மழை பெய்ய விடுவார்

ஆண்டனி:

இவளை நான் சந்திக்காமலேயே இருந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருந்திருக்கும்!

எனோ:

அப்படியானால் ஒரு விசித்திரமான சிருஷ்டியைப் பார்க்காமலேயே போயிருப்பீர்கள்...

ஆண்டனி:

ஃபல்வியா இறந்து விட்டாள்.

எனோ:

என்ன?

ஆண்டனி:

ஃபல்வியா இறந்து விட்டாள்.

எனோ:

ஃபல்வியாவா?

ஆண்டனி:

இறந்துவிட்டாள்.

எனோ:

கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லி ஒரு பலி கொடுங்கள். ஒருவரிட மிருந்து மனைவியை எடுத்தக் கொண்டு போகும் கடவுளர் மனிதருக்குத் தையல்காரர் மாதிரித்தான். ஃபல்வியாவைத்தவிர உலகத்தில் வெறு பெண்களே இல்லையென்றால் உங்களுக்குப் பெரிய இழப்புத்தான். ஆனால் இந்த வருத்தத்தின் சிகரத்தில் பெரியதொரு ஆறுதல் அல்லவா இருக்கிறது? பழைய உடை போகபுதிய உடை வந்திருக்கிறதே...

ஆண்டனி:

அவள் ஆரம்பித்து விட்டுப் போன அரசியல் விவகாரங்கள் நானின்றித்தீராது.

வீரகாலியம்

எனோ:

ஆனால் இங்கே இருக்கும் காரியங்கள் நீங்கள் இல்லாமல் நடக்கமுடியாது. குறிப்பாக கிளியோபாட்ராவின் காரியங்கள் உங்களை நம்பித்தான் இருக்கின்றன.

இண்டனி:

போதும் போதும் உன் வெடிக்கைப் பேச்சு, அதிகாரிகளிடம் என் எண்ணத்தைச் சொல்லிவிடு. அரசியிடம் நானே போவதற்கு சம்மதம் வாங்கி விடுகிறேன். ஃபல்வியாவின் சாவு மட்டுமல்ல, வேறு அலுவல்கள் நம்மை அழைக்கின்றன. ரோம சாம்ராஜ்யத்திற்கு ஆபத்து வந்துள்ளது. நம்முடைய ஆணையின் கீழ் இருப்பேரிடம் சொல்லிவிடு... உடனே இங்கிருந்து புறப்பட வேண்டும். அதுதான் என் விருப்பம்

(போகிறார்கள்)

களம் - 3

இடம் : மாளிகை

(கிளியோபாட்ரா, சார்பியான், ஸ்ராஸ், அலெக்ஷாஸ் வருகின்றனர்)

கிளியோ:

எங்கே அவர்?

சார்பியான்:

அவரை நான் அப்போதிருந்தே பார்க்கவில்லையே

கிளியோ:

போ... போய்ப்பார் எங்கே இருக்கிறார்.. யார் அவரோடு இருப்பது... என்ன செய்கிறார்.. ஆனால் நான் அனுப்பின்தாகக் காட்ட வேண்டாம். கொஞ்சம் வருத்தமாக இருப்பதாகத் தெரிந்ததா... நான் நடனமாடிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல், மகிழ்ச்சியாக இருந்தாரென்றால்.. எனக்கு தீடிரெனச் சுகம் இல்லை என்று சொல். சிக்கிரம் போ... சீக்கிரம் திரும்பிவா...
(அலெக்ஷாஸ் போகிறான்)

சார்மியான்:

அம்மா! உங்கள் காதல் உண்மையானது தான் என்றால் அதே அளவுக்கு உண்மையான காதலை அவரிடமிருந்து பெறுவது எப்படி என்பது உங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

கிளியோ:

என்ன செய்ய வேண்டுமென்கிறாய்... எதைச் செய்யக் கூடாதென்கிறாய்?

சார்மியான்:

ஓவ்வொன்றிலும் அவர் விருப்பத்துக்கே விட்டுவிடுங்களேன். குறுக்கிடாதீர்கள்.

கிளியோ:

முட்டாளே! அப்படிப் போனால் அவரை இழந்து விடுவேன்.

சார்மியான்:

மிகவும் தான் சீண்டாதீர்கள். கொஞ்சம் உங்களையே கட்டுப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள். எதைப்பற்றிப் பயப்படுகிறோமோ அதைக் கொஞ்ச காலம் கழித்து வெறுக்க ஆரம்பித்து விடுவோம். இதோ ஆண்டனியே வருகிறார்.

(ஆண்டனி வருகிறார்)

கிளியோ:

எனக்கு உடலும் சரியில்லை. மனதும் சரியில்லை.

ஆண்டனி:

நான் சொல்ல வந்ததைச் சொல்வதற்கு வருத்தமாகத் தான் இருக்கிறது...

கிளியோ:

என்னைப் பிடித்துக்கொள் சார்மியான். கீழே விழுந்து விடுவேன் போவிருக்கிறது. எத்தனை நேரம் தான் பொறுத்துக் கொள்வது? இந்தவளியில் உயிரே போய்விடும் போவிருக்கிறது. மீரகாவியம்

ஆழன்டனி:

என் ஆசைராணி கிளியோ!

கிளியோ:

ஆ... அருகே வராதீர்கள்.

ஆழன்டனி:

என்ன தான் விஷயம்?

கிளியோ:

உங்கள் கண்களைப் பார்த்தாலே தெரிகிறதே என்னவோ சந்தோஷமாச்சாரம் என்று. என்ன சொல்கிறாள் அந்த கலியாணமான பெண் பிள்ளை? நீங்கள் போகலாம். உங்களை இங்கே வருவதற்கே விடாமல் இருந்திருந்தால் எத்தனை நன்றாக இருந்திருக்கும்! நான் தான் உங்களைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று அவள் சொல்லக்கூடாது. உங்கள் மேல் எனக்கு எந்தப் பிடிப்பும் இல்லை. அவனுடையவர் தானே நீங்கள்.

ஆழன்டனி:

கடவுளுக்குத் தெரியும்...

கிளியோ:

ஓ எந்த அரசிக்கு இந்த அளவு வஞ்சகம் நடந்திருக்குகாது தான். இருந்தாலும் ஆரம்பத்தில் இருந்தே உங்கள் வஞ்சகத்தைப் பரிந்து தான் வைத்திருக்கிறேன்.

ஆழன்டனி:

கிளியோபாட்ரா...

கிளியோ:

உங்களை என்னுடையவர் என்று எப்படி நான் நினைக்கலாம்?

உண்மையாக இருப்பீர்கள் என்று எப்படி எதிர்பார்க்கலாம்? ஃபல்வியாவுக்கு துரோகம் செய்தவர் தானே! காதல் மொழி களின் வஞ்சினத்தில் கடவுளைரையும் அசைத்து விடுவீர்கள். வாயிலிருந்து வெளியே வருவதற்குள் பொய்யாகிப்போகும். உங்கள் காதல் வாக்குறுதிகளை நம்பியது எனது பைத்தியக் காரத்தனம்...

ஆண்டனி:

இனியவளே ராணி...

கிளியோ:

பேசாதீர்கள். தயவு செய்து பேசாதீர்கள். போவதற்கு காரணத்தை கண்டு பிடித்து சொல்லாதீர்கள். போய் விடுங்கள். நமது உதடுகளிலும் கண்களிலும் நித்தியம் இருந்தது. நமது புருவ வளைவுகளில் பேரின்பம் இருந்தது. நமது அங்கம் எல்லாம் பேரின்பம் தாண்டவமாடியது. இன்னும் அப்படித் தான் இருக்கின்றது. இல்லையென்றால் உலக மாவீரரான நீங்கள் பெரிய பொய்யராகவும் மாறியிருக்கிறீர்கள்...

ஆண்டனி:

கிளியோ... நீஎன்னம்மா...

கிளியோ:

எனக்கு மட்டும் உங்களுடைய கல்மனது இல்லையே எகிப்தில் இதயம் ஒன்று இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?

ஆண்டனி:

சொல்வதைக் கேள்... காலத்தின் கட்டாயம் என்னை இங்கிருந்து அழைக்கிறது. ஆனால் என் மொத்த உள்ளும் உன்னோடு உனக்காகவே இருக்கிறது. நமது இத்தாலியில் சகோதரவாட்கள் தமக்குள் எதிர்த்து பளீரிடுகின்றன. செக்ஸ்டாஸ் பாம்பியஸ் ரோமின் துறைமுகம் நோக்கி விரைகிறான். சரிசமமாகப் பிரிந்து நிற்கும் படைகள் போருக்கு வீரகாவியம்

தூபம் போடுகின்றன. இதுவரை வெறுத்தவர்கள் நண்பர்களாக வும் நாட்டில் மாற்றத்தை எதிர்பார்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு வகையில் உனக்கு சாதகமான வகையிலும் நான் போய்த்தான் ஆக வேண்டும். ஃபல்வியா இறந்த விட்டாள்.

கிளியோ:

வயதாகிப் போனாலும் நான் முட்டாள் தான். இல்லையென வில்லை ஆனால் நானின்னும் குழந்தையில்லை. ஃபல்வியாவா வாது இறந்து போனதாவது.

ஆண்டனி:

அவள் இறந்துவிட்டாள் தான், ராணி, இதோ நேரம் கிடைக்கும் போது இதைப் படித்துப்பார். என்னனென்ன விவகாரங்களை அவள் கிளப்பியிருப்பாள் என்பதைப் புரிந்து கொள்வாய். கடைசியாக எப்போது அவள் எங்கே இறந்தாள் என்பதையும் உன் திருப்திக்குத் தெரிந்து கொள்.

கிளியோ:

ஓ... பொய்யான காதலரே! ஃபல்வியாவின் சாவுக்கு நீங்கள் வடிக்கப்போகும் பசப்புக் கண்ணீரைப் பிடித்து வைக்கும் அந்தப் புனிதமான பாத்திரங்கள் தான் எங்கே? நான் இறந்து போனால் நீங்கள் எப்படி நடந்து கொள்வீர்கள் என்ற அழுகுதான் தெரிகிறதே.

ஆண்டனி:

தர்க்கம் போதும், நான் ஏன் போகிறேன் என்பதை முதலில் நீ தெரிந்து கொள்... நீ சொல்வதைக்கேட்டு அவற்றை நிறை வேற்றுவேன். அல்லது விட்டுவிடுவேன். நெல்நதியின் பெருக்கத்துக்குக் காரணமான சூரியன் மேல் ஆணை. நான் போவது உன் படை வீரனாக... உனது சேவையில் போரோ சமாதானமோ உன் சொற்படியே.

கிளியோ:

இந்த முடிச்சை அவிழ்த்துவிடு சார்மியான். சரி இருக்கட்டும் விடு. திமிரென உடல் நலிகிறது எனக்கு உடனே சரியாகியும் விடுகிறது. எல்லாம் மாவீரன் ஆண்டனியின் காதலைப் போலத்தான்.

ஆண்டனி:

என் பொக்கிசமே; ராணி! பொறுமையாகக் கேள். என் காதல் எந்த நியாயமான சோதனையையும் தாங்கி நிற்கும்.

கிளியோ:

அப்படித்தான் ஃபல்வியாவும் சொன்னாள். தயவு செய்து அந்தப்புறம் திரும்பி அவருக்காக அழுங்கள். பின் இந்தப் புறம் திரும்பிப் போய்வருகிறேன் என்று சொல்லுங்கள். இந்தப் புறத்துக் கண்ணீர் எகிப்திய ராணிக்காக என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம் அல்லவா? எவ்வளவு சௌகரியம்? ஒரே நடிப்பு. இந்தப்புறம் திருப்தி... அந்தப்புறமும் திருப்தி. இரண்டு புறமும் ரெம்பக் கொரவமான வேடந்தான்.

ஆண்டனி:

இதற்கு மேலும் என்னைச் சீண்டிப் பார்க்காதே...

கிளியோ:

இது போதாது. இன்னும் கொஞ்சந்தான் சேர்ந்து நடியுங் களேன்.

ஆண்டனி:

என் வாளின் மீது ஆணை...

கிளியோ:

கேடயத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்களேன். கொஞ்சம் முன்னேறிய நடிப்புத்தான் - ஆனால் இன்னும் சிறப்பாகச் செய்யலாம். பார்... பார்.. சார்மியான். இந்த ரோமபுரி மாவீரன் வீரகாவியம்

மாக அன்றனியின் கோப நடிப்பு எவ்வளவு பொருத்தம் என்றுதான் பாரேன்.

ஆண்டனி:

நான் போகிறேன்.

கிளியோ:

மரியாதை தெரிந்தவரே! இன்னும் ஒரே வார்த்தை நீங்களும் நானும் பிரியத்தான் வேண்டும். ஆனால் அது வல்ல நான் சொல்ல வந்தது. நீங்களும் நானும் காதலித்தோம். அதுவுமல்ல நான் சொல்ல வந்தது. உங்களுக்கே தெரியும். அட என்ன சொல்ல வந்தேன் என்பதே மறந்து போய்விட்டதே... இந்த மறதி என்னும் வியாதி கூட எனக்கு ஆண்டனியைப் போலத் தான். அவரைப் போலவே கள்ளத் தனமும் வஞ்சகமும் நிறைந்தது. நான்தான் மறக்கப்பட்டு விட்டேனே...

ஆண்டனி:

பிதற்றாதே உன் பேச்சின் பொருள் என்றாகிப் போனால் உண்ணயே ஒரு பிதற்றல் என்றுதான் எடுத்துக்கொள்வேன்.

கிளியோ:

இது பிதற்றல் என்றால் அதை நெஞ்சருகே வைத்திருப்பது இனிமையான ஓர் அனுபவம். கிளியோபாட்ராவுக்கும் அப்படித்தான் என்று வைத்துக் கொள்ளங்களேன். ஆனால் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். உங்கள் கண்களுக்குச் சரி யென்று படாதபோது என் சிறப்புக்களே என்னைக் கொல் கின்றனவே. உங்கள் கடமை உங்களை இங்கிருந்து அழைக்கிறது. எல்லாக் கடவுளரும் உங்களோடு இருப்பார்களாக. உங்கள் காலடிக்கு வெற்றிகள் மென்மையாகப் பாதையிட்டும்..

ஆண்டனி:

போவோம் வாருங்கள். பிரிவு இருக்கும் தான். பின் பறந்து

போகும். என் நெஞ்சில் இருக்கும் நீ என்னோடேயே இங்கிருந்து போகிறாய். இங்கிருந்து போகும் நானோ இங்கேயே இருக்கிறேன். நடவுங்கள்

(போகிறார்கள்)

களம் - 04

ரோம் சீசிரின் மாளிகை

(கழுத்துறைப் படித்தபாடு அக்டோவியஸ் சீசர் வருகிறார்)

லெபிடஸ் வருதல்...

சீசர்:

லெபிடஸ்! உங்களுக்கு தெரியும் தான் என்றாலும் சொல்லி விடுகிறேன். ரோமப் பேரரசில் நமது பங்காளியான அவர்மீது எனக்கு வெறுப்புக்கிடையாது. அலெக்ஸாண்ட்ரியாவில் இருந்து வரும் தகவல்களைப் பாருங்கள். மீன் பிடிக்கப் போகிறாராம். இரவில் குடித்துக் கும்மாளமிடுகிறாராம். கிளியோ பாட்ராவுக்கு எந்த அளவு ஆண்மை இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கே இவரது ஆண்மையுமாய்.

லெபிடஸ்:

அவருடைய சிறப்புக்களையெல்லாம் மறைக்கும் அளவுக்கு குற்றங்கள் இருக்கக் கூடும் என்பதை நான் நினைத்துக்கூடுப் பார்த்ததில்லை. இரவில் பிரகாசமாகத் தோன்றும் வானின் கறைகளைப் போல அவரது கறைகளும் தோன்றுகின்றன. எல்லாம் அவரோடு பிறந்தவை, அவ்வப்போது ஏற்படுத்திக் கொண்ட பழங்கங்கள்லை. என்னதான் சரிப்படுத்திக் கொள்ள நினைத்தாலும் சரியாகாதவை.

சீசர்:

நீங்கள் ரொம்பத்தான் கரிசனத்தோடு பேசுகிறீர்கள், தாலமியின் படுக்கையில் படுப்பது தவறில்லை என்றே கொள்வோம், ஒரு ராச்சியத்தை ஒரு கணநேரம் மகிழ்வில் தந்துவிடுவதும் வீரகாவியம்

தவறில்லை என்போம். ஓர் அடிமையோடு சோந்து குடித்து விட்டு போதையில் உள்றுவதையும் தவறில்லை என்போம் பட்டப்பகலில் வீதிகளில் அயோக்கியர்களோடு இடித்துப் பிடித்து ஆடுவதும் தவறில்லை என்போம். இவை எல்லாமே அவரைப் பொறுத்த அளவில் சிறப்பேஎன்போம்...

இதனால் எல்லாம் அவர் மதிப்புக்கெடாது என்றால், அவர் வினோதமான பிறவியாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.... ஆனால் அவரது களியாட்டங்களால் நமக்கு சுமை அதிகமாவது சரியா? இதையெல்லாம் விட்டுவர வேண்டிய அளவுக்கு எச்சரிக்கை மேகங்கள் குழந்த பின்னும் நாம் அதை அவருக்கு தெரியப் படுத்திய பின்னும் செய்தியாளன் நாட்டு நிலைமையை உணர்த்திய பின்னும் அப்படி யே இருந்தால் எப்படி? இதைக் கண்டிக்கத்தான் வேண்டும்.

(செய்தி கொண்டு வருகிறான் ஒருவன்)

ஸஹிடன்:

இதோ இன்னும் கொஞ்சம் செய்தி வந்திருக்கிறது.

செய்தியாளன்:

தங்கள் ஆணைப்படி யே நடந்து கொண்டேன். ஒவ்வொரு மணி நேரத்து நிலைமையும் தங்களை வந்தடையும் பாம்பி கடலில் பலத்தோடு இருக்கிறார். சீசரைக் கண்டு பயந்தவர்கள் எல்லோரும் பாம்பியுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

சீசர்:

இதையெல்லாம் நானே எதிர்பார்த்தேன். காலங்காலமாகவே நமக்கும் சொல்லித்தரப்பட்ட பாடந்தானே! அதிகாரத்தில் இருப்பவனை அதிகாரம் இருக்கும் வரைக்குமே மக்கள் விரும்புவார்கள். அவனது நேரம் கெடும்போது அவனை யாருமே விரும்புவதில்லை. அவன் தனக்குத் தேவை என்று உணரும் வரை அவனது பெருமை யாருக்கும் தெரிவதில்லைத்தான் அலைவீச்சிலும் தாழ்விலும் அலைப்பறும் கடற்செடியின்

கொடி போல இங்கும் அங்கும் அலைந்து அந்த அலைச் சலிலேயே அழுகிப் போகின்றனர் மக்கள்.

செய்தியாள்:

சீர் நான் கொண்டு வந்த செய்தி இத்தாலியின் கடல் பிரதேசங்களில் கடல் கொள்ளையர்கள் ஊடுருவுகின்றனர். அவர்களும் இளைஞர்களும் உங்களுக்கு எதிராக பாம்பியுடன் கூட்டுச் சேருகின்றனர்... போரைவிட பாம்பியின் பேரே நமக்கு பலமான அடிகளைத் தரும் போல் இருக்கிறது.

சீர்:

ஆண்டனி! உன் காமக்களியாட்டங்களை விட்டுவிட்டு வந்துவிடு, தீர்மிகு போர்க்களங்களில் வெற்றித்திலகமிட்ட மாவீரர் நீ... பனியென்றும், பாறையென்றும் மழையென்றும், குளிரென்று பாராது, படை நடத்தியவன் நீ... களம் பல கண்ட வீரர் என்பதை உலகிறுயும்... இருந்தாலும் உன் இன்றைய நிலைமை உனக்கு வெட்கக் கேட்டல்வா?

லைபிடஸ்:

அடாடா... இப்படி எல்லாம் மாறிப் போனாரே...

சீர்:

அவரது கேவலங்கள் அவரை ரோம் நகரை நோக்கி சீக்கிரம் விரட்டட்டும் நாமிருவராவது போர்க்களத்துக்குப் போக வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது. ஆலோசனைக் கூட்டத்தைக் கூட்டுங்கள். நமது சோம்பலைத்தின்றே பாம்பி கொழுக்கிறான்.

லைபிடஸ்:

கடலிலும் தரையிலும் எந்த அளவுக்கு நான் போர்களைச் சந்திக்க முடியுமென்பதை உனக்கு நாளைக்குத் தெரிவிக்கிறேன், சீர்!

சீர்:

அதுவரையில் நானும் காத்திருக்கிறேன், சென்று வாருங்கள் வீரகாவியம்

களம் - 05

அலைக்காண்ட்ரியா கிளியோபாட்ராவின் மாளிகை
(கிளியோபட்ரா, சார்மியான், ஸ்ராஸ், மார்டியன் வருகிறார்)

கிளியோ:

சார்மியான்!

சார்மியான்:

சொல்லுங்கள்

கிளியோ:

கொஞ்சம் தூக்க மருந்தைத் தாகுடிப்பதற்கு.

சார்மியான்:

ஏன் அரசியாரே?

கிளியோ:

ஆண்டனியிடம் இருந்து பிரிந்திருக்கும் காலத்தைத் தூங்கிக் கழிப்பதற்கு...

சார்மியான்:

அவரைப்பற்றி நீங்கள் அதிகமாகத்தான் நினைத்துக் கொள்கிறீரார்கள்.

கிளியோ:

துரோக வார்த்தைகள் பேசுகிறாய்.

சார்மியான்:

அப்படிக் கருதவில்லை அம்மணி.

கிளியோ:

மார்டியன் அலியே!

மார்டியன்:

என்ன செய்ய வேண்டும் அரசியாரே?

கிளியோ:

உன் பாட்டைக் கேட்க இது நேரம் இல்லை. ஓ சார்மியான்... இப்போது அவர் எங்கிருப்பார் என்று நினைக்கிறாய்? நின்று கொண்டிருப்பாரா... உட்கார்ந்திருப்பாரா... இல்லை நடந்து கொண்டிருப்பாரா... அல்லது குதிரையில் சவாரி செய்து கொண்டிருப்பாரா? ஆஹா ஆண்டனியைச் சுமக்கும் குதிரை கொடுத்து வைத்தது. நன்கு சுமந்து செல். நீ யாரைச் சுமக்கிறாய் என்பது தெரியுமா? இவ்வுலகைச் சுமக்கும் அட்லாசின் மனித வடிவம். மனிதகுலத்துக்கே ஆதாரமானவர். இப்போது பேசிக் கொண்டிருப்பாரோ? அல்லது “என் நெல்நதி நாகமே!” என்று முனுமுனுத்துக் கொண்டிருப்பாரோ?

அகள்ற மார்பை உடைய சீசர் இந்த நாட்டு மன்னில் இருந்த போது ஒரு பேரரசின் தீனியாக நானிருந்தேன். என் கண்களைப் பார்த்த பாம்பி, பார்த்துக் கொண்டே உருகி இறந்து விடுவதைப் போல நிற்பார். என் மீது அவருக்கு அவ்வளவு ஆசை...

(அலைக்ஸாஸ் வருகிறான்)

அலைக்ஸாஸ்:

எகிப்தின் அரசி வாழ்க!

கிளியோ:

ஆண்டனியை எதிர்பார்த்த எனக்கு என்ன ஏமாற்றம் நீ ஆணாலும் அவரிடம் இருந்து வருகிறாய் அல்லவா! அருமஞ்சை உன் மீது தடவி அனுப்பி இருக்கிறாரோ? எப்படி இருக்கிறார் என் மாவீரர் ஆண்டனி?

அலைக்ஸாஸ்:

அவர் தங்கள் நினைவுடனேயே இருக்கிறார்...

கிளியோ:

சரி சரி அவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாரா? கவலை ஏதாவது!

வீரகாவியம்

அலைக்காள்:

கடுங்கோடைக்கும் கடுங்குளிருக்கும் இடைப்பட்ட காலம் போல... மகிழ்வும் இல்லைதுயரும் இல்லை...

கிளியோ:

ஓ சரியான மனதிலைதான். கேட்டுக் கொள் சார்மியான், கேட்டுக் கொள் அவரது இதயம் எகிப்தில் இருக்கிறது. அதனால் தான் மகிழ்ச்சியும் இல்லை, துக்கமும் இல்லை. இரண்டுக்கும் இடையே... ஆஹா... சொர்க்கத்தின் கலவை அது. நான் அனுப்பியவர்களைப் பார்த்தாயா?

அலைக்காள்:

பார்த்தேன் பார்த்தேன். இருபது பேருக்கு மேலே ஏன் அத்தனை பேரை அனுப்பியிருக்கிறீர்கள்?

கிளியோ:

ஆண்டனிக்கு நான் ஆளனுப்பாத நாள் அழிந்தே போகும்! சார்மியான் நீயே சொல் சீசரை நான் இந்த அளவுக்குக் காதவித்தேனா?

சார்மியான்:

ஆஹா... மாவீரர் சீசர்...

கிளியோ:

இன்னொருமுறை அப்படி வாயைத்திறந்தால் மூச்சு முட்டிவு செத்துப் போவாய். மாவீரர் ஆண்டனி என்று சொல்.

சார்மியான்:

தீரர் சீசர்...

கிளியோ:

கடவுளே ஜூவிஸ் ஆண்டனிதான் மாமனிதர். சீசரைப்பற்றிப் புகழ்ந்தாயோ உன் பல்லை உடைப்பேன்.

சார்பியான்:

நீங்கள் அன்று சொன்னதை, நான் இன்று சொல்கிறேன்

கிளியோ:

விவரம் தெரியாத நாட்களில் சொன்னது அது. ஒவ்வொரு நாளும் என்னிடமிருந்து பல கடிதங்கள் ஆண்டனிக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். இல்லையேல் எகிப்தில் யாரும் இல்லாமல் செய்து விடுவேன்.

(போகிறார்கள்)

களம் - 06

மெசினாவில் பாம்பியின் வீடு

(பாம்பி மெனக்ரோட்ஸ் கவச உடையில் வருகிறார்கள்)

பாம்பி:

கடவளருக்கு நியாயங்கள் தெரியும் என்றால் நியாயத்தின் பக்கமிருப்பவர் காரியங்களுக்கு உதவுவார்.

மெனக்:

பாம்பி! ஒன்றைத் தெரிந்து கொள். எதை அவர்கள் தாமதப் படுத்துகிறார்களோ அதை அவர்களால் மறுக்க முடியாது.

பாம்பி:

நாம் எதற்காகப் பிரார்த்திக்கின்றோமோ அது இந்தத் தாமதத்தால் சிதைந்து போய் விடக் கூடாதல்லவா?

மெனக்:

நம்மைப்பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்பதால்த் தான் கடவுள் நமக்கு சாககமான சில சந்தர்ப்பங்களைத் தருகிறார். அது எமக்கு லாபம் தான்.

பாம்பி:

நான் ஜெயிக்கத்தான் போகிறேன். மக்கள் என்பக்கம் கடல் என் வீரகாவியம்

காலடியில்... என் பலம் இண்டைக்கு வளர்பிறை மார்க் ஆண்டனி எகிப்தில் தன் பசியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். எகிப்தைவிட்டு வெளியேறி யுத்தத்துக்கு வரமாட்டார். ஆண்டனி இல்லாவிட்டால் சீசர் தன் பலத்தை இழந்து விடுவான்...

மெனக்:

பலமான படைகளோடு சீசரும் லெபிடஸ்ஸும் களத்துக்கு வந்தாயிற்று.

பாம்பி:

யார் சொன்து உனக்கு? அது பொய்...

மெனக்:

லிவ்வியஸ்தான் சொன்னார்.

பாம்பி:

அவர் கனவுதான் காண்கிறார். ஆண்டனியை எதிர்பார்த்து இருவரும் ரோமில் கிடக்கிறார்கள். இளமை தவறிப்போன காமக் கிழத்தி கிளியோபாட்ராவின் உதடுகளைக் காதலின் மந்திரங்கள் மென்மையாக்கட்டும் குனியக்காரியின் சாகசங் களும் அழகும் அவளிடம் ஒன்றாகட்டும். இரண்டோடும் காமமும் கலக்கட்டும். அந்தக்காமக்களியாட்டக்காரரை விருந்துகளின் வளத்தோடு பிணைக்கட்டும். அப்படியே அவர் அறிவு மழுங்கிக் கிடக்கட்டும்.

(வேறியஸ் வருகிறான்)

வேறி:

நான் சொல்லப் போவதை நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொண்டு தான் சொல்கிறேன். எந்த நேரமும் மார்க் ஆண்டனி ரோமுக்கு வந்து சேரலாம். எகிப்தை விட்டு அவர் கிளம்பிய நேரத்துக்கு இதற்குள் ரோம் வந்து சேர்ந்திருக்க வேண்டும்.

பாம்பி:

இந்தத் தகவல் எனக்கு அதிர்ச்சியைத் தந்துவிட்டது மெனஸ். அந்தக் காமக் களியாட்டக்காரர் இந்தச் சாதாரணப் போருக் காகக் கவசம் பூட்டமாட்டார் என்றிருந்தேன். ஆனால் ஆண்டனியின் திறமைக்கு எதுவும் ஈடாகாதே! எகிப்திய விதவை அரசியின் மடியில் இருந்து காமத்தில் சலிக்காத ஆண்டனியைப் பிடிந்திருத்து வந்த வகையில் சீசருக்கு வாபம் தான்.

மெனக்:

எனக் கென்னவோ சீசரும் ஆண்டனியும் சூழகமாகப் போவார்கள் என்று படவில்லை. இறந்து பேன் அவர் மனைவி சீசரை எதிர்த்துப் போரிட்டவள் தானே. அவர் சகோதரனும் கூடத்தான் சீசரை எதிர்த்தான்...

பாம்பி:

எல்லாம் நாம் வணங்கும் கடவுளின் சித்தப்படியேநடக்கட்டும். நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நமக்கு இப்போது தேவை வலுவான கரங்களே. போகலாம் வா... மெனஸ்
(போகிறார்கள்)

களம் - 07

ரோம் - லெபிடனின் வீடு

(அனோ பார்பஸ், லெபிடஸ் வருகிறார்கள்)

லெபிடஸ்:

எனொபார்பஸ்! உன்னுடைய தளபதியிடம் சொல்லிக் கொஞ்சம் பதட்டமில்லாமல் பேச்சொல், மென்மையாகப் பேச்சொல் உன் பெருமைக்கு பொருத்தமாயிருக்கும்.

அனோ:

ஆண்டனியின் கெளரவத்துக்குப் பொருத்தமாகச் சீசரைப் பேச்சொல்கிறேன். சீசரியன் பேச்சில் ஆண்டனியின் உனர்ச்சி

வீரகாவியம்

தூண்டப்படுமானால் ஆண்டனி சினத்தின் எல்லைக்கே
சென்று விடுவார்.

பெபிடன்:

தனிப்பட்ட விரோதங்களைக் காட்டிக் கொள்ளும் சமயமல்ல
இது...

எனோ:

அந்தச்சமயத்தில் எந்தெந்தப் பிரச்சினை வருகிறதோ அதற்குத்
தகுந்த சமயம் தான் ஒவ்வொரு சமயமும்

பெபிடன்:

ஆனால் சில்றை விவகாரங்கள் பெரிய பிரச்சினைக்கு வழிவிட்டு
ஒதுங்கத்தானே வேண்டும்?

எனோ:

சில்றை விவகாரங்களுக்கு முதலிடம் என்றால்... வேண்டிய
தில்லைத்தான்

பெபிடன்:

உன் பேச்சில் உணர்ச்சிதான் வெடிக்கிறது. தயவு செய்து
தீக்கங்குகளை வீசிவிடாதே...

இதே ஆண்டனி வருகிறார்.

(ஆண்டனியும் வெண்டியஸ்ஸும் வருகிறார்கள்)

எனோ:

அதோ அங்கே... சீசரும் வந்துவிட்டார்.
(சீசர், மெசினாஸ், அக்ரிப்பா வருகிறார்கள்)

ஆண்டனி:

இங்கே நாம் ஒரு தீர்வுக்கு வந்தால் பார்த்தியாவுக்குப் போக
வெண்டியது தான் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கவனி
வெண்டியஸ்...

சீர்:

எனக்குத் தெரியாது மெலினாஸ் அக்ரிப்பாவைக் கேட்டுப்பார்.

லெபிடஸ்:

மதிப்பிற்குரிய நண்பர்களே! நாம் கூடியிருப்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் பற்றிப் பேச... சில்லறை விவகாரங்கள் அதைக் கெடுத்து விடக்கூடாது. என்ன பிரச்சினையானாலும் பேசித் தீர்க்கலாம். சின்னச் சின்ன வித்தியாசங்களைச் சுத்தம் போட்டுப் பேசினால் காயத்துக்கு மருந்து போடப்போய் சாவுக்கு வழிகாட்டியதாகப் போய்விடும். என் மதிப்புக்கரிய தோழர்களே! எதில் கருத்து வேறுபாடு அதிகமோ அதுபற்றிப் பேசும் போது மிகவும் இனிமையாகப் பேசங்கள்...

ஆண்டனி:

சரியாகச் சொன்னீர்கள். நம்முடைய படைகளே நமக்கு எதிராகத் திரண்டு நின்றாலும் நான் அதைத்தான் செய்வேன்.

சீர்:

வாருங்கள் ஆண்டனி!

ஆண்டனி:

நன்றி சீர்.

சீர்:

உட்காரலாமே!

ஆண்டனி:

நீங்கள் உட்காருங்கள்...

சீர்:

இருக்கட்டும் சொல்லுங்கள்...

ஆண்டனி:

சில விஷயங்கள் மோசமானதாக இல்லாவிட்டாலும் அப்படி வீரகாவியம்

நீங்கள் எடுத்தக் கொள்கிறீர்களாமே. அப்படி யே மோசமானது தான் என்றாலும் உங்களுக்கு நேரடியாகத் தொடர்பில்லாத விஷயங்களைக்கூட....

சீர்:

ஒன்றுமே இல்லாத விஷயங்களுக்காகவோ அல்லது சில்லறை விவகாரங்களுக்காகவோ நான் கோபப்பட்டால் உலகம் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கட்டும். அதுவும் உங்களைப் பற்றிய விஷயத்திலோ... அதைவிட மோசமான சிரிப்புக்கு நான் ஆளாகிவிடுவேன்.

ஆண்டனி:

நான் எகிப்தில் இருப்பது உங்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட விஷய மென்கிறீர்கள்...

சீர்:

நான் ரோமாபுரியில் இருப்பது உங்களுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்பதை விட அதிகமில்லைத்தான். ஆனால் அங்கிருந்து கொண்டு எனக்கு எதிராக ஏதாவது செய்தால் நீங்கள் அங்கே இருப்பது நான் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகித் தானே போகிறது?

ஆண்டனி:

உங்கு எதிராகவா? என்ன நினைத்துப் பேசுகிறாய் நீ?

சீர்:

எனக்கு இங்கே என்ன நடந்தது என்பதை நினைத்துப் பார்த்தால் என்ன என்னைத்தோடு நான் பேசுகிறேன் என்பது உங்களுக்குப் புரியும் உங்கள் மனைவியும், தம்பியும் என் மீது போர் தொடுத் தார்கள். அவர்கள் என்னோடு போரிட வந்தது உங்களுக்காக, நீங்கள் தான் அவர்களைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறீர்கள்.

ஆண்டனி:

நீ தவறாக புரிந்து கொண்டு பேசுகிறாய். என் தமிழி தன் காரியத்தில் என் பெயரை இழுக்கவே இல்லை. நானும் கொஞ்சம் விசாரித்துவிட்டுத்தான் சொல்கிறேன். உனக்கெதி ராகப் போரிட்டவர்களிடம் இருந்தே கிடைத்த உண்மையான தகவல்ப்படிதான் சொல்கிறேன். உன்னை எதிர்ப்பதும் என்னை எதிர்ப்பதும் ஒன்றுதானே. உனக்கும் எனக்கும் பொதுவாக இந்தப் பேரரசு இருக்கும்வரை உன்னை எதிர்ப்பவர் என்னையும் எதிர்ப்பவர் தான். இதைப்பற்றி நான் முன்பு எழுதிய கடிதங்களையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டாயே. சின்னச்சின்ன விஷயங்களுக்காக என்னோடு ச்சரவிடுவது என்று முடிவு செய்து கொண்டால்லன்கு இதுவல்லசரியானகாரணம் தெரிந்து கொள்.

சீசர்:

என் நுடைய முடிவுகளில் தவறுகள் கண்டுபிடித்து உங்களையே புகழ்ந்து கொள்ளப் பார்க்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் காட்டும் காரணங்கள் இதைவிட அற்பமானவை...

ஆண்டனி:

அப்படி இல்லை. இல்லவே இல்லை. ஒரே காரணத்துக்காக இணைந்து போரிட்டவர்கள் நாம். உன்னை எதிர்க்கும் எவராலும் எனக்கு ஆபத்துத்தான் அந்த மாதிரியான போர்களைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டுவிடுவேன் என்று நீ கனவிலும் “கருதாதே. என் மனைவியைப் பொறுத்தவரை... சொல்ல என்ன இருக்கிறது? அந்த மாதிரி இன்னொருத்தி இருந்தால் போதும். உலகத்தின் மூன்றிலொரு பாகத்தில் அமைதியைக் கொண்டுவர முடியாது. அவனைச் சமாளிப்பது சிரமம்.”

எனோ:

நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த மாதிரி மனைவியொருத்தி இருந்தால் ஆண்கள் எல்லோரும் எப்போதும் பெண்களோடு மல்லுக்கு நிற்க வேண்டியது தான்.

ஆண்டனி:

அவருக்குப் பெறுமை என்னளவும் இல்லை சீசர். விவேகமும் கிடையாது. அதனால் தான் இவ்வளைவு ரகளைகளும். திருத்தவே முடியாதவள். உன் நிம்மதியைக் கெடுத்து விட்டாள் என்பதை வருத்தத் தோடு நான் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனாலும் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்பதை நீயும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

சீசர்:

நீங்கள் அலெக்ஸாண்ட்ரியாவில் கும்மாள மடித்துக் கொண்டிருந்தபோது நான் கடிதங்களை அனுப்பினேன். வாங்கிச் சட்டைப்பையில் வைத்துக் கொண்டார்கள். என்னிடமிருந்து வந்தவர்களைக் கேவி பேசின்ர்கள். உங்களிடம் நெருங்கவே விடவில்லை.

ஆண்டனி:

அய்யா! நான் அனுமதிக்குமுன்னரே என் முன் வந்து நின்றான் அவன். அதுதான் கொஞ்சம் நிதானம் இல்லாமல் போய் விட்டேன். இதை அவனிடமே கூறிவிட்டேனே... சரி விடு... நம்மிடையே அவனால் சக்சரவு வேண்டாமே...

சீசர்:

உங்கள் வாக்குறுதிகளை மீறிவிட்டார்கள்.

லெபிடன்:

மெல்லப் பேச சீசர்!

ஆண்டனி:

வேண்டாம் லெபிடஸ் பேசட்டும் விட்டுவிடு, நீ சொல் சீசர்... என் வாக்குறுதி என்று சொல்லி வந்தாயே

சீசர்:

எனக்குத் தேவைப்படும் போது படைகளை அனுப்ப

வேண்டியது என் உதவிக்கு வரவேண்டியது... இரண்டையும் மறுத்து விட்டார்களே...

ஆண்டனி:

மறந்து விட்டேன் என்று சொல் மறுக்கவில்லை அதுவும் சுகத்தின் விஷயத்தில் மயங்கியிருந்தபோது... எந்தளவுக்கு முடியுமோ இறங்கிவந்து மன்னிக்கக் கேட்கிறேன். ஆனால் என் பெருமைக்கு என் நேரமையால் பங்கம் வரக்கூடாது. ஃபலவியா என்னை எகிப்திலிருந்து இங்கே வரவைக்க வேண்டும் என்றே உன்மீது படையடெத்திருக்கிறாள்.

ஸெபிடல்:

ஆஹா எவ்வளவு பெருந்தன்மையான பேச்சு!

மெளினா:

உங்களுக்குச் சரியென்று பட்டால் இன்னும் விவகாரங்களை வளர்க்க வேண்டாமே... இந்த நேரத்தின் தேவை உங்களிடையே சமரசந்தான்...

ஸெபிடல்:

சரியாகச் சொன்னாய் மெளினாஸ்

எனோ:

உங்களுக்குள்ளேயே பிணக்கு வேண்டாம்

ஆண்டனி:

உன் வேலை போர்க்களத்தில்தான்... பேசாதே!

எனோ:

சரி உங்கள் காரியம் தொடரட்டும் நான் கல்லைப் போல அமைதியாகிவிடுகிறேன்.

சீசா:

அவர் சொல்லவந்ததை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று வீரகாவியம்

சொல்ல மாட்டேன்தான். என்றாலும் ஆவர் பேசும் விதம் தான்... நாம் நீண்ட நாட்களுக்கு நண்பர்களாக இருக்க முடியாது தான். நமது செயல்களில் நம்மிடையே இருக்கும் வேறுபாடுகள் தான் நன்றாய்த் தெரிகின்றனவே, இருந்தாலும் நம்மைப் பிணைக்கக் கூடிய விஷயம் எதுவென்று தெரிந்தால் உலகின் ஒரு கோடி முதல் மறுகோடிவரையிலும் அதைத் தேடிச் செல்வேன்...

அக்ரிப்பா:

நான் பேசலாமா சீர்?

சீர்:

பேசுங்கள் அக்ரிப்பா... சொல்லுங்கள்

அக்ரிப்பா:

உன்தாய் வழியில் உனக்கொரு சகோதரி இருக்கிறாள். அழகான ஆக்டோவியா! பெருமை மிகு ஆண்டனியும் மனைவியை இழந்து விட்டாரல்லவா...

சீர்:

அப்படியெல்லாம் பேசாதீர்கள் அக்ரிப்பா! கிளியோ பட்ரா வின் காதில் விழுந்ததோ... உங்கள் விவேகமற்ற பேச்சுக்கு ஒரு விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்

ஆண்டனி:

இன்னும் நான் யாரையும் திருமணம் செய்து கொள்ள வில்லையே சீர். அக்ரிப்பா என்ன சொல்கிறார் என்பதையும் கேட்டுக் கொள்கிறேனே.

அக்ரிப்பா:

உங்கள் இருவரையும் எப்போதும் ஒன்றாய் வைத்திருக்க உங்களை மைத்துனர் ஆக்க அவிழாத முடிச்சில் உங்களை ஒன்றாகப் பிணைக்க... அக்டோவியாவை ஆண்டனி மனத்து கொள்ளட்டும்!

ஆண்டனி:

சீசர் பேசலாமே

சீசர்:

ஆண்டனிக்கு இவர் சொன்னது எப்படிப்படுகிறது என்பதை கேட்காதவரை சீசர் பேசமாட்டார்.

ஆண்டனி:

அப்படியே அக்ரிப்பா என்று சொல்லிவிட்டால் சொன்னதை நிறைவேற்ற அக்ரிப்பாவுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது.

சீசர்:

சீசரின் அங்கீகாரம் தரும் அதிகாரம். சீசருக்கு அக்டோவியா விள் மேல் இருக்கும் உரிமையின் அதிகாரம்...

ஆண்டனி:

பிரமாதமகாத் தெரியும் இந்த சிறப்பான யோசனைக்குக் கனவிலும் தடை சொல்ல நினைத்துப் பார்க்க மாட்டேன். உன் கையைக் கொடு. இந்த விஷயத்தில் செய்ய வேண்டியதைக் கவனி, இந்த நிமிடத்தில் இருந்து சகோதரபாசம் நம் உறவை ஆளட்டும். நம் பெரியபெரிய திட்டங்களை நிர்ணயிக்கட்டும்.

சீசர்:

இதோ என் கை! எந்த சகோதரனும் பாசம் காட்டாத அளவுக்குப் பாசம் வைத்திருக்கும் என் சகோதரியை உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன். நம் உள்ளங்களையும் அரசுகளையும் பிணைக்க அவள் நெடுநாள் வாழுட்டும்.

லைபிடல்:

சந்தோசமாக... அப்படியே நடக்கட்டும்.

வீரகாவியம்

ஆண்டனி:

பாம்பிக்கு எதிராக என் வாளை உருவக்கூடாது என்று நினைத்திருந்தேன். கொஞ்சக்காலமாகவே அவன் என்னை மதிக்கத்தான் செய்கிறான்... என்றாலும் அவனைச் சவாலுக்கு அழைக்க வேண்டியது தான்.

ஸ்ரீ:

காலம் நம்மை அழைக்கிறது பாம்பியை இப்போதே தேடிச் சென்று அழிக்க வேண்டும், தாமதித்தால் அவனே நம்மைத் தேடி வந்து விடுவான்.

ஆண்டனி:

எங்கிருக்கிறான் அவன்?

சீர்:

மைசேனியம் மலைப்பகுதியில்...

ஆண்டனி:

தறைப்படை எவ்வளவு

சீர்:

அதிகம் தான், அதிகமாகிக் கொண்டும் இருக்கிறது. கடலிலோ அவனே எல்லாமும்...

ஆண்டனி:

கேள்விப்பட்டேன். நாம் இதற்கு முன்பே இது பற்றிக் கூடிப் பேசியிருக்க வேண்டும். இனியாவது விரைந்து செயல் படுவோம். என்றாலும் போர் உடை தரிக்கும் முன் இப்போது பேசி காரியத்துக்கான ஏற்பாடுகளை விரைந்து முடிப்போமா?

சீர்:

சந்தோசமாக... என் சகோதரியும் உங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளட்டுமே, போவோமா?

ஆண்டனி:

போகலாம் லெபிடஸ் நீங்களும் வாருங்கள்... நீங்களில் வாமலா...

லெபிடஸ்:

எந்தக் காரணமும் என்னை நிறுத்தி வைக்க முடியாது.
(சீசர், அன்ரனி, லெபிடஸ் வெளியேறுகிறார்கள்)

களம் - 08

ரோம் - சீசரின் மாளிகை

ஆண்டனி, சீசர், ஆக்டோவியா

ஆண்டனி:

பேரரசின் பொறுப்புகள் என்னைச் சில நாட்கள் உன் நெஞ்சி விருந்து பிரிக்கின்றனவே.

ஆண்டோவியா:

அந்த நாட்கள் முழுவதையும் உங்களுக்காகப் பிரார்த்தித்துக் கடவுள்முன் மண்டியிட்டே கழிப்பேன்.

ஆண்டனி:

விடைபெற்றுக் கொள்ளட்டுமா சீசர்! ஆக்டோவியா என்னுடையவளே! இந்த உலகம் கூறுவதை வைத்துக் கொண்டு என்னைக் களங்கமுடையவன் என்று கொள்ளாதே ஏதோ என் கடமைகளில் இருந்து நான் சிறிது வழுவித்தான் விட்டேன். ஆனால் இனிமேல் எல்லாமும் முறையகத்தான் செய்வேன். நல்லிரவு அன்புக்குரியவளே, நல்லிரவு அய்யா.

சீசர்:

நல்லிரவாகட்டும்.

களம் - 09

அலைக்ளாண்டியாவில் கிளியோபாட்ராவின் மாளிகை
(கிளியோபாட்ரா, சார்பியான், ஸ்ராஜ், அலைக்ளாஸ், சேவகன்)

கிளியோ:

ஓலிக்கட்டும் இசை... உணர்வுகளின் உணவு... காதலில்
அழுந்தவர்களுக்கு...

சேவகன்:

யாரங்கே ... இசை ஓலிக்கட்டும்

செய்தியாளன்:

அரசியே... அரசி

கிளியோ:

என்ன ஆண்டனி இறந்து விட்டாரா? அயோக்கியா... அப்படிச்
சொன்னால் உன் அரசியைக் கொன்ற பாவம் உணக்கு...

செய்தியாளன்:

முதலாவதாக... அவர் நலமே இருக்கிறார்.

கிளியோ:

பெற்றுக் கொள்துங்கத்தை

செய்தியாளன்:

தயவு செய்து நான் சொல்வதைக் கேட்கிறீர்களா, அரசி!

கிளியோ:

சொல் கேட்கிறேன். ஆனால் உன் முகத்தில் நல்ல செய்தி
தெரியவில்லை. ஆண்டனி சுதந்திரமாகத்தான் இருக்கிறார்.
நன்றாகத்தான் இருக்கிறார். ஆனால் உன் முகத்தில் ஏனிந்த
வாட்டம்? என்றாலும் அவருக்கு மட்டும் சரியில்லை யென்றால்
நீசாதாரனமாக வந்திருக்கவும் முடியாது.

செய்தியாளன்:

அரசியரோ! அவர்நன்றாகத்தான் இருக்கிறார்.

கிளியோ:

நீநேர்மையானவன்தான்.

செய்தியாளன்:

எப்போதையும் விட சீசுரும் அவரும் நெருக்கமாகி விட்டார்கள்.

கிளியோ:

என்னிடமிருந்து ஒரு பெரும்புதையலே கிடைக்கும் உனக்கு

செய்தியாளன்:

ஆனாலும் அரசி

கிளியோ:

என்ன ஆனாலும்

செய்தியாளன்:

ஆக்டோவியாவோடு பிணைக்கப்பட்டவராக...

கிளியோ:

என் ரத்தம் வற்றிப் போய்விட்டது. சார்மியான்!

செய்தியாளன்:

அரசியாரே! அவர் ஆக்டோவியாவை மணந்து கொண்டார்.

கிளியோ:

படுவேகமாக கொள்ளை நோய் உன்னைப் பிடித்துக் கொள்ளட்டும்.

(அவனை அடித்துத் தள்ளுகிறாள்)

செய்தியாளன்:

அரசியாரே! பொறுமை... பொறுமை...

வீரகாவியம்

கிளியோ:

அவருக்கு திருமணமகி விட்டதோ?

செய்தியாளன்:

ஆம் அரசி....

கிளியோ:

அயோக்கியனே! இங்கிருந்து ஓடிப்போய் விடு...

சார்மியான்:

மகாராணி... பொறுமை...

கிளியோ:

ஆண்டனியைப் புகழ்ந்து நான் சீசரை இகழ்ந்தேனே...

களம் - 10

மைஸ்னியம் அருகில்

(பாம்பி, மெனல், லைபிடஸ் ஒருப்பும் இருந்து வருகிறார்கள்)
(சீசர், ஆண்டனி, லைபிடஸ், எணையர்ப்பன், மெல்லினால் மறுபுறும்
இருந்து வருகிறார்கள்)

பாம்பி:

உங்கள் ஆட்கள் என்னிடம் பிணைக்கைதிகள், என்ஆட்கள் உங்களிடம் பிணைக்கைதிகள் போரிடும் முன்னர் பேசிப் பார்க்கலாமே...

சீசர்:

முதலில் பேச்சு வார்த்தை என்பதும் சரிதான் அதனால்தான் எமது விருப்பங்களை எழுதி விடுத்தோம். வெடித்துக் கிளம்பிய உங்கள் வாளை மடித்து வைக்க அவை போது மென்றால் சொல்லுங்கள். சிசிலிக்குத் திரும்பும் போது நீங்கள் உயர்ந்து வீரர் பலரை உயிரோடு அழைத்துப் போகலாம், மடிந்து விழாமல் இங்கேயே...

பாம்பி:

மூவரும் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் தானே இந்த பரந்த பேரரசின் மூப்பெரும் சென்ட்டர்கள்... கடவுளின் பிரதிநிதிகள் நீங்களே சொல்லுங்கள். தனயனும் நன்பரும் இங்கேயிருக்க என் தந்தை தன் மரணத்துக்குப் பழிவாங்க வேறுயாரைத்தேடிப் போக வேண்டும்? புருட்டஸ் முன்தோன்றிய ஆவிக்காக நீங்கள் மூவரும் பழித்தீர்த்தக் கொண்டார்கள், நல்லவன் கேஷியஸ்சதி காரணாக்கியது எது? ரோமானியர்களில் சிறந்த ரோமானியன் புருட்டஸ் - சுகந்திரத்தை நேசித்தவரோடு சோந்து எது அவனை வாளேந்தித் தலைநகரை ரத்தச் சோறாக்க வைத்தது? மனிதன் மனிதனாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதல்லவா? எந்தப் படையின் பாரத்தால் சிவந்த கடல் பெங்கி சுரைக்கிறதோ அந்தப்படையை, என் கடற்படையை நடத்தத் தூண்டியதும் அதே எண்ணந்தான். என் அருமைத்தந்தையை வஞ்சித்த ரோமாபுரியின் மீது என் வெஞ்சினத்தைக் காட்ட...

சீர்:

சொல்லுந்ததைச் சொல்ல எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆண்டனி:

உன் கப்பல்களை வைத்துக் கொண்டு எங்னை மிரட்ட முடியாது. பாம்பி கடலிலும் உன்னோடு மோதுவோம், கரையிலே எங்கள் பலம் அதிகந்தான். குயில் தனக்கென கூடு கட்டுவ தில்லை. நீங்களும் என் கூட்டில் முட்டையிட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

லைபிடன்:

அது இப்போதைக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயம். விஷயத்துக்கு வா, நாங்கள் சொல்லியனுப்பியதைப் பற்றிச் சொல்.

சீர்:

அதுதானே...

வீரகாவியம்

ஆண்டனி:

நாங்கள் சொல்லிவிட்டோம். என்பதற்காக அல்ல,
சொல்லியது எவ்வளவு நியாயம் என்பதை என்னி
ரற்றுக்கொள்..

பாம்பி:

சிசிலியும், சார்மியாவும் எனக்கு கடற் கொள்ளையர்
அனைவரையும் விலக்கிக் கொண்டால் பின்னும் குறிப்பிட்ட
அளவு கோதுமையை ரோமாபுரிக்கு அளக்க வேண்டும். இதை
ஏற்றுக் கொண்டால் முனை மழுங்கா வாட்களோடு கீறல்
வீழாக் கேடயத்தோடும்நாங்கள் போகலாம்.

உங்களிடம் பேச வரும் போதே ஏற்றுக் கொள்வதென்றுதான்
வந்தேன். ஆனால் மார்க் ஆண்டனி! நீங்கள் எனக்குத்
தொல்லை தந்துவிட்டார்கள். சொல்லிக் காட்டுவதால் என்
பெருமைக்கு இழுக்குத் தான். என்றாலும் சொல்லிவிடுகிறேன்.
சீரும் உங்கள் சகோதரரும் சண்டையிட்டுக் கொண்ட போது
உங்கள் தாய் என்னைத் தேடி சிசிலிக்கு வந்தார். நல்ல முறையில்
கிடைத்த வரவேற்பையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஆண்டனி:

கேள்விப்பட்டேன் பாம்பி, நன்றி சொல்லும் நாகரீகம்
தொரிந்தவர்கள்தான் ஆண்டனி...

பாம்பி:

கை கொடுங்கள். உங்களை இங்கு எதிர்கொள்வேன் என்று நான்
நினைக்கவே இல்லை.

ஆண்டனி:

கீழ்த்திசையின் மெத்தைகள் மிகவும் மென்மையானவை தான்.
ஆனால் நான் வர நினைத்த நேரத்துக்கு முன்பே என்னை
இங்கே வரவளைத்த உனக்கு நான் நன்றி சொல்லத்தான்
வேண்டும்.

சீர்:

உங்களைக் கடைசியாகப் பார்ப்பதற்கு இப்போது மாறித்தான் போய்விட்டார்கள்.

பாம்பி:

சிரமங்கள் என் முகத்தில் என்ன ரேகைகளை விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன என்பது எனக்கே தெரியாது தான். ஆனால் மாறி மாறி உருளும் அதிர்ஷ்ட தேவதை என் நெஞ்சை அடிமைப்படுத்தவும் முடியாது.

லெபிடஸ்:

நமது சந்திப்பு நல்லதற்குத்தானாகிவிட்டது.

பாம்பி:

நானும் அப்படியே நம்புகிறேன் லெபிடஸ். ஏற்றுக் கொண்டவற்றை ஒப்பந்தமாக ஏற்றுக் கொள்ளலாமே...

சீர்:

அடுத்தது அதுதானே.

பாம்பி:

புறப்படுமுன் விருந்து இருக்க வேண்டுமே யார் விருந்து முதலில் என்று சீட்டக்குலுக்கிப் பார்க்கலாமா?

ஆண்டனி:

முதல் விருந்து என்னுடைய பாம்பி-

பாம்பி:

அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். ஆண்டனி. குலுக்கிப் பார்த்து விடுவோமே முதலானால் என்ன? கடைசியானால் என்ன? உங்கள் எகிப்திய விருந்துதானே பிரமாதமானதாய் இருக்கப் போகிறது! எகிப்தில் சாப்பிட்ட சாப்பாட்டில் சீசரே பருத்துப் போனாராமே.

ஆண்டனி:

நிறையத்தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாய்.

பாம்பி:

நான் சொல்வது நல்லதையே என்னித்தான், ஆண்டனி.

ஆண்டனி:

ஆனால் வார்த்தைகள் தான்.

களம் - 11

(பாம்பியின் கப்பவில்)

(இசை சீசர், ஆண்டனி, வெபிடல், பாம்பி, அக்ரிப்பா, மெளினாஸ்,

எனோபார்பஸ், மெனஸ்)

ஆண்டனி:

லெபிடாஸைக் கரைக்குக் கூட்டிப்போ சீசர் -அவருக்குப் பதிலாக நான் அதைக் குடித்து விடுகிறேன்.

பாம்பி:

என்னதான் இருந்தாலும் இது அலெக்ஸாண்ட்ரியாவின் விருந்தாக முடியுமா?

ஆண்டனி:

அதற்குப்பக்கத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் பாத்திரத்தைத்தட்டி ஊற்று. இது சீசருக்காக.

சீசர்:

எனக்காக என்றால் வேண்டாம் தான். குடித்தால் குதூகலம் அடையாதவன்நான். என் போன்றவன் குடிப்பதே வியர்த்தம்.

ஆண்டனி:

காலத்தோடு ஒட்டிப் போசீசர்...

சீர்:

காலத்தைக் கைக்குள் கட்டிப் பிடித்திருக்க வேண்டும். நான்கு நாட்களுக்கு எதுவும் சாப்பிடாமல் இருக்கவும் நான் தயார். ஒரே நாளில் நான்கு நாள் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட என்னால் முடியாது.

எனோ:

ஆ... என் தீர்ச்சக்கரவர்த்தியே. எகிப்திய போதை நடனத்தை ஆடி இந்த மதுவைக் கொண்டாடலாமா?

பாம்பி:

ஆடினால் நல்லது வீரனே!

ஆண்டனி:

வாருங்கள், எல்லோரும் கைகோத்து ஆடலாம். வெற்றி கொண்ட மதுமங்கை நம்மை உறக்கத்தின் மயக்கத்தில் ஆழ்த்தும் வரை ஆடுவோம் வாருங்கள்.

எனோ:

வாருங்கள் கைகோர்த்து ஆடலாம்.

சீர்:

இன்னும் என்ன வேண்டும்? பாம்பி! கிளம்பட்டுமா? சகோதரரே வாருங்கள். நமது முக்கிய காரியங்கள் இந்தக் களியாட்டத்தைப் பார்த்து முகம் களிக்கின்றன. நண்பர்களே பிரிவோம் பார்த்தீர்களா? கண்ணங்கள் கூட மரத்துப் போய் விட்டன. ஆண்டனி! என்னைக் கொஞ்சம் பிடித்துக் கொள்கிறீர்களா?

பாம்பி:

உங்கள் விருந்தை நான் கரையில் ஒரு கை பார்த்து விடுகிறேன்.

வீரகாவியம்

ஆண்டனி:

பாருங்கள், பாருங்கள் இப்போதைக்கு ஒரு கை கொடுங்கள்

பாம்பி:

ஓ... ஆண்டனி! என் தந்தையின் வீடு இன்று உன்னுடைய தாகிவிட்டதே, அதனாலென்ன நாம் தான் நண்பர்களாகி விட்டோமே. வாருங்கள் படகுக்குப் போகலாம் வாருங்கள்...

எனோ:

பார்த்துப் போங்கள். கீழேவிழுந்து விடாதீர்கள்.

கடம் -12

சீசின் வீடு ஒரு பின்னாறை

(சீச். ஆண்டனி. ஆக்டோவியா, லெபிடஸ்)

ஆண்டனி:

போதும் சீசர்! நீங்கள் நின்று கொள்ளுங்கள்.

சீசர்:

என்னிடமிருந்து என் பெரும் பகுதியை எடுத்துச் செல்கிறீர்கள் ஆண்டனி நன்கு கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் சகோதரி! என் எண்ணங்களில் ஒரு நல்ல மணவி எப்படியிருப்பாலோ அப்படி நடந்து கொள். உன்னைப் பற்றிய என் வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் உண்மையாகட்டும். மேன்மை மிகு ஆண்டனி! நம் உறவைப் பலப்படுத்த நீங்கள் மணந்து கொண்ட ஆண்டோவியாவே அந்த உறவென்னும் சுவரை மோதி உடைக்க காரணமாகிவிடக்கூடாது. இவள் மூலமும் நம் உறவை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதென்றால் இந்த உறவையே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லைத் தான்.

ஆண்டனி:

உன் அவநம்பிக்கையைக் காட்டி என்னை அவமானப் படுத்தாதே.

சீர்:

சொல் வேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டேன்

ஆண்டனி:

என்னதான் கவலைப்பட்டாலும் சரி, பயப்படும் அளவுக்குச் சிறியதொரு காரணத்துக்கும் நான் காரணமாக மாட்டேன். கடவுள் உனக்குத் துணையிருப்பாராக, ரோமானியர்களின் விசுவாசம் உன் நோக்கங்களுக்குத் துணையாகட்டும். இத்தோடு விடைபெற்றுக் கொள்வோம்.

சீர்:

போய் வா என் அருமைச் சகோதரி, போய் வா. எல்லாச் சக்திகளும் உனக்கு சௌகரியத்தைத் தரட்டும் போய்வா.

ஆக்டோவியா:

என் அருமைச் சகோதரனே!

ஆண்டனி:

காதலென்னும் வசந்தத்தின் துளிகள் அந்தக் கண்ணீர், சந்தோசப்படு சீர்.

ஆக்டோவியா:

என் கணவரின் வீட்டை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அப்புறம்.

சீர்:

என்ன வேண்டும் சொல், ஆக்டேவியா!

ஆக்டோவியா:

நீகேட்க மட்டும் சொல்லட்டுமா.

(தனியாக அவன் காதுக்குள் ஏதோ சொல்கிறாள்)

ஆண்டனி:

நெஞ்சத்தைக் காட்ட அவள் நாவுக்கு முடியவில்லை.

சீர்:

போதும் ஆக்டோவியா! என் கடிதங்களாவது உன்னை வந்து பார்க்கும் உன்னை மறந்துவிட்டால் எனக்கு வழி வேது.

ஆண்டனி:

சரிசரி வாருங்கள்! என் சினேகிதத்தின் பலம் கடவுள் கொடுத்தது...

சீர்:

போய் வாருங்கள், சந்தோசமாயிருங்கள்.

ஆண்டனி:

வருகிறேன்.

களம் - 13

(கிளியோபாட்ராவின் மாளிகை)

(கிளியோபாட்ரா, சார்மியான், ஈராஸ், அவைக்ளாஸ்)

(செய்தியாள்ள் வருதல்)

செய்தியாளன்:

மிகவும் மதிப்பிற்குரிய அரசியே!

கிளியோ:

ஆக்டோவியாவை நீ பார்த்தாயா?

செய்தியாளன்:

ஆமாம் அரசி!

கிளியோ:

எங்கே?

செய்தியாளன்:

ரோமாபுரியில், நேருக்குநேராகப் பார்த்தேன் ஒரு புறம் சீர் மறுபுறம் ஆண்டனி.

கிளியோ:

என்னளவு உயரமா அவள்?

செய்தியாளன்:

இல்லை அரசி.

கிளியோ:

அவள் பேசக் கேட்டாயோ? அவள் குரல் எப்படி? கீச்சக்குரலா?
கட்டைக்குரலா?

செய்தியாளன்:

கேட்டேன் அரசி. அவர் குரல் அவ்வளவு மென்மையாக
இல்லை.

கிளியோ:

அவள் மீது அவருக்கு ஆசைநிலைக்காது.

சார்மியாளன்:

பிரமாதமான கணிப்புத்தான்

கிளியோ:

என்ன வயதிருக்கும் அவருக்கு?

செய்தியாளன்:

அரசியே, அவர் ஏற்கனவே ஒரு விதவை

கிளியோ:

விதவையா? சார்மியான் கேட்டுக்கொள்.

செய்தியாளன்:

ஒரு முப்பது இருக்கும்

கிளியோ:

முகம் நினைவில் இருக்கிறதா? வட்டமுகமா? நீண்ட முகமா?

செய்தியாளன்:

வட்டமுகம்

கிளியோ:

பெரும்பாலும் வட்ட முகங்காரிகள் முட்டாள் பெண்கள் தான்.
அவள்தலைமுடி என்ன நிறம்?

செய்தியாளன்:

பழுப்பு அரசியே, நெற்றியே விரலகலம்.

கிளியோ:

நீ சரியான ஆள்தான்.

களம் - 15

(ஆண்டனியும் ஆக்டோவியாவும் மருக்கிறார்கள்)

ஆண்டனி:

இல்லை இல்லை ஆக்டோவியா, அதுமட்டும் இல்லை. அவவெயல்லாம் மன்னிக்கப்பட வேண்டியவை. பாம்பியின் மீது படையெடுத்துவிட்டானே. உயிலொன்று எழுதி பகிரங்கமான பிறகு. என்னையும் மதிக்கவில்லை.

ஆக்டோவியா:

இவை எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். உங்களுக்கிடையே பிளவு என்றால் இருவருக்காகவும் பிரார்த்திப்பேன். என் கணவரை ஆதரியங்கள் என்பேன். என் சகோதராணைக் காப்பாற்றும் என்பேன். கணவன் ஜூயிக்க வேண்டும், சகோதரனும் ஜூயிக்க வேண்டும். இரண்டுக்கும் நடுவே வழியொன்றும் தெரியவில்லையே.

ஆண்டனி:

ஆக்டோவியா மென்மையானவளே! யாரிடம் என் அங்கு நிலைத்து நிற்குமோ அவர் பக்கம் நில். என் மரியாதை போனால் நானும் போய்விடுவேன். நீ கேட்டுக் கொண்டபடி

எங்கள் இருவருக் கிடையே தூதாகப் போ... அதேசமயம் உன் சகோதரனின் படைகள் பயனற்றுப் போகுமளவு படைதிரட்டி வைப்பேன். என்ன செய்ய நினைக்கிறாயோ அதை விரைந்து செய். அப்போது தான் உன் விருப்பங்கள் நிறைவேறும்.

ஆக்டோவியா:

நன்றி. மிகவும் பலவீனமான என்னை உங்களிடையே சமரசம் செய்யச் சக்தியுடையவளாக அந்தக் கடவுள் ஆக்கட்டும். உங்களிடையே போரென்றால் உலகம் இரண்டாகிவிடும். பினாங்கள் மலைபோலக்குவியும்.

ஆண்டனி:

யார் இதற்கு முதல் காரணமோ அவனை வெறுத்து விடு, இருவருமே சரிக்குச் சரி காரணமென்றால் தானே அவனிடம் பாச்ததையும் என்னிடம் காதலையும் சரிபாதியாகத் தரமுடியும் உண்ணால்? புறப்படு... உனது பயணம் வெற்றியளிக்கட்டும்.

(போகிறார்கள்)

களம் - 15

(ரோமாபுரி சீரின் வீடு)

ஆக்டோவியா:

வாழ்க் சீசர் அன்புக்கிளிய சீசர் வாழ்க்.

சீசர்:

உன்னைப் போய் கைவிடப்பட்டவர் என்று சொல்ல வேண்டி வந்துவிட்டதே -

ஆக்டோவியா:

அப்படிச் சொல்லவில்லையே நீங்கள், சொல்வதற்கு காரணமும் இல்லையே.

சீசர்:

பின் ஏன் இப்படிக் கழக்கமாக வந்து சேர்ந்திருக்கிறீர்? சீசரின் தமக்கையைப் போலவா வந்திருக்கிறாய்? ஆண்டனியின் வீரகாவியம்

மனைவி வரவைச் சொல்ல ஒரு படையே முன்னால் வரவேண்டுமே.

ஆக்டோவியா:

இப்படி வர யாரும் எனக்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கவில்லை. நானேதான் இப்படி வர முடிவெடுத்தேன். என் கணவர் ஆண்டனி நீங்கள் செய்யும் போர் ஏற்பாடுகள் பற்றிய தன் கவலையை என் காதுகளில் போட்டு வைத்தார். நானாகத்தான் அவர் அனுமதி பெற்று...

சீர்:

உடனே சரியென்றிருப்பாரே. அவருடைய காமத்துக்கும் அவருக்குமிடையேந்தானேதடை?

ஆக்டோவியா:

அப்படி யெல்லாம் சொல்லாதீர்கள்.

சீர்:

நான் அவரைக் கவனித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறேன். காற்றிலும் கடுகி அவரது விவகாரங்கள் என்னை வந்து சேர்க்கின்றன. எங்கிருக்கிறார் இப்போது எங்கிறாய்?

ஆக்டோவியா:

ஏன்? ஏதென்னில்தானே?

சீர்:

இல்லை வஞ்சிக்கப்பட்ட சகோதரியே கிளயோ பாட்ராவின் தலையசைவுக்கு ஒடிப்போய் விட்டார். ஓன்றாய்ச் சோந்து கொண்டு எல்லா அரசர்களையும் திரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆக்டோவியா:

அய்யா! ஒருவரை ஒருவர் தாக்கத்துடிக்கும் இருவருக்கிடையே என் உள்ளத்தைக் கூறு போட்டு விட்டேனே...

சீர்:

உன்னை வரவேற்கிறேன் உனக்கு எந்த அளவுக்கு துரோகம் செய்வார் என்று தெரிந்து கொள்ளும் வரை, என் பாடு ஆபத்தாகி விட்டது என்று தெரிந்து கொள்ளும் வரை, உன் கடிதங்கள் என்னைத் தங்க வைத்து விட்டன. தையரிமாக இரு... விதியின் நிரணயம் நம் வருத்தமின்றியே நிறை வேற்றட்டும். என்னங்களின் எல்லைக்கு அப்பாலும் உன்னை மோசமாக நடத்தி விட்டார். அதற்கு வஞ்சம் தீர்க்கக் கடவுளரே என்னை அனுப்புகிறார்கள். உன்மேல் பாசம் வைத்திருக்கும் என்னை சௌகரியமாக இரு, எப்போதும் உனக்கு இங்கே வரவேற்பு உண்டுதான்.

அக்ரிப்பா:

வரவேண்டும் அம்மணி.

மெளி:

வரவேண்டும்... ரோமாபுரியின் ஒவ்வோர் உள்ளத்திலும் உங்களுக்குப் பாசம் உண்டு. உங்கள் மேல் அனுதாபம் உண்டு. அந்தத் துரோகி உங்களை நிராகரித்து விட்டார். ஒரு வேசி யிடம் தன் அதிகாரத்தையும், பலத்தையும் அடக்குவைத்து விட்டார். அதை வைத்துக் கொண்டு அவளும் அதிகம் தான் துள்ளுகிறாள்.

ஆக்டோவியா?

அப்படியா அய்யா?

சீர்:

அப்படியே தான் சகோதரி. பொறுமையே உன் தோழியாக இருக்கட்டும். என் அருமை சகோதரி.

(போகிறார்கள்)

வீரகாவியம்

களம் - 16

ஆக்ஷயம் அருகில் - ஆண்டனியின் கூடாரம்.
(ஆண்டனி, கெள்ளியல், கிளியோபாட்ரா, எனோபார்பஸ்)

ஆண்டனி:

டேரண்டம், ஃப்ரண்டேலியம் இரண்டையும் அவ்வளவு விரைவாகக் கடந்து அயோனியக் கடலையும் தாண்டி இவ்வளவு விரைவில் டோரீஸெ எப்படிக் கைப்பற்ற முடியும்? கேள்விப் பட்டாயாகண்ணே?

கிளியோ:

சோம்பியிருப்பவர்தான் பிறர் சறுசறுப்பை மெச்சிக் கொள்வார்கள்.

ஆண்டனி:

நன்றாகத்தான் குத்திக் காட்டுகிறாய். எந்தாலும் சிறந்த மனிதருக்கும் ஏற்றமொழி தான். சோம்பிக்கிடக்கும் போது கேள்டியல்! கடலில் அவனை எதிர்கொள்வோம்.-

கிளியோ:

கடற்போர்தான் சரியானவழி.-

கெள்ளியல்:

கடற்போரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் காரணம்?-

ஆண்டனி:

கடலில் தான் எமக்குச் சவால் விடுகிறான்!

எனோ:

நீங்கள் கூடத்தான் அவரை ஒற்றறைக்கு ஒற்றை சண்டையிட சவால் விட்டார்கள். ஏற்றுக் கொண்டாரா என்ன?

கெள்ளியல்:

சீசர் பாம்பியை எதிர்த்துப் போரிட்டாரே, ஏன் நீங்களும் அவர் சவாலை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.-

எனோ:

உங்கள் கப்பல்களில் சரியான வீரர்கள் இல்லை. சீசரின் கடற்படை பலமுறை பாம்பியோடு பேரிட்ட படை.

ஆண்டனி:

கடற்போர்தான். கடற்போர்தான்.

எனோ:

மதிப்புக்குரிவரே, தரைப்படை நடத்துவதில் நிகரில்லாத நீங்கள் தற்போது தயங்குகின்றீர்கள். போர்த் தழும்புகள் ஏந்திய கலாட்படையினரைப் பிரித்துக் கப்பலில் ஏற்றப் போகி றீர்களே. நிகரில்லாத் தளபதி என்ற பெயர் பெற்ற நீங்கள் தயங்கு கின்றீர்கள்.

ஆண்டனி:

நான் கடலில் தான் போரிடுவேன்.

கிளியோ:

என்னிடம் அறுபது கப்பல்கள் இருக்கின்றன. சீசருடையது ஒன்று கூட சிறந்த கப்பல் இல்லை.

ஆண்டனி:

தேவைக்கு அதிகமான கப்பல்கள் தேவையில்லை. தேவையான ஆட்களோடு ஆக்டியம் துறைமுகத்திலிருந்து கிளம்புவோம். வரும் சீசரை எதிர்கொள்வோம். தோற்றுவிட்டால் வேண்டு மாணால் தரையில் சந்திப்போம்.

(செய்தியாளன் வருகிறான்)

செய்தியாளன்:

சீசர் நமது கண்காணிப்பின் எல்லைக்குள் வந்துவிட்டார். சீசர் டோரீனைக் கைப்பற்றி விட்டார்.

ஆண்டனி:

சீசர் நேரில் வந்திருக்க முடியுமா? முடியாது தான் பின் அவன் வீரகாவியம்

படை மட்டும் எப்படி வந்தது? கேன்டியஸ்! நமது பத்தொன்பது அணிகளையும், பன்னிரண்டாயிரம் சூதிரைப் படை வீரரயும் நீநடத்து. கப்பலுக்குப் போகிறோம். கிளியோ பாட்ரா! என்கடற்தேவதையே! வா போவோம்

களம் - 17

அலைக்ளாண்டியா, கிளியோபாட்ராவின் மாளிகை. ஆண்டனி

ஆண்டனி:

பார்.. நிலமகள் அவள் மீது நடக்க வேண்டாம் என்கிறான். என்னைத் தாங்க அவள் வெட்குகிறாள். நண்பர்களே வாருங்கள் வாழ்வின் பாதையில் மிகவும் பின்தங்கிப்போன நான் வழி தெரியாமல் திகைக்கிறேன். ஒரு கப்பல் நிறையத் தங்கம் வைத்திருக்கிறேன். எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் ஓடிப்போய்ச் சீசரிடம் சமாதானமாயச் சோந்து கொள்ளுங்கள்.

எல்லோரும்:

ஓடுவதா? நாங்களா? மாட்டோம்....

ஆண்டனி:

நானே ஓடிவந்து விட்டவன் தானே, கோழைகள் புறுமுதுகிட நானே வழிகாட்டியாகி விட்டேனே. நண்பர்களே! போய் விடுங்கள். என் பொக்கிஷும் துறைமுகத்தில் இருக்கிறது! எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். என்னிப் பார்த்தாலே வெட்கம் கொள்ள வைக்கும் காரியம் செய்து விட்டேனே.. என் ஒவ்வொரு மயிர்க்காலும் என்னையே எதிர்த்து நிற்கிறது. என் நரை மயிர் உனக்கேன் காமமும், பயமும் என்கிறது. போய்விடுங்கள் பின்னர் ஒருநாள் உங்களைச் சந்திக்கிறேன்...

(கீழே உட்கார்ந்து விடுகிறான்)

சார்மியான், ஈராஸ் தாங்கிப்பிடிக்க கிளியோபாட்ரா வருகிறான். ஏராஸ் பின்னால் வருகிறான்.

எராஸ்:

அவரைத் தேற்றுங்கள் அரசி. அவரிடம் போங்கள்

ஸ்ராஸ்:

ஆமாம் அம்மா

சார்மியன்:

செய்யுங்கள்... ஏன் வேறென்ன இருக்கிறது செய்ய?

கிளியோ:

என்னை உட்கார விடுங்கள்... ஓ... ஜும்னோ!

ஆண்டனி:

இல்லை... இல்லை... இல்லவேயில்லை... இல்லவே
யில்லை...

எராஸ்:

இங்கோ கொஞ்சம் பாருங்கள் அரசே!

ஆண்டனி:

சே... ஓ... சேசே

சார்மியான்:

அம்மா... ஸ்ராஸ் அம்மா... ஓ... பேரரசி

ஸ்ராஸ்:

பிரபு... பிரபு, சொல்லுங்கள் அரசே...

ஆண்டனி:

மெலிந்து போய்த் தோல் சுருங்கி நின்றானே அந்தக் கேழியசை
ஃபைப்பையில் அடித்து விழுத்தியபோது அவன் வாள் பிடித்த
நாட்டியக்கறானாத்தான் இருந்தான், நான் தான் பித்துப் பிடித்த
பூருட்டளின் கதையை முடித்தேன். வாளெடுத்து அவன் எங்கே
போரிட்டான்? தனபதிகள் தான் அவனுக்காகப் போரிட்டார்
கள். ஆனால் இப்போதோ... சரிசரி அதெல்லாம் பழங்கதை...

கிளியோ:

ஆ... விடுங்கள் என்னென்...

எராஸ்:

அரசியார் வந்திருக்கிறார் அரசே... அரசி.

சுராஸ்:

அவரிடம் போங்கள். பேசுங்கள், வெட்கிப்போய்த் தன்னிலை மறந்து நிற்கிறார்.

கிளியோ:

சரி சரி என்னெப் பிடித்துக் கொள்... ஒ...

எராஸ்:

மிகு மேன்மையுடையவரே! எழுந்திருங்கள், இதோ அரசி அருகே வந்துவிட்டார், தலை துவள்கிறது, செத்துப் போகலாம் உங்கள் ஆறுதல்தான் அவளைக் காப்பாற்ற முடியும்.

இங்டனி:

என் பெருமையை நானே வஞ்சித்து விட்டேனே என்ன கீழ்த்தரமான வேலை...

எராஸ்:

இதே அரசி...

இங்டனி:

எங்கே என்னை விட்டுப் போய்விட்டாய் பார்த்தாயா எகிப்தே? என் பழைய வீரத்தையும் பெருமையையும் மோசமாக இழுந்து விட்ட என் வெட்கக் கேட்டை உன் கண்களிலிருந்து மறைக்கவே இங்கே வந்துவிட்டேன்.

கிளியோ:

அய்யோ... என் அன்பே! என் பயமே கப்பல்களைத் தினச திருப்பியது நீங்களும் பின்னாலேயே வருவீர்கள் என்று நான் கொஞ்சமும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை...

ஆண்டனி:

எகிப்தே என் உள்ளம் உன் சுக்கானோடு பினைந்திருந்தது. என் உயிர் மேல் உன் அதிக்கத்தின் அளவு எவ்வளவு என்பது தான் உனக்குத் தெரியுமே, கடவுளின் ஆணையையும் நான் மீற உன் அழைப்பொன்று போதும்...

கிளியோ:

ஓ... மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.

ஆண்டனி:

இப்போது அந்தச் சின்னப் பையனுக்கு நான் கொஞ்சம் வார்த்தை களில் சமாதான ஒலை அனுப்ப வேண்டும். நிலை பிறழ்ந்த மானுடரின் தரம் தாழ்ந்த தந்திரங்களை என்னையே பழித்து நான் கைக்கொள்ள வேண்டும். பாதி உலகில் என் ஒரு வார்த்தையில் ஆக்கமும் அழிவும் தொங்கி நிற்கின்றன. எனக்கே தெரியும்... எந்த அளவுக்கு நீ என்னை வெற்றி கொண்டிருந்தாய், என்பது என் காதலால் பலவீனமாகிப் போன என் வாள்ளுவ்வொன்றிலும் உனக்குக் கீழ்ப்படியும் என்று.

கிளியோ:

மன்னியுங்கள்... மன்னியுங்கள்...

ஆண்டனி:

கண்ணீரைச் சிந்தவிடாதே, உன் ஒரு துளி கண்ணீர் இழந்த தற்கும் ஜெயித்ததற்கும் சமம். முத்தமொன்று தா, என் இழப்பை யெல்லாம் ஈடுகட்டி விட்டது உன் முத்தம்... கொஞ்சம் மது கொண்டு வா... நமது கோப்பைகளையும் தான்... அதிர்ஷ்ட தேவதை முடிந்த அளவு நம்மை அழிக்கப் பார்க்கட்டும். ஒருகை பார்த்து விடுவோம். சீசிரிடம் அனுப்பிய ஆசிரியர் இன்னும் வரவில்லையா?

(போகிறார்கள்)

களம் - 18

எகிப்து சீசிரின் கூடாரம்
(சீசர், டோல் பெல்லா, நைரியல்)

சீசர்:

ஆண்டனியிடம் இருந்து வந்திருப்பவரை வரச்சொல்...

யுப்ரோ:

ஆண்டனியிடம் இருந்து வந்திருக்கிறேன். மாபெரும் கடலாக இருந்த ஆண்டனியின் அவையில் புல்லிலைப் பனித்துளியாக இருந்தவன்தான் நான்.

சீசர்:

என்ன விஷயமாக வந்திருக்கிறாய்...

யுப்ரோ:

தன் வாழ்வுக்குத் தலைவரென உங்களை வணங்கச் சொல்கிறார். எகிப்தில் இருப்பதற்கு மட்டும் விட்டால் போதுமென்கிறார். ஏதென்னின் ஒரு மூலையில் சாதாராண மனிதராக வாழ உயிரோடு விட்டு வைத்தால் போதுமென்கிறார், இது அவர் சொன்னது... அதெத்து... கிளியோபட்ரா... உங்கள் உயர்வை ஏற்றுக் கொள்கிறாராம். தங்களிடம் சரணடைகிறாராம். இழக்கப் போகும் மணிமுடியைத் தலாமின் வாரிக்களுக்குத் தந்தால் போதுமாம்...

சீசர்:

ஆண்டனியைப் பொறுத்தவரை எதையும் காதுகொடுத்துக் கேட்க நான் தயாராயில்லை. என்னைச் சந்திக்க அரசிக்கு அனுமதி தருகிறேன். அவள் சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்பேன். ஆனால் அதற்கு முன் வெட்கங்கெட்ட அவருடைய காதலனை எகிப்திலிருந்து தூரத்தி விடட்டும். இல்லை கொன்று தான் விடட்டும். போய்ச் சொல்லுங்கள் இருவாரிடமும்.

యుప్రో:

నன்மைகள் உங்களைத் தொடரட்டும்

சீர்:

படைகளைத் தாண்டி பத்திரமாக அவளை அனுப்பிவை
(యుప్రోனியஸ் போகிறார்)

சீர்:

தைரியஸ்! உன் வாக்குச் சாதுரியத்தைக் காட்ட நேரம் வந்து விட்டது. கிளம்பு. ஆண்டனியிடமிருந்து சிலியோ பாட்ராவைப் பிரித்து விடு. நம் பெயரால் என்ன கேட்கிறோ அதைத் தருவதாகச் சொல். தேவை என்று வரும் போது கற்புக்கரசியும் சோரம் போகத் துணிந்து விடுவார்... உன் சமார்த்தியத்தைப் பயன்படுத்து.

தைரியஸ்:

சீர்! கிளம்பட்டுமா?

களம் - 19

ஆண்டனி. யூப்ரோனியஸ். கிலியோபாட்ரா. எனோ வருகிறார்கள்
ஆண்டனி:

அதுதான் அவன் பதிலா?

யூப்ரோ:

ஆம் அரசே...

ஆண்டனி:

அரசிக்கு மரியாதை உண்டு.. ஆக அவள் விட்டுக்கொடுத்து விடுவாள்.

யூப்ரோ:

அப்படித்தான் சொல்கிறார்.

ஆண்டனி:

அவளிடமே சொல்... இந்த நரை முடித்தலையைச் சீசரிடம் அனுப்பிவிடு. உங்கள் ஆசைக் கேப்பைகளை முழுக்க ராச்சியங்களால் நிறைத்து விடுங்கள் என்று.

கிளியோ:

இந்த எந்தலையையா அரசே?

ஆண்டனி:

திரும்பிப்போ அவனிடம். போய்ச் சொல், இளமையின் மலர்ச்சியில் இருக்கிறான் அவன். இந்த உலகம் அவன் தனிச் சிறப்பு என்னவென்று கேட்கிறதென்று சொல் - அதனால் சீசர் என்ற பெயரின் பெருமையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு என் சவாலுக்குப் பதில் சொல்லச் சொல்... வாஞ்சுக்கு வாள் நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர்... எழுதியே தருகிறேன்... வா... என்னோடு (போகிறான்)

(தெரியல் வருகிறான்)

கிளியோ:

சீசரின் விருப்பம் என்ன?

தெரியல்:

தனியாகக் கேட்க வேண்டியது அது.

கிளியோ:

எல்லோரும் நன்பர்கள் தான் தெரியமாகச் சொல்.

தெரியல்:

அப்படியே ஆண்டனிக்கும் அவர்கள் நன்பர்களாக இருக்கலாமல்லவா?

எனோ:

சீசருக்கு எத்தனை நன்பர்கள் இருக்கிறார்களோ அத்தனை பேர் ஆண்டனிக்கும் தேவைதான்...

தைரியல்:

அப்படியே இருக்கட்டும். இனி... பெருமை வாய்ந்த அரசியே! தங்கள் நிலைமையில் சீசரைப் பற்றித் தவறாக எண்ணிவிட வேண்டாம். சீசர் என்றும் தன் பெருந்தன்மையில் சீசர்தான்.

கிளியோ:

சொல்ல வந்ததை நேரிடையாகச் சொல்...

தைரியல்:

ஆண்டனியோடு நீங்கள் இணைந்திருப்பது காதலால் அல்ல கட்டாயத்தால் என்பது சீசருக்குத் தெரியும்.

கிளியோ:

ஓ...

தைரியல்:

எனவே தங்கள் பெருமையில் விழுந்த கீறல்களின் தழும்பு களைப் பார்த்து இரக்கப்படுகிறார் கட்டாயமாகத் தணிக்கப் பட்ட கறைகள் - உங்களுக்குப் பொருத்தமானவை.

கிளியோ:

அவரே ஒரு கடவுள். எது சரி தவறேன்று அவருக்குத் தெரியாதா? என்னை நான் கொடுக்கவில்லை. நான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டேன்தான்.

எனா:

(தனக்குள்) அப்படியா என்று ஆண்டனியைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறேன். அய்யா ஆண்டனி! நீங்கள் நீங்கள் ஒழுக ஆரம்பித்து விட்ட கப்பல் விட்டு விலக வேண்டியது தான், உயிருக்குயிரானவளே விலகப் போகிறாளே (போகிறான்)

தைரியல்:

உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்பதை சீசரிடம் நான் எடுத்துச் வீரகாவியம்

சொல்வேன். அவருடைய வெற்றியெனும் கொழுகொம்பில் சுற்றிப்படாரும் கொடியாக நீங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் ஆண்டனியை விட்டு விலகி உலகம் முழுவதையும் ஆளும் சீசருடைய நிழலில் ஒதுங்கினால் அவருக்கும் ஓர் உறசாகம் இருக்குமே அரசி!

கிளியோ:

உன் பெயர் என்ன?

தெரியல்:

தெரியல்

கிளியோ:

கணிவான தூதுவனே சீசரிடம் இப்படிச் சொல், எனக்குப் பதிலாக நான் சொல்வதை அவரிடம் நீ சொல். வெற்றி கொண்டு விட்ட அவர் கைக்களை நான் முத்தமிடுவதாகச் சொல். அவர் காலடியில் என் மணிமுடியை வைத்து மண்டி யிட்ட தயார் என்று சொல் - எல்லோரும் கீழ்ப்படியும் அவர் வார்த்தைகளிலேயே எகிப்தின் எதிர்காலம் பற்றிக் கேட்டுக் கொள்ளத்தயார் என்று சொல்...

தெரியல்:

அதுதான் உங்கள் மேன்மைக்கு வழி. விவேகமும் அதிர்ஷ்டமும் மோதும் போது விவேகம் வெற்றி கொள்ளும் அதை அசைக்க முடியாது. தங்கள் கையைப் பணிவுடன் முத்தமிட உத்தரவுதாருங்கள் அரசி!

கிளியோ:

உன் சீசரின் தந்தை. அடிக்கடி நாடு ஒன்றைக் கைப்பற்ற நினைத்த போதெல்லாம் இந்த கைகளில் மீது முத்தமாரி பொழிந்திருக்கிறார்.

(ஆண்டனி, எனோபார்பஸ் மீண்டும் வருகிறார்கள்)

ஆண்டனி:

அவனுக்கு முத்தமிட இடம் கொடுக்கிறானே! இடியில் முழுக்கமிடும் ஜோவ்! யாரடாந்!

தெரியல்:

முழுக்க ஆண்மகனாக இருக்கும் சீசரின் கட்டளையை நிறைவேற்றியுபவன்...

ஆண்டனி:

எய் வா உள்ளே ... ஆ... கிளியோபாட்ரா... கடவுளர் பெயரிலும் பூதங்கள் பெயரிலும் ஆணை அதிகாரம் என்னை விட்டுப் போய்விட்டதே. நான் அழைத்தால் ஒடிவர அரசர்கள் இருந்தார்கள். என்ன செய்வேன் எல்லாவற்றையும் இழைந்து விட்டேன். இந்தப் பயலைப் பிடித்துக் கொண்டு போய்க் கசையடி கொடுங்கள்.

தெரியல்:

மார்க் ஆண்டனி...

ஆண்டனி:

கொண்டு வந்து தள்ளுங்கள்... சாட்டையடி கொடுத்து அனுப்ப வேண்டும். இந்த செய்தியை சீசரிடம் சொல்ல வேண்டும்.

(தெரியல் போகிறான்)

ஆண்டனி:

நான் உன்னை அனுபவிக்கும் முன்னரே நீ அரைக் கிழவியாக இருந்தாய் இதற்காகவா, இதற்காகவா ரோமாபுரியில் என் தலையணையில் தலைவரவக்காமல் எனக்கொரு வாரிசைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், இதற்காகவா பெண்களில் ஒரு ரத்தினம் மூலமாக வாரிசைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் முத்தமிட வேலைக்காரார்களைத் தேடித்திரியும் இவளுக்காகவா.

கிளியோ:

அரசே...

ஆண்டனி:

நீ எப்போதுமே பெரிய பசப்புக்காறியாகத்தான் இருந்திருக்கிறாய். ஆனால் ஓழுக்கம் கெட்டு உன்னைத் தொட்டபோது எவ்வளவு மோசமான காரியம். கடவுளர் என் கண்களை குருடாக்கி விட்டார்களே! என் அசிங்கங்களுக்குள்ளே என் விவேகத்தை மூழ்க விட்டுவிட்டார்களே, குற்றங்களையே சிறப்பெனப் பார்க்க வைத்துவிட்டார்களே. நான் குழப்பத்தில் அலைந்த போது என்னைப் பார்த்து சிரித்து நின்றார்களே.

கிளியோ:

ஓ... இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கத் தானா அத்தனையும்...

ஆண்டனி:

சீரின் தட்டில் விட்டுச் சென்ற எச்சிலின் மீதியாக உன்னைக் கண்டேன் இல்லையில்லை... பாம்பி விட்டுச் சென்ற மிச்சம் நீ. இவர்களைத் தவிர எத்தனை பேரோடு ஊருக்குத் தெரியாமல் சல்லாபித்தவனோ? எனக்குத் தெரியுமே... காத்துக்கும் ஓர் அளவுண்டு. உனக்குத் தான் அளவு சளவே இல்லையே

கிளியோ:

எதற்காக இப்படியெல்லாம்.

ஆண்டனி:

எத்காகவா? பிச்சை பெற்றுக் கொண்ட பின் வாழ்த்த வேண்டுமல்லவா? உன் விளையாட்டுக்குத் தான் என் கை... அரசர்கள் முத்திரை பதித்த என் கை உயர்ந்த உள்ளங்களை வருத்திய என் கை உரத்துக் கூறுவேன் என்னைஒரு காட்டாளாக்கும் அளவுக்கு காரணம் இருக்கிறதடி, எச்சில் பேயே... கழுத்தில் பூட்டிய தூக்குக்கயிறு நலம் விசாரிப்பது போல் இருக்கிறதடி உன்பேச்க...

களம் - 19

அலைக்ளாண்டிரியாவுக்கு முன்னால் சீசரின் முகாம்
(சீசர், அக்ரிப்பா, மெஸினாஸ், சீசர் கழுத்தைப் படித்தபடி)

சீசர்:

என்னைச் சிறுபையனென்கிறான் ஆண்டனி. எகிப்திலிருந்து என்னை விரட்டியடிக்கும் பலம் தனக்கு இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். என் தூதுவனுக்கும் கசையடி கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார். நேருக்கு நேர் ஆளுக்கு ஆளாக சீசரும் ஆண்டனியும் மோத வேண்டுமாம். சவால்! அந்தக் கிழட்டு முரடருக்கு தெரிய வேண்டுமே. என்ன செய்வது அவர் சவாலை நினைத்து சிரிப்பதைத்தவிர...

மெஸ்:

சீசர் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க் வேண்டும் அவ்வளவு பெரிய மனிதர் கோப்த்தில் நினைவிழுந்து கத்துவதே வேட்டையாடப் பட்டுவிட்டதால் தான். மூச்சவிடவும் நேரம் கொடுக்காது போரிட வேண்டும். அவரால் தன்னையே காப்பாற்ற முடியாது.

சீசர்:

நம் அருமை நண்பருக்கு சொல்லிவிடு நாளையே போர் தான் வரிசையான நமது போர்களில் கடைசிப் போரென்று ஆண்டனி யோடு இருந்தவர்கள் நம் அணிகளில் சேர்ந்து விட்டார்கள். அவர்களைக் கொண்டே அவரைப் பிடித்துவிடலாம் அதற்கான காரியத்தை பாருங்கள். பாவம் ஆண்டனி...
(போகிறார்கள்)

களம் - 20

(ஆண்டனி, கிளியோபாட்ரா, சார்பியான்)

ஆண்டனி:

என் கவசத்தை எடு எராஸ்

வீரகாலியம்

கிளியோ:

கொஞ்சம் தூங்குங்கள்

ஆண்டனி:

இல்லை என் கண்ணே! ஏராஸ், கொண்டுவா என் கவசத்தை ஏய் ஏராஸ்

(ஏராஸ் கவசத்தோடு வருகிறான்)

ஆண்டனி:

வா வா, என் கவசத்தை மாட்டி விடு இன்றைக்கு வெற்றி நம்முடையது இல்லையென்றால் வெற்றியையே எதிர்க் கிறோம் என்று பொருள்.

கிளியோ:

நானும் தான் கவசத்தைப் பூட்ட உதவுகிறேனே இது எதற்கு?

ஆண்டனி:

அது கிடக்கட்டும் விடு நீ தான் என் உண்மையான கவசம். (ஏராஸிடம்) தப்பாக மாட்டுகிறாயே, தப்பி, தப்பி முதலில் இது, அப்பறம் இது, இப்படித்தான்...

கிளியோ:

உண்மையாகவா? நான் மாட்டி விடுகிறேனே இப்படித்தானே?

ஆண்டனி:

சரிதான், சரிதான், கிளியோ பாட்ரா கவசம் பூட்டி விட்டாள் அல்லவா? இனி நமக்கு வெற்றிதான். பார்த்தாயா ஏராஸ்? தடுமாறிக் கொண்டு இருந்தாயே. கிளியோபாட்ரா எவ்வளவு கச்சிதமாக மாட்டிவிட்டாள் பார்த்தாயா? போ, போய் உன் கவசத்தைக் கொண்டுவா.

ஏராஸ்:

இதோ கொஞ்சமிருந்து போகிறேன்

கிளியோ:

இது சரியாக இருக்கிறதா?

ஆண்டனி:

பிரமாதம் பிரமாதம் இதை அவிழ்க்க முயல்பவன் தலையில் இது வெடிக்கும் ஒரு புயல். நீ இன்னும் தடுமாறுகிறாய் ஏராஸ். கிளியோ பாட்ராவைப் பார் எவ்வளவு கச்சிதமாகப் பூட்டி விடுகிறாள். கிளம்புங்கள். நீ மட்டும் இன்றைய போரை நேரில் பார்த்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும் என் காதலி! ராஜகம்பீர மாக நான் போரிடுவதைப் புரிந்து கொண்டால் ஆஹா! திறமையின் வடிவத்தைக் கண்ணால் காண்பாய் -(கவசம் பூட்டிய ஒரு வீரன் வருகிறான்)

வா... வா.. உனக்கு நல்வரவு. போர் என்றால் என்னவெனத் தெரிந்தவனாகத் தெரிகிறாய்.

வீரன்:

பெருமதிப்புக்குரியவரே நேரத்தோடு தான் என்றாலும் என் போரில் பலரும் கவசம் பூண்டு துறைமுகத்தில் காத்திருக்கிறார்கள்.

(படைத்தலைவர் வருகிறார்)

படைத்தலைவர்:

காலைநேரம் அழகாய்த் தான் இருக்கிறது வணங்குகிறேன் தளபதி.

ஆண்டனி:

பொழுது நன்றாகத்தான் விடிந்திருக்கிறது வீரர்களே. எனக்கு என்ன ஆனாலும் சரி விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன். பெண்ணே உண்ணிடம் இது ஒரு படைவீரனின் முத்தம். இரும்பு மனிதனாக விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். என்னோடு சேர்ந்து பேரிட வந்தவர்களே வாருங்கள்! சண்டை நடுவே உங்களோடு நானும் இருப்பேன்.

(ஆண்டனி, ஏராஸ், படைத்துலைன், வீரன் போகிறார்கள்)

சார்மியான்:

தங்கள் அறைக்குத் திரும்புங்கள் அம்மா, தயவு செய்து

கிளியோ:

அழைத்துப்போ...

களம் - 21

(இரண்டு பாசறைகளுக்கிடையே போர்க்களம்)

(ஆண்டனி ஸ்காரஸ் படைகளோடு வருகிறார்)

ஆண்டனி:

இன்று அவர்கள் ஆயத்தம் கடற்போருக்கு தரையில் நாம் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரவில்லைதான்.

ஸ்காரஸ்:

இரண்டுக்கும் தயாராகிறார்கள் அரசே.

ஆண்டனி:

நெருப்பு மேல் நின்று போரிட்டும். காற்றில் ஏறிப் போரிட்டும். எங்கேயானாலும் நாம் போரிடுவோம். என் முடிவு இதுதான். நமது தரைப்படை நகரருகே இருக்கும் குன்றின் மீது நம்முடன் தங்கட்டும். கடற்படைக்கு தேவையான ஆணைகள் தந்துவிட்டோம். ஏற்கெனவே துறைமுகத்தி விருந்து கிளம்பியாகிவிட்டது. நாம் இங்கிருந்து அவர்கள் போரைக்கவனிப்போம்.

(போகிறார்கள்)

களம் - 22

(போர்க்களத்தின் மறுபகுதி)
(சீர் தன் படையோடு வருகிறார்)

சீர்:

நம்மைத்தாக்கும் வரை நாம் சும்மாயிருப்போம் தாக்கத்தான் செய்வார்கள். அவரது சிறந்த வீரர்கள் கப்பல்களுக்குப் போய்விட்டார்கள். அந்தப் பள்ளத்தாக்குக்கு நம்படைகள் போகட்டும் அங்கேதான் நமக்கு சாதகம்.

களம் - 23

(போர்க்களத்தின் வேராரு பகுதி)
(ஆண்டனி, ஸ்காரஸ் வருகிறார்கள்)

ஆண்டனி:

முடிந்தது... எல்லாம் முடிந்து போய்விட்டது. இந்த எகிப்தியச் சிறுக்கி என்ன ஏமாற்றி விட்டாள் - என் கடற்படை சரணடைந்து விட்டது. நீண்டநாள் பழித்துப் பார்க்கும் நண்பர்கள் போல இருபுறத்தாரும் தம்தொப்பிகளை வீசிப் பிடித்து விளையாடுகிறார்கள். சீரிடமிருந்து பாம்பியிடம் - பாம்பியிடமிருந்து என்னிடம் வந்த வேசிதானே! இந்தப் பையனிடம் என்னை விற்றுவிட்டாள். என்கோபம் எல்லாம் அவள் மேல் தான். எல்லோரையும் தப்பி ஓடச் சொல் ஸ்காரஸ்! என்னை மயக்கிவனை தீர்த்துக்கட்டிய பின் என் வேலை முடிந்து விடும் எல்லோரையும் தப்பி ஓடச் சொல், போ... போ... ஒ ஆதவனே! இனி உன் உதயத்தைக் காண நானிருக்க மாட்டேன். ஆண்டனியும் நல்ல காலமும் இங்கே பரிந்து போகின்றனர். இனி நான் விறகாக வேண்டியது தான். வஞ்சித்து விட்டானே. எகிப்தின் பாவி ஆன்மா என்னை வஞ்சித்து விட்டானே. இவனது மயக்குகள் என்னை போரிட வைத்த வித்தகங்கள் என் தரைக்குக் கிரீடமாகிப் போன அவள் மார்பகங்கள், என் முயற்சிகளின் முடிவாகிப் போன அவள் வீரகாவியம்

காதல், இந்தக் கறுப்பி - இந்த ஏமாற்ற விளையாட்டில் எனக்க உயிரோயான அனைத்தையும் இழக்கச் செய்து விட்டாளே... ஏராஸ்... ஏராஸ்... எங்கேயிருக்கிறாய்?

(கிளியோபாட்ரா வருகிறாள்)

ஆ... சூனியக்காறியே! மறைந்து விடு... போய் விடு...

கிளியோ:

தன் காதலியைக் கண்டு அரசருக்கு ஏனிந்தக் கோபம்?

ஆண்டனி:

மறைந்து போ... இல்லையேல் உனக்குத் தரவேண்டியதைத் தந்துதான் விடுவேன், சீசரின் வெற்றி அதனால் களங்கப்பட்டு விடும். ரோமாபுரி மக்களிடையே உண்ணெடுப்பதிக் காட்டிப் பெருமை கொண்டாட்டட்டும், அவன் பெண்களிலே மிகக் கேவலமானவளாக அவன் தேரூக்குப்பின் தலைகுனிந்து போ.... தயாராக வளர்த்து வைத்திருக்கும் நகங்களால் உன் முகத்தை ஆக்டோவியாவகிர்ந்து விடட்டும்.

(கிளியோபாட்ரா போகிறாள்)

ஆண்டனி:

நீ போய் விட்டதும் நல்லது தான். நீ உயிரோடு இருப்பது நல்ல தென்றால், உன் ஒருத்தியைக் கொண்று வீசியிருந்தால் எத்தனை கொலைகளை நான் தடுத்திருப்பேன்! ஏராஸ்... ஓ ஏராஸ்! நெஸ்ஸனின் ரத்தத்தில் ஊறிப்போன சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டபோது ஹெர்குவில் பட்டபாடல்லவா நான் இப்போது படுவது! ஆல்ஸெட்டஸ் என்னும் ஹெர்குவில்லே! என் மூதாதையே! உன் கோபத்தை எனக்குச் சொல்லிக்கொடு, விச்சாஸை அந்த நிலவின் கொம்புகளில் சிக்கத் தூக்கி வீசும் அந்தக் கோபத்தை எனக்குத் தா! மிகவும் கனமான கட்டையைத் தூக்கிய அந்தக் கைகளால் என்னை அடக்கி விடு. அந்தக் சூனியக்காறி சாகத்தான் வேண்டும். அந்த ரோமாபுரிச் சிறுவனிடம் என்னை விற்றுத்தான் விட்டாள். இந்தக் சதியில்

நான் வீழ்ந்து விட்டேன். இவள் இதற்காக இறந்துதான் ஆகவேண்டும்... ஓராஸ் எங்கேயிருக்கிறாய் ஏராஸ்.

களம் - 24

(அலைக்ஸாண்ட்ரியாவில் கிளியோபாட்ராவின் மாளிகை
(கிளியோ பாட்ரா, சார்மியான், ஸ்ராஸ், மார்டியன் வருகிறார்கள்)

கிளியோ:

என்னைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் பெண்களே! அகில்லஸ் இறந்தபோது அவன் கேடயத்தை தனக்குத்தராமல் யூலிஸி ஸீக்குக் கொடுக்க அப்போது கோபப்பட்டானே டெலமன் - அதை விடக் கோபமாக அனுப்பிய தெஸ்லாவி நாட்டுக் காட்டுப் பன்றியை விட நுரைதள்ளும் கோபத்தில் இருக்கிறார்.

சார்மியான்:

அரசி! தங்களுக்கெனக் கட்டி வைத்திருக்கிறீர்களே கல்லறை மாளிகை அங்கே போய் விடுங்கள். உள்ளே நுழைந்து கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு நீங்கள் செத்துவிட்டதாய்ச் சொல்லி அனுப்புங்கள்.

கிளியோ:

போகலாம் அந்தக் கல்லறை மாளிகைக்கு போகலாம். மாட்டியன்! போய் அவரிடம் சொல், நான் என்னையே குத்திக் கொன்று கொண்டேன் என்று சொல். என் கடைசி வார்த்தை ஆண்டனி என்று சொல் சொல்லும்போது மிகவும் பரிதாப மாகச் சொல். போ மார்டியன், என் சாவுச் சேதியை அவர் எப்படி எடுத்துக் கொண்டார் என்று வந்து சொல், போவோம்... கல்லறை மாளிகைக்குப் போவோம்..
(போகிறார்கள்)

கிளியோபாட்ராவின் மாளிகை வேறோர் அறை
(ஆண்டனி, ஏராஸ் வருகிறார்கள்)

ஆண்டனி:

எராஸ்! மத்தியான நிழலாகச் சுருங்கிப் போய் விட்ட என்னை உண்ணல் பார்க்க முடிகிறதா?

எராஸ்:

ஆம் அரசே!

ஆண்டனி:

அதோ பார் இருட்டில் கொண்டு வரும் அந்திவானம் செய்த விந்தைக் கொலங்கள்

எராஸ்:

ஆம் அரசே!

ஆண்டனி:

ஒரு கணம் குதிரை போலத் தோன்றும் மேகம் எண்ணம் கலைவது போலக் கலைந்து நீரில் நீர் தன்னை இழப்பது போல இல்லாமல் போய்விடும்.

எராஸ்:

பார்த்திருக்கிறேன் அரசே!

ஆண்டனி:

என் இனிய தோழனே! எராஸ்! உன் தலைவரும் இப்போது அந்த மேகம் போலத்தான். ஆண்டனியாக இங்கே நிற்கிறேன். என்றாலும் ஆண்டனியின் இந்த உருவத்தை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. எகிப்துக்காகப் போரில் இறங்கினேன். ஆனால் அரசியோ அவள் உள்ளம் என்னுடையத் என்றிருந்தேன். என் காதலைப் பெற்றதால் பல்லாயிரம் கோடி நெஞ்சங்களின் மதிப்பும் மரியாதையும் பெற்றவள். அவள்

சீரோடு சேர்ந்து கொண்டு சீட்டுக் கலைத்துப் போட்டு விளையாட உட்கார்ந்துவிட்டாள். அழிச்சான் விளையாட்டு விளையாடி என் பெருமையை என் எதிரியிடம் அடமானம் வைத்து விட்டாள். அழாதே ஏராஸ். நம்மை நாமே முடித்துக் கொள்ள நேரம் வந்து விட்டது.

(மார்டியன் வருகிறான்)

ஆண்டனி:

ஓ... உன் அயோக்கிய அரசி... என் வாளை என்னிடமிருந்து பிடிங்கிக் கொண்டாலோ...

மார்டியன்:

அப்படியில்லை ஆண்டனி. உங்ளைக் காதலித்தார். தன் வாழ்வை அப்படியே உங்கள் வாழ்வோடு பிணைத்து விட்டார்.

ஆண்டனி:

போ... போ... அதிகப் பிரசங்கி அலி வாயை மூடிக்கொள். எனக்குத் துரோகம் செய்தவள் உயிரோடு இருக்கக் கூடாது.

மார்டியன்:

இறப்பின் விலையை ஒருவர் ஒருமுறைதான் செலுத்த முடியும் அரசே! கிளியோபாட்ரா ஏற்கனவே செலுத்தி விட்டார். உங்கள் விருப்பம் ஏற்கனவே பூர்த்தியாகிவிட்டது. அவரது கடைசி வார்த்தைகள் ஆண்டனி! மேன்மை மிகு ஆண்டனி! பின் ஒரு விக்கலோடு கூடப் பிரிந்து வந்தது ஆண்டனியின் பெயர் நெஞ்சத்தில் இருந்து உதடுவரை வந்துவிட்ட வார்த்தை அவருக்குள்ளேயே அமுங்கி யிருக்க, பிரிந்தது அவர் உயிர்.

ஆண்டனி:

இறந்து விட்டாளா?

மார்டியன்:

இறந்து விட்டார்தான்.

ஆண்டனி:

கவசத்தைக் கழற்றி விடு ஏராஸ்! பிடிங்கி எறி கவசத்தை சீக்கிரம், அஜாக்ஸிளின் ஏழு அடுக்குக் கேடையம் கூட வெடித்துச் சிதறும் என் நெஞ்சை க்காப்பாற்ற முடியாது. சீக்கிரம், சீக்கிரம் ஏராஸ்? வீரன்ல்ல இனி நான் - இனி எதற்கு இந்தக்காயம் பட்ட கவசம்? கவசத்துக்கு உரியவனாக இருக்கும்வரை என்ன மேன்மை யுறச் செய்த கவசமே! உனக்கு இனி வேலையில்லை. ஏராஸ்... என்னைக் கொஞ்சம் தனியாக இருக்கவிடு.

(ஏராஸ் போகிறான்)

பறந்து போகும் உயிரே! கிளியோபாட்ரா! உன்னை முந்திச் செல்ல இதோ நானும் வருகிறேன். வேகமாக வந்து உன் மன்னிப்பை இறைஞ்சுவேன். இனிவாழும் ஒவ்வொரு நீண்ட கணமும் எனக்குச் சித்திரவதைதான். என் அரசி பொறு மலர்கள் மேல் உயிர்கள் துயிலும் அங்கே கைகோத்து உல்லாசமாகத் திரியும் நம்மை அந்த உயிர்கள் வியந்து பார்க்கும்.

(ஏராஸ் மறுபடி வருகிறான்)

ஏராஸ்:

என் னவேண்டும் அரசே?

ஆண்டனி:

கிளியோபாட்ரா இறந்த கணத்தில் இருந்து நான் வாழும் வாழ்வு கீழ்த் தனமான தாகிவிட்டது. கடவுளரும் வெறுக்கின்றனர் என்னை. உலகைக் கூறாக்கிப் போட்ட வானே என்னடையது. ஒவ்வொரு நகரமோ என்று வியக்க வைத்த கப்பல்கள் என்னுடையவை. இப்போது ஒரு பெண்ணிடம் இருக்கும் வீரமும் என்னிடமில்லை. நீ, ஏற்கனவே சுத்தியம் செய்திருக் கிறாய் ஏராஸ். அவமானமோ பயங்கரமோ என்னைச் சூழும் போது என் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு நீ

என்னைக் கொல்வ தென்ற சத்தியம் செய்திருக்கிறாய். அதற்கான நேரம் வந்து விட்டது. என்னை அல்ல நீ கொல்வது... சீசரைத்தான்நீதோற்கடித்திருக்கிறாய்.

ஏராள்:

கடவுள் சாட்சியாக, அந்தக் காரியத்தை என்னால் செய்ய முடியுமா? பகைவரே கலங்கிப்போய்க் குறிதவறிப் போகும் போது நான் எப்படி உங்களைக் கொல்வது.

ஆண்டனி:

எராள்... நான் சீசரின் தேருக்கு பின்னால் நிலை தாழ்ந்து வருவதைப் பார்க்க வேண்டுமென்கிறாயா?

ஏராள்:

என்னால் அதைப் பார்த்து பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது.

ஆண்டனி:

பின் என்ன? ஒரு காயம் தான் எனக்கு மருந்து நேர்மையான உன் வாளை உறையிலிருந்து எடு. உன் நாட்டின் சேவையில் நன்கு பயன்பட்ட அந்த வாளை எடு.

ஏராள்:

ஓ.. மன்னிக்க வேண்டும் அரசே...

ஆண்டனி:

என் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு என்னைக் கொண்றுவிடு இல்லையேல் இதுவரை நீ எனக்குச் செய்த சேவையெல்லாம் எதேசையாகச் செய்தவையாகி விடும். எடு உன் வாளை வா!

ஏராள்:

அப்படியானால் உங்கள் முகத்தை அந்தப்பறம் திருப்பிக் கொள்ளுங்கள். உலகம் முழுவதும் வணங்கும் அந்த முகத்தை.

ஆண்டனி:

அப்படியே (ஆண்டனி மறுபறம் திரும்பிக் கொள்ள)

வீரகாவியம்

எராஸ்:

என் வாளை எடுத்து விட்டேன்.

ஆண்டனி:

எதற்காக எடுத்தாயோ அதை உடனே செய்யட்டும் அது.

எராஸ்:

இந்தக் குசூர காரியத்தைச் செய்யுமுன் என் தலைவரே, என் தளபதியே என் பேரரசே, விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டனி:

சொல்லியாயிற்று... போகிறேன்...

எராஸ்:

விடைதாருங்கள், மாபெரும் தலைவரே! வாளை வீசட்டுமா?

ஆண்டனி:

உடனே எராஸ்!

எராஸ்:

இதோ... இப்படியாக ஆண்டனியின் மரணம் என்ற துயரில் இருந்து நான் தப்பிக் கொள்கிறேன்
(தன்னையே கொன்று கொள்கிறான்)

ஆண்டனி:

என்னை விட மும்மடங்கு உயர்ந்தவனே எராஜ்! நான் செய்ய வேண்டியதை நோ செய்ய முடியாததை எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துப் போய்விட்டாயே. என் அரசியும் ஏராஸ்மும் அவர்களது வீரச் செயல் மூலம் என்னைவிடச் சிறப்பை அடைந்து விட்டார்கள். இறப்பின் மனோன்னாக, காதல் வேகத்தோடு முதலிரவுக்கு விரைகிறேன். பார்த்துக்கொள் ஏராஸ்... உன் மாணவனாக ஏராஸ்... இப்படிச் செய்ய
(தன் வாளை நட்டு அதன் மேல் விழுகிறான்)

இங்டனி:

உன்விடம் கற்றுக் கொண்டேன். என்ன இன்னும் நான் இறக்கவில்லை? ஒ... காவலரே விரைந்து வாருங்கள்... என்னை முடித்துவிடுங்கள்.

(டெர்ஸெடஸ் காவலர்கள் வருகிறார்கள்)

காவலன் 1:

என்ன அது சத்தம்?

இங்டனி:

என் காரியத்தை நான் அரைகுறையகச் செய்து விட்டேன், நல்பர்களே! நான் ஆரம்பித்து வைத்ததை முடித்து வையுங்கள்.

காவலன் 2:

ஓ... ஒரு நட்சத்திரம் உதிர்ந்து விட்டதே!

காவலன் 1:

காலமும் தன்னை முடித்துக் கொண்டு விட்டதே!

எல்லோரும்:

அய்யய்யோ! என்ன துயரம் இது!

காவலன் 1:

நானில்லை

காவலன் 2:

எங்களில் எவருமில்லைதான்

(காவலர்கள் போகிறார்கள்)

டெர்ஸெடஸ்:

உங்கள் மரணமும் அவலமும் உங்களைத் தொடராந்தவர்களை ஓடச் செய்து விட்டன. உங்கள் ரத்தம் தேய்ந்த இந்த வாளைக் காட்டினால் போதும். சீசர் என்னைத் தன் படையில் சேர்த்துக்

வீரகாவியம்

கொள்வார்.
(டயோமீட்ஸ் வருகிறார்)

டயோமீட்ஸ்:
ஆண்டனி எங்கே?
வெர்ஸெடஸ்:
அதோ அங்கே டயோமீட்ஸ்.. அங்கே...

டயோமீட்ஸ்:
உயிரோடு இரக்கிறாரா? என்ன பதில் சொல்லமாட்டாயா?
(டெர்ஸெடஸ் போகிறான்)

ஆண்டனி:
டயோமீட்ஸ்! வந்துவிட்டாயா? உன் வாளை எடுத்து நான்
இறக்குவரை குத்திக் கொண்டிரு.

டயோமீட்ஸ்:
அனைத்துக்கும் அரசே! கிளியோபாட்ரா அனுப்பி நான்
இங்கே வந்தேன்.

ஆண்டனி:
எப்போது அனுப்பினாள்?

டயோமீட்ஸ்:
இப்போதுதான் அரசே!

ஆண்டனி:
எங்கிருக்கிறாள்.

டயோமீட்ஸ்:
ழுட்டிய தன் கல்லறை மாளிகைக்குள் நடக்கப் போகும்
ஆபத்தை உள்ளுணர்வால் அறிந்து கொண்டார். நீங்கள் அவர்
மேல் சந்தேகப்பட்டங்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடன்...
இனி கேள்விப்பட முடியாது தான் சீரோடு அவர் சேர்ந்து

விட்டார். என்று சந்தேகப்பட்டவுடன் உங்கள் கோபத்தைத் தணிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டவுடன் தான் இறந்து விட்டதாகச் சொல்லியனுப்பினார். என்றாலும் அந்தச் செய்தியின் விளைவுக்குப் பயந்து என்னை உண்மை சொல்ல அனுப்பினார். வந்துவிட்டேன் தான்... ஆனால் தாமதமாக...

ஆண்டனி:

மிகவும் தாமதம் டயோமீட்ஸ் என்னுடைய காவலரை அழைத்துவா...

டயோமீட்ஸ்:

காவலரே... ஓ அரசரின் காவலரே... ஓ... ஓ... அரசர் அழைக்கிறார் வாருங்கள்...

(நான்கைந்து காவலர் வருகிறார்கள்)

ஆண்டனி:

நண்பர்களே! கிளியோபாட்ராவிடம் என்னைத் தூக்கிப் போங்கள். அதுதான் என்கடைசி ஆணை.

காவலன் 1:

அய்யய்யோ.. அய்யய்யோ... முழுவதுமாக வாழுந்திருந்தாலும் உண்மையான ஆதரவாளர்கள் இல்லாது போயிருக்க மாட்டோமே... அனைவரும் ஓ... மோசமான நாள் தான் இது.

ஆண்டனி:

வேண்டாம் நண்பர்களே! உங்கள் வருத்தத்தில் விதியை குறை சொல்ல வேண்டாம். துயரம் வரும்போது வரவேற்பவன் அதை ஏற்றுக் கொண்டு துயரத்துக்கே தண்டனை தருகிறான் தான். தூக்குங்கள்... பலமுறையும் உங்களை நான் நடத்திச் சென்றிருக்கிறேன். இப்போது என்னைத் தூக்கிப் போங்கள் நண்பர்களே! என் நன்றியை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

(ஆண்டனியைத் தூக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள்)

கிளியோபாட்ராவின் கல்லறை மாளிகை
(கிளியோ பாட்ராவும் பெண்களும் மாழியில் தோன்றுகிறார்கள்.
சார்பியான், ந்ராஸீடன்)

கிளியோ:

ஓ... சார்பியான்... நான்... இங்கிருந்து போகவே மாட்டேன்.

சார்பியான்:

அமைதியாயிருங்கள் அரசி.

கிளியோ:

இல்லை... என்னால் முடியாது... எதை வேண்டுமானாலும் ஏற்றுக் கொள்வேன். அதிசயமானாலும் சரி... பயங்கரமானாலும் சரி... ஆணால் துயருக்குக் காரணம் எவ்வளவு பெரியதோ அவ்வளவு பெரியதும் ஆழமானதுத்தான் துயருமும் (டயோ மீட்ஸ் கீழே வருகிறான்) என்ன ... என்ன ... அவர் இறந்து விட்டாரா?

டயோமீட்ஸ்:

இறப்பு அவரை அணுகிவிட்டது. இன்னும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. அந்தப்புறம் திரும்பிக் கொள்ளுங்கள். அவரது காவலர் அவரைத் தூக்கிவருகிறார்கள்.

(ஆண்டனியைக் காவலர் தூக்கிவருகிறார்கள்)

கிளியோ:

ஓ... சூரியனே! உன் பாதையில் அனைத்தையும் எரித்துத் தீர்த்துவிடு. இல்லவகில் எல்லையெல்லாம் இருட்டுக் கவியட்டும். ஓ... ஆண்டனி... ஆண்டனி... ஆண்டனி... சார்பியான்! இந்தப் பலகையை இறக்கு. எல்லோரும் ஒரு கை பிடியுங்கள். அவரை மேலே கொண்டு வரலாம்.

ஆண்டனி:

அமைதி... சீசின் வீரமல்ல ஆண்டனியை வீழ்த்தியது. ஆண்டனியின் வீரமே அவன் வீரத்தை வென்று விட்டது.

கிளியோ:

அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். ஆண்டனியைத் தவிர வேறு யார் ஆண்டனியை வெல்லமுடியும், என்றாலும் அய்யோ...!

ஆண்டனி:

நான் இறந்து கொண்டிருக்கிறேன். எகிப்தே! இறந்து கொண்டு தான் இருக்கிறேன். பல்லாயிரம் முத்தங்களில் கடைசி முத்தத் துக்காக இறப்பெப் கொஞ்சம் தாமதிக்க வைத்திருக்கிறேன்.

கிளியோ:

கீழே இறங்கிவர எனக்குத் துணிவில்லை அன்பரே! அரசே, துணிவில்லை மன்னிக்கவும். எனக்குத் துணிவில்லைத்தான். பேரரசின் ஒரே அரசராக முடிகுட்டி சீசர் ரோமாபுரியில் கொண்டாடும் விழாவை என்னல் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. கத்திக்குக் கூர்மையிருந்தால், விஷயத்துக்கு வீரியமிருந்தால், பாம்புக்கு பல்லிருந்தால், நானும் பத்திரமாயிருப்பேன். ஆக்டோவியாவின் ஒளியிழுந்த கண்களின் மௌனப் பார்வையில் என்னை ஏளனமாகப் பார்த்து தன்னை உயர்த்திக் கொள்ள விடமாட்டேன். ஆனால்.. வாருங்கள், வாருங்கள்... ஆண்டனி, வாருங்கள்... ஒரு கை பிடியுங்கள் பெண்களே... உங்களை மேலே இழுத்து வரவேண்டும். பார்த்து.. பார்த்து... கயிற்றைப் பார்த்து இழுங்கள்.

ஆண்டனி:

ஓ... சிக்கிரமே... இல்லையேல் இறந்து விடுவேன்...

கிளியோ:

ஆடிய ஆட்டமென்ன... இப்போது கயிறுகட்டி இழுக்கும் ஆட்டத்தை ஆட வேண்டி வந்துவிட்டதே. என்ன கணம் என் வீரகாவியம்

கண்ணாளா! நம் துயரமெல்லாம் சேர்ந்து தான் அவரை இவ்வளவு கனமாக்கிவிட்டதோ! எனக்கு மட்டும் ஜாபிடரின் அதிகாரம் இருந்தால் மெர்க்குரியின் இறக்கையில் உடகார வைத்து மேலே மிக மேலே ... ஓலிம்பஸில் - ஜீபிடருக்குச் சமமாக உங்களை அமர வைப்பேன். என்றாலும் மெல்ல... மெல்ல... மேலே... வாருங்கள். கனவு காண்பவர்கள் முட்டாள்கள் தான்... ஒ... வாருங்கள்... வாருங்கள்... வாருங்கள்... (ஆண்டனி படுத் திருக்கும் பலகை மேலே இழுக்கப்பட்டு ஆண்டனி கிளியோ பாட்ராவுக்கு அருகில் கிடத்தப்படுகிறார்) வாருங்கள்... வாருங்கள்... எங்கே நீங்கள் வாழ்ந்தீர்களோ அங்கேயே இறக்க வாருங்கள். உங்கள் மரணத்தை இந்த முத்தம் விரைவு படுத்தட்டும். ஆண்டனிக்கு வாழ்வின் மகிழ்வை ஊட்டிய என் உதடுகள் அந்தச் சக்தியை இழுந்து தான் விட்டன.

எல்லோரும்:

அய்யோ... அய்யோ...

ஆண்டனி:

நான் இறந்து கொண்டிருக்கிறேன்.. எகிப்தே... நான் அமிழுந்து கொண்டிருக்கிறேன்... கொஞ்சம் மதுவை ஊட்டு... இன்னும் கொஞ்சம் நான் பேச...

கிளியோ:

இல்லை... நானே பேச வேண்டும். என் கடுமொழியில் சற்றி சமூலும் அதிர்ஸ்டத் தேவதையின் சக்கரம் முறிந்து விழுட்டும்.

ஆண்டனி:

ஒரே வார்த்தை கண்மணி. சீசரிடம் உங்க்கு உரிய மரியாதையும், வாழ்வையும் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்.

கிளியோ:

வாழ வேண்டுமானால் மரியாதை கெட்டுத்தான் வாழ வேண்டும்.

ஆண்டனி:

சீசரைச் சுற்றியிருப்போர் யாரையும் நம்ப வேண்டாம். பிரோகுளேனியஸ்தவிர...

கிளியோ:

நான் நம்பப் போவது என்னைக் கொல்லப் பலமிருக்கும் என்னைக்களைத்தான். சீசரைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள்.

ஆண்டனி

வாழ்வின் கடைசிக் கணம் இது எனக்கு. அக்கணத்தில்... மாறிப்போன என் வாழ்வின் போக்கில் எனக்கு வருத்தமும் இல்லை. துயரமும் இல்லை என்றாலும் இனி வாழப்போகும் நாட்களில் இதை மனதில் வைத்துக் கொள். வாழ்ந்த போது மதிப்போடு வாழ்ந்தவன் அரசர்களிலேயே மிகச் சிறந்தவனாக வாழ்ந்தவன். மிகவும் மேன்மையுடன், கீழ்த்தரமாகச் சாக வில்லை. என் நாட்டவன் தானென்றாலும் அவன் முன் என் முடியைக் கழற்றி வைத்துக் கோழைத்தனமாக நடந்து கொள்ள வில்லை. ஒரு ரோமானியன் இன்னொரு ரோமானியனால் தீர்மாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டான். அவ்வளவே... ஒ... என் உயிர் போகத் துடிக்கிறது. இனியும் பேசமுடியாது.

கிளியோ:

மேன்மையிலும் மேன்மையானவரே, இறக்கத் தகுமோ? என் மேல் உங்களுக்கு அக்கறை இல்லையா? நீங்கள் இல்லாத உலகத்தில் நான் மட்டும் இருந்து விடுவேனா? அந்த வாழ்க்கை எனக்கு கேலமான வாழ்க்கையல்லவா? பாருங்கள் இந்தப் பெண்களும்...

(ஆண்டனி இறக்கிறார்)

உலகின் மணி முடி கரைந்து போய்விட்டது. அரசே ஒ...
போர்க்களத்துப் பூமாலை வாடிப்போய் விட்டது. சின்னப்
பையன்களும் சிறுமிகளும் பெரிய மனிதர்களுக்குச் சமமாகி
விட்டார்கள். நிலவு காயும் உலகில் குறிப்பிடத்தகுந்தது ஏதும்
இல்லாமல் போய்விட்டது.

(மயங்கிவிழுகிறாள்)

சார்பியான்:

ஓ... அமைதியாயிருங்கள் அரசி...

ஸ்ராள்:

அய்யய்யோ அரசியும் மயங்கிவிட்டார்.

சார்பியான்:

அம்மா...

ஸ்ராள்:

அரசியாரே....

சார்பியான்:

ஓ... அம்மா... அம்மா... அம்மா....

ஸ்ராள்:

ராஜ கம்பீர எகிப்தே!

சார்பியான்:

அயைதி அமைதி ஸ்ராள்...

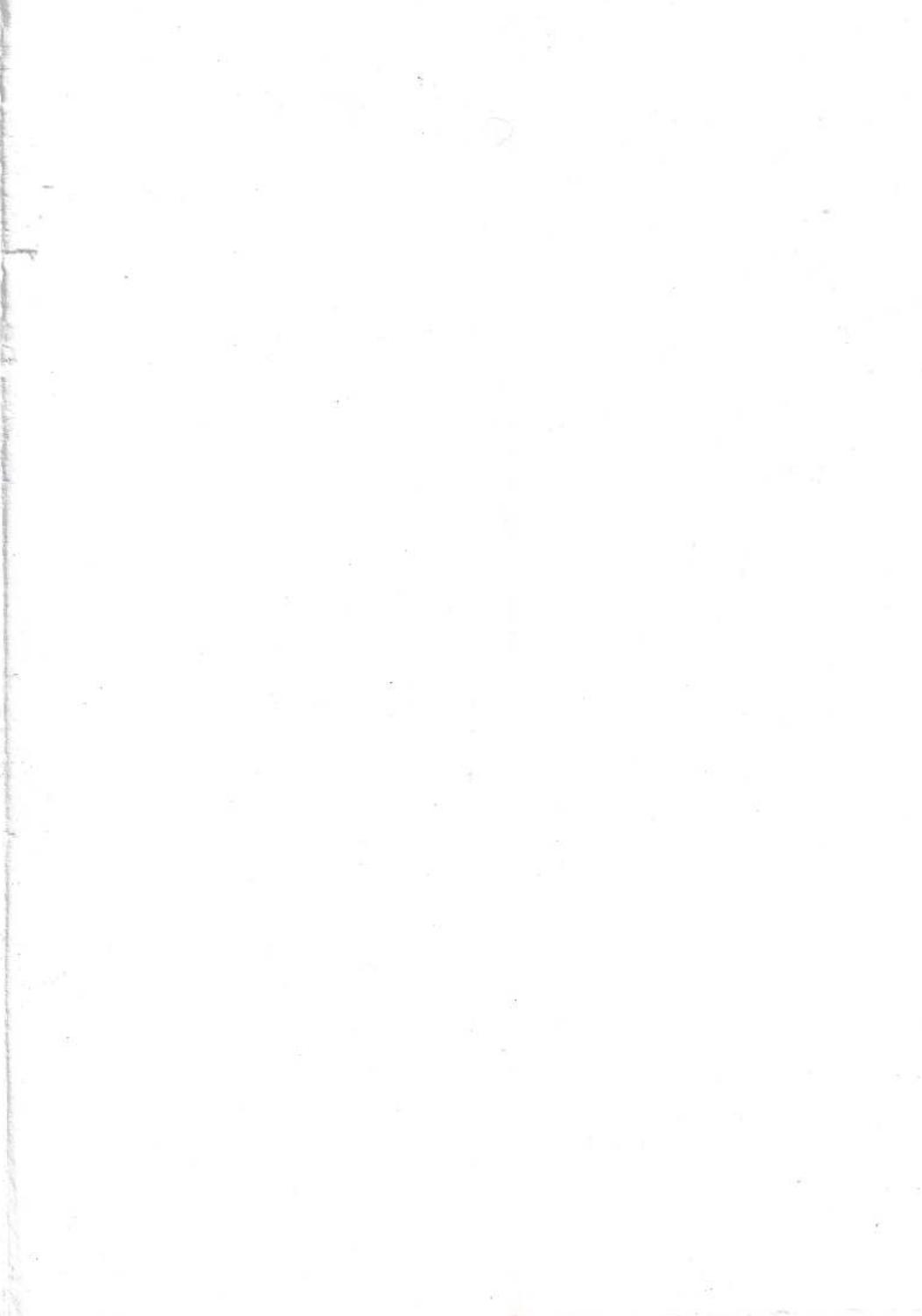
கிளியோ:

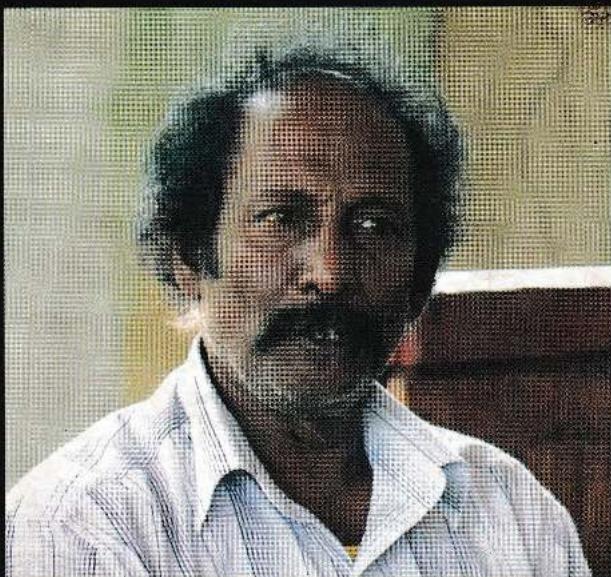
இனியும் நான் கிளியோபாட்ராவில்லை ஆ... ஆ... நம் விளக்கு
அணைந்து தான் போய்விட்டது. முதலில் அவரை அடக்கம்
செய்வோம்...

(பேரழகியின் சாகாசத்தில் தோற்ற மாவீரம்)

நிலவானிலே செந்திறப் பிளம்பு, அந்த வட்ட ஒளியின் பெயர் கூரியன். சுட்டெரிக்கும் செஞ்சுப்பர், அதுதான் நீ என் நெற்றியிலே இட்டிருக்கும் இந்த வட்ட வழவுமான இரத்த நிறப்பொட்டு. பரமனுக்கு முக்கண், அது தேவையில்லை வீரனுக்கு! இந்த வாளின் வெற்றிவடு ஒன்றே போதும் அதனுள் வாளைச் செலுத்த. அவர்கள் மீது வேலைப்பாச்சு, இதனால் விளைவது என்னவென்று கேள், வெண்மணல் நிலமெல்லாம் செக்கர் வானம் போல், செம்பவள மலைபோல், செபுத்தகடித்த செப்பிட்ட தறைபோல், மாணிக்கக் கரைகட்டி மலைதிறந்த நெருப்பாற்று மத்தியிலே ஓடவிட்ட அழகுபோல், எதிரிகளின் இரத்த ஊற்று குபு குபு என மேலெழுந்து எங்கும் நிறைந்த பொருளாய், நும் ஏற்றும் மிகு செயலாய் கனத்திலே நிறையப்போவது தானே போரில் நிழுகப்போவது...

அதுதான் சாம்ராட்சியங்களின் ஆசை

'வீரகாவியம்'

நுனுகி வாசியுங்கள் அலசி ஆராயுங்கள்...

உங்கள் கருத்துக்களுக்காக நான் காத்திருக்கின்றேன்

9 789557 825014

சிவ-ஏழுமதையென்னை
II/OI மகலையாளபுரம் தெற்கு
கிளிநோச்சி.